

CATALUNYA+ CRISTIANA

SETMANARI D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSA

Any XXII • Núm. 1.107 • 250 ptes. / 1,50 euros

7 • desembre • 2000

«No hi ha cap llum sobre els homes i les coses en la qual no es reflecteixi la transcendència»
Theodor W. Adorno

Fem el pessebre!

Artesania de les Germanes de Betlem de l'Assumpció de la Verge i de sant Bru (Sigüra).

Es tracta d'un dels signes que palesa més bé la pedagogia del misteri cristià

Al Nadal celebrem el naixement del Fill de Déu fet home en el si virginal de Maria i nascut per salvar-nos del pecat i de la mort. Una de les maneres més entranyables que tenim els creients per commemorar l'arribada al món del Messies és fer el pessebre a les nostres llars. D'aquesta manera podrem reviure l'esperit del Nadal. Fer el pessebre és una tradició popular molt antiga que cada any esdevé un important punt de trobada intergeneracional a l'Església domèstica per excel·lència, és a dir, a la família. «El pessebre casolà —afirma el P. Francesc Gamissans— és una escola bíblica i catequètica per als infants, perquè Jesús es va fer petit com ells.»

El montblanquí Ismael Porta Balanyà és l'artífex de vint-i-tres diorames que configuren una exposició permanent que té a casa seva. Porta està amarad de l'Antic i del Nou Testament, perquè ho considera «indispensable per poder expressar-ho plàsticament». Una de les seves satisfaccions més grans «és veure com, a través de l'exposició, als joves de la catequesi se'ls fa més entenedora la vida de Jesús. Per tant, té una finalitat didàctica», afirma l'artista.

Pàg. 2, 3, 5 i 6

L'Església, contra la legalització de l'eutanàsia

El 28 de novembre passat el Congrés holandès va aprovar, per 104 vots a favor i 40 en contra, el nou projecte de llei que legalitza l'eutanàsia en determinades condicions. Una de les primeres veus que s'ha aixecat en contra d'aquesta mesura ha estat la de l'Església catòlica. Segons el portaveu del Vaticà, Joaquín Navarro-Valls, l'aprovació d'aquesta llei viola la dignitat de la persona humana i «és un trist rècord per a Holanda». Per al bisbe Elio Sgreccia, vicepresident de l'Acadèmia Pontifícia per a la Vida, la llei holandesa representa un fracàs moral per a Europa. De la seva banda, els bisbes holandesos també han criticat durament aquesta decisió del seu país.

Pàg. 7

Tarda festiva dels esplais cristians

Aplegats al Moll de la Fusta de Barcelona, més de 1.500 infants i 500 monitors dels centres d'esplai federats al Moviment de Centres d'Esplai Cristians (MCEC) de la Fundació Pere Tarrés van viure la primera part d'una tarda ludicofestiva amb motiu del Jubileu 2000. Amb el lema «Instruments de festa», els infants, adolescents i joves van poder dansar i aprendre noves cançons. La segona part de la trobada es va dur a terme a la plaça de la basílica de la Mercè, on el moment àlgid va ser la construcció d'un gran trencaclosques amb la pregària de sant Francesc d'Assís *Senyor, feu-me instrument de la vostra pau...* Pere Joan Giralt, president del MCEC, va valorar com a molt positiva la trobada i va considerar-la tot un èxit. A més, va remarcar que per primera vegada en una trobada d'aquestes característiques van assistir nens i nenes menors de 6 anys, ja que «és ara mateix una realitat ben present en els nostres centres d'esplai».

Pàg. 17

Foto: Toni Matons

Els participants es van aplegar al Moll de la Fusta.

Montserrat acull el Jubileu de la Vida Religiosa

«Caminant» vers el Jesús ressuscitat

Pàg. 20 i 21

Sumari

- Pàg. 8 Entrevista al P. general dels franciscans, Giacomo Bini
- Pàg. 19 Esperit de Stella Maris al port de Tarragona
- Pàg. 22 Reunió de «Blanques» a Lleida
- Pàg. 24 Vic: ordenació diaconal d'Enric Garcia
- Pàg. 25 IV centenari de la canonització de sant Ramon de Penyafort

Editorial

Posem un pessebre en el nostre Nadal

Des de fa molts segles, el pessebre és un dels elements més característics i típics de les dates properes al Nadal. Sant Francesc d'Assís va tenir la idea genial de reproduir de forma senzilla les figures dels personatges més representatius del naixement del Fill de Déu i el seu exemple es va estendre entre totes les famílies cristianes.

Avui dia les coses han canviat. En la nostra societat consumista, d'elements nadalencs, no en falten, però en alguns llocs costa trobar el tradicional naixement. Alguns diran que és qüestió de gustos, i que ara s'estila alguna cosa més moderna, més cridanera, amb més llums de colors i amb la clara influència de la poderosa societat nord-americana.

Però no és una simple qüestió d'estil o de gust. Darrere dels canvis pot amagar-se una considerable dosi de secularització. Es presenta un Nadal buit d'elements clarament cristians, de referències explícites al naixement del Salvador, i s'opta per una ambientació pagana on abunden la reproducció dels paquets de regals, els arbres plens de boletes i serpentines, la neu o els detalls lluminosos sense figures aparents. Què té tot això a veure amb el que celebrem els cristians en aquestes dates? Doncs, en alguns casos, ben poc, i en d'altres, absolutament res.

Però en canvi el pessebre nadalenc sí que és un element clarament cristià, ens recorda els personatges, el lloc, l'ambient, la circumstància que rodeja el naixement de l'Infant-Déu.

El pessebre té, a més, un component familiar. És bonic observar el moment en què algunes famílies construeixen la seva particular escena del naixement de Jesús, es posen d'acord, discuteixen quina és la posició de les figures o el lloc de la cova, dialoguen sobre com quedarà millor el seu pessebre. Les famílies segueixen la tradició dels seus avantpassats, els avis recorden els pessebres que feien en la seva infància o els que feien en un

temps ja una mica llunyà. Els nens comencen a participar i hi aporten les seves idees a vegades ingènues i d'altres sorprenentment intel·ligents. Tots els membres de la família poden tenir alguna cosa en el pessebre que s'ha posat segons el seu criteri i per tant se'l senten seu. Perquè en el fons a diferència d'altres ornaments nadalencs a vegades ja prefabricats i d'escàs treball per a la seva col·locació, el pessebre, si és complet i té cert art requereix molt de temps, dedicació i una bona dosi d'il·lusió.

D'altra banda, el pessebre també té un component catequètic. Els pares i els avis expliquen als nens, amb l'ajuda de l'Evangeli o dels seus coneixements quins són els personatges que hi surten i la història completa del que va passar en aquella nit màgica a Betlem de Judea.

I no sols és una catequesi per als més petits, perquè els cristians adults cada vegada que contempen aquest pessebre de casa seva recorden moltes coses que mai no poden passar per alt. Per exemple, que Jesús va néixer pobre i miserable, lluny dels luxes i les comoditats, donant-nos una lliçó d'austeritat en temps de tanta despesa i de tanta compra. O que van ser els més humils de la societat, els pastors, els qui van tenir la sort de ser els primers a saber la notícia i a adorar el Messies, demostrant que Déu té debilitat pels més senzills de cor...

No perdem els nostres costums ni les nostres tradicions cristianes en favor d'altres de vingudes de fora, que responen al déu-diner, o al déu-consum, que s'imposen des de la televisió o dels grans magatzems. Nosaltres hem de ser més humils, però no tenim perquè desanimar-nos, perquè molt més humil va ser el naixement del Fill de Déu. Posem un pessebre en les nostres cases, posem un pessebre en el nostre Nadal. Però sobretot, el més important és que les figures de Maria, Josep, Jesús, el bou i la mula, els pastors i els reis puguin estar de forma immaterial en el nostre cor.

CATALUNYA CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez

Sotsdirectora: Gna. Gemma Morató

Redactors: Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire, Marta Puyol

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Montse Sans, ANDALUSIA; Guillem Farré, GIRONA; Jordi Curcó, LLEIDA; Lluís Serra i Miriam Díez ROMA; Guillem Ferrer, ILLES BALEARS; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Benet Roigé, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc, TORTOSA; Fàtima Alemany, VIC

Col·laboradors externs: Gmà. Adrià, Josep M. Aragonès, Pilarín Bayés, Oriol Camps, Joan Carrera, Francesc Gamis-sans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Francesc Nicolau, Cristóbal Sàrrias, Pere Tena, Ferran L. Tognetta, Josep Ventura, P-J Ynaraja, Joan Manel Gutiérrez

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Puiggarí, 5-7 - 08014 BARCELONA

Tel. 934 905 988, Fax 934 902 035

E-mail: catcris@idgrup.iber.net

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Josep Harris

Promoció: Alfons Miralles

Subscripcions: Antònia Canals, Isabel Giralt

Administració i comptabilitat: Mònica Torras

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Cra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCI

International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC

Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 12.480 ptes.

Resta d'Europa: 22.950 ptes.

Amèrica i Àfrica: 28.200 ptes.

Àsia i Oceania: 39.100 ptes.

LA TIRA

Per Pilarín

1223 EL PRIMER PESSEBRE DE LA HISTÒRIA...

...EL FEM A CASA, EL PESSEBRE...

I TAMBÉ PESSEBRES VIVENTS

AMB ELS SEUS LÍMITS EL PESSEBRE ENS ALEGRA

en primer pla

Viure l'esperit del Nadal amb ulls d'infant

■ El pessebre és com un llibre obert on grans i petits aprenem a adorar Jesús

Nadal. Poques paraules tenen tant poder d'inspiració com aquesta. Avui dia gairebé no es pot concebre celebrar les festes nadalenques sense el pessebre. La representació del naixement de

Jesús a través d'artístiques figuretes de fang o de plàstic és un dels costums més arrelats i significatius a casa nostra. El pessebre és potser el signe que palesa més bé la pedagogia del misteri cristià.

Deia el gran folklorista català Joan Amades que el Nadal és «la festa major del poble cristià». Tenia tota la raó. Hi celebrem el naixement del fill de Déu fet home en el si virginal de Maria i nascut per salvar-nos del pecat i de la mort. Jesús és, sens dubte, el gran protagonista del Nadal, tot i que en els darrers anys li ha sortit un fort i deslleial competidor: el consumisme desmesurat. Una de les maneres més entranyables que tenim els creients per commemorar l'arribada al món del Messies és fer el pessebre a les nostres llars. D'aquesta manera podrem reviu l'esperit del Nadal.

Fer el pessebre és una tradició popular molt antiga que cada any esdevé un important punt de trobada intergeneracional a l'Església domèstica per excel·lència, és a dir, a la família. Al voltant d'aquesta construcció artesanal, avis, pares i néts rememoren el naixement del Noi de la Mare a Betlem. Inconfusible és l'olor de la molsa humida que s'escampa per l'estança. Muntanyes de suro, al cim de les quals s'hi posa farina com si fos neu, emergeixen davant dels nostres ulls. I un cel estelat de paper emmarca aquest escenari corprendor, il·luminat per una infinitat de llumetes de colors.

El pessebre es una petita i bella obra d'art que transmet de generació en generació l'esdeveniment més gran de la fe cristiana: el natalici d'una Vida que dona sentit i contingut a l'efímera existència humana. «Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria: avui, a la ciutat de David, us ha nascut el Salvador, que és el Messies, el Senyor» (Lc 2,10-11).

El pessebre, un signe cristià

«El pessebre té com a objectiu recordar els fets que s'esdevingueren fa dos mil anys amb l'Encarnació del Fill de Déu. És una forma molt plàstica de veure'ls i de sentir-los, atès que la fe també entra pels sentits. Permet que ens hi endinsem com uns personatges més de la història», afirma Mn. Josep Lluís Llaquet, jutge i notari del Tribunal Eclesiàstic de Barcelona. I

Foto: Jordi Balanyà Poch

Amb el pessebre es commemora l'arribada al món del Messies.

*Quan ve Nadal, la cançó del miracle
amb el pessebre de molsa i arboç,
ens fa pensar en unes ganes molt vives,
ens fa pensar en un desig de debò,
de donar coses al Noi de la Mare,
coses que vinguin de dintre del cor,
perquè si és llum i misteri que espanta,
perquè si aguanta la bola del món,
té la carn nua ajaguda a la palla,
i té les galtes mullades de plor,
i vol sentir-nos molt més a la vora,
ben apretats al voltant dels pastors,
i vol sentir a la pell les nostres ànimes
com l'alè de la mula i el bou!*

(Fragment del Poema de Nadal,
de Josep M. de Sagarra)

tot seguit afegeix el següent: «Jesús no tan sols ens va salvar amb les seves paraules, sinó també amb els seus gestos. Per tant, benvinguts siguin tots els gestos sensibles que ens recordin aquests fets salvífics.»

A la parròquia de Sant Agustí, situada en el barri barceloní del Raval, s'està condicionant una capella dedicada als immigrants hispanoamericans, que portarà per nom «Amèrica, continent de l'esperança». El tercer dissabte de cada mes s'hi celebra una missa llatinoamericana molt participativa. Mn. Llaquet hi col·la-

bora en una iniciativa religiosa i sociocultural. «Cal revaloritzar —explica— els signes cristians perquè ténen una gran importància per als creients.» D'una banda, s'ha organitzat un concurs de nades que tindrà lloc a la missa del 16 de desembre. I de l'altra, s'ha reservat un lloc a la parròquia perquè cada comunitat llatinoamericana pugui instal·lar-hi un pessebre típic del seu país. D'aquesta manera s'afavoreix la integració d'aquests immigrants.

Per la seva banda, Antoni Comalat, secretari de l'Associació de Pessebristes de Barcelona, comenta que els objectius fonamentals de l'entitat són dos: «Mantenir viu l'esperit del pessebre i fomentar el pessebrisme entre els infants i els joves.» Aquest col·lectiu és precisament el que pot participar en el concurs públic de pessebres que organitza l'associació i que enguany arriba a la seva 75 edició. «Un moment cabdal per a tots nosaltres», afirma Comalat. L'Associació de Pessebristes de Barcelona està constituïda per uns 275 socis, però, segons el seu secretari, «hi falta jovent». El concurs s'estructura en tres franges d'edat: de 10 a 13 anys, de 14 a 17 anys i de 18 a 21 anys. El termini per admetre sol·licituds acaba el 28 de desembre. Els interessats a participar-hi, es poden informar al telèfon 933 152 157.

Miquel Àngel Codina

El primer pessebre de la història

A sant Francesc d'Assís se l'invoca com a patró dels pessebristes, i és obvi perquè ell va ser el primer pessebrista de la història. Va ser l'any 1223. Francesc va cridar un bon amic, Joan Velita, que era propietari d'una petita muntanya prop del poble de Greccio (Itàlia), i li va dir: «Voldria celebrar amb tu la propera nit de Nadal, però d'una manera especial: que s'hi representés en viu la pobresa de l'Infant Jesús en venir al món per salvar-nos. Per això, voldria que en aquella muntanya, dins d'una cova, aparelléssis un pessebre de debò, amb palla, un estable, el bou i la mula.» Tot es va fer a punt i a mida, com Francesc volia.

Arribada la nit de Nadal, va venir gent senzilla dels pobles de la rodalia amb torxes enceses i tot cantant. Amb la llum feien clara i joiosa aquella nit freda d'hivern. Quan hi foren tots, va començar la *Missa del Gall*, celebrada per un company del sant en un altar portàtil col·locat a l'entrada de la cova. Francesc, que era diaca, va llegir l'Evangeli i va adreçar unes paraules a tots els assistents. Els va parlar amb frases dolces del Rei pobre que, en una nit semblant, va venir al món. Cada vegada que pronunciava «l'Infant Jesús» es llepava els dits com si assaborís la dolçor d'aquests mots, i en dir «Betlem» la seva boca s'omplia d'un tendre afecte com el bel d'una ovella...

Res no hi va faltar: la nit d'estels, el bosc, la llum, la cova, els pastors amb els seus ramats, les mares amb els seus minyons i el jovent amb ofrenes. I tot al voltant de Crist fet present damunt l'altar per les paraules del sacerdot.

En acabat, la gent ho va celebrar amb típics bescuits i amb nades al so de les mandolines i platerets. Un pessebre no pas de suro, paper de plata i molsa; un pessebre vivent. Sant Francesc estava content i per aquest motiu des de llavors és patró dels pessebristes.

Després d'aquest Naixement plàstic a Greccio, els franciscans el van començar a construir als seus convents, i aquest costum va passar primer a les esglésies dels pobles i més tard a les llars cristianes. La implantació a les llars de Catalunya data de les darreries del segle XVIII, i és quan van néixer les populars fires de Santa Llúcia amb figuretes i altres elements adequats per a la construcció del naixement.

El pessebre casolà és una escola bíblica i catequètica per als infants, perquè Jesús es va fer petit com ells. Benaurat a qui el pessebre, el Nadal, li dona el poder de ser com un nen petit, de fer de la seva existència —com diria Maragall— «un començament d'una nova vida». No endebades, per recordar-ho, a l'entrada de molts pessebres hi figura una estampa o imatge de sant Francesc, el *Pobrissó d'Assís*.

Francesc Gamissans

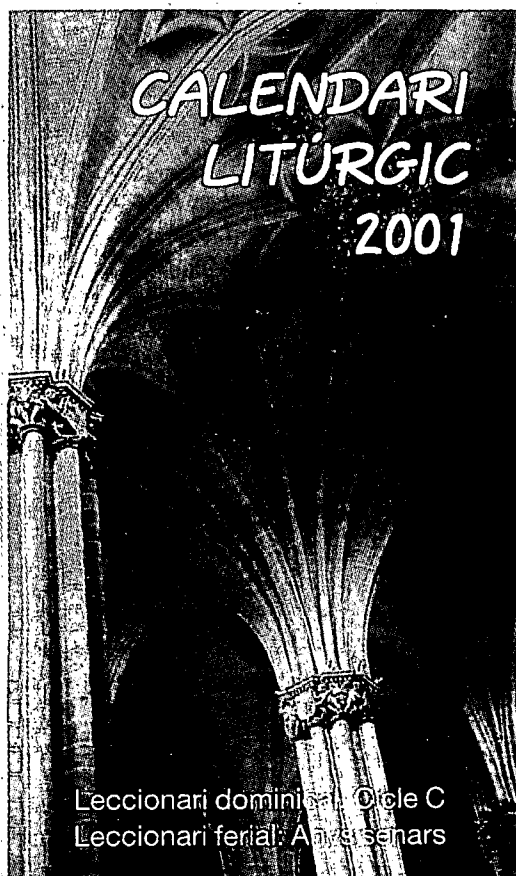
Pelegrinatges i viatges

AMB L'ASSISTÈNCIA
TÈCNICA DE

MERCATRAVEL S.A.

**ELS NOSTRES
CALENDARIS 2001**

«El futur del món i de l'Església
pertany a les joves generacions que,
nascudes aquest segle, seran
madures el vinent, el primer del nou
mil·lenni...» (Joan Pau II)

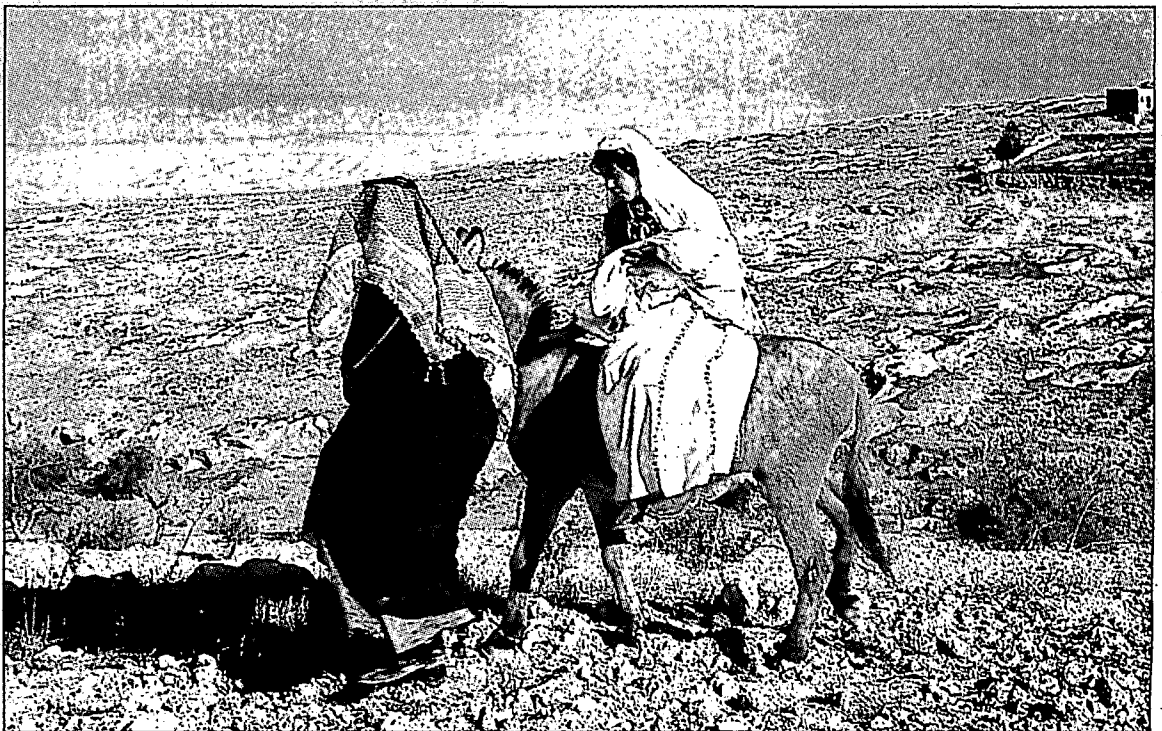
*Adreceu-vos per telèfon,
per correu o bé personalment
a l'associació*

**AMICS
DE CATALUNYA CRISTIANA**

Pl. Urquinaona, 11, 3r 3a A
08010 BARCELONA
Telèfon 933 013 718
Fax 933 023 264

Pelegrinatge TERRA SANTA CAP D'ANY

Del 27 de desembre al 3 de gener del 2001

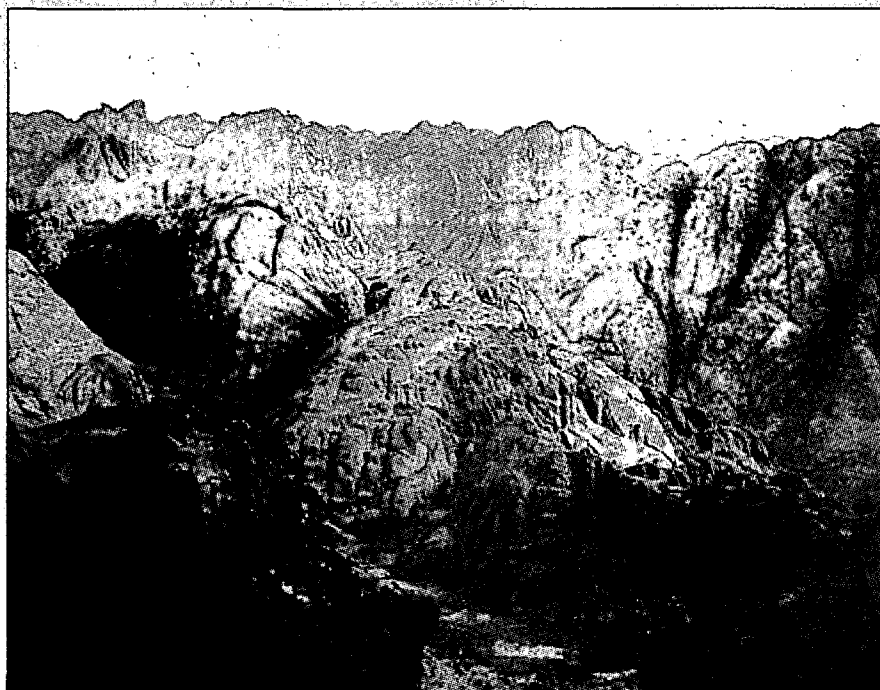

Una manera ben eficaç de viure l'Any Jubilar

ITINERARI BÍBLIC RUTA DE L'ÈXODE

DEL NIL A LES FONTS DEL JORDÀ

Del 4 al 16 de març del 2001

- El Caire
- Sinaí
- Jordània
- Jerusalem

*Tot refent el camí
cap a la terra
promesa*

El pessebre d'Ismael Porta, llum del misteri de Nadal

MONTBLANC.— Quina força deu tenir el naixement de Jesús que, a banda del fet redemptor, ha estat immortalitzat al llarg de tots els temps a través de la representació plàstica del pessebre? Segurament aquesta realitat rau en el missatge de pau i salvació que traspua la cova de Betlem i que, gairebé imperceptiblement, amanyaga les llars. Des del pessebre més senzill, fet per un infant, passant pel popular o l'artístic i fins a arribar a l'espectacle del pessebre vivent, tots tenen la capacitat de reflectir, a manera d'un petit miracle, el misteri de Nadal.

A Montblanc el pessebre troba la seva màxima expressió de la mà de l'artista Ismael Porta Balanyà, que l'ha sublimat en diorames. La recreació del relat bíblic al voltant del naixement és una mostra de l'enginy d'un home «enganxat» al pessebrisme. Una activitat que el manté ocupat de fa molts anys, la qual cosa forma part del seu batec quotidià.

Ismael Porta és un montblanquí de 39 anys i la seva dèria pessebrista no és fruit d'un dia. Recorda que «aquesta afició me la va desvetllar l'avi, Ismael Balanyà Freixa, que muntava un pessebre al portal de casa i convidava la gent a visitar-lo a la sortida de la Missa del Gall». No cal dir que Ismael conserva com un petit tresor alguna de les figures adquirides pel seu avi.

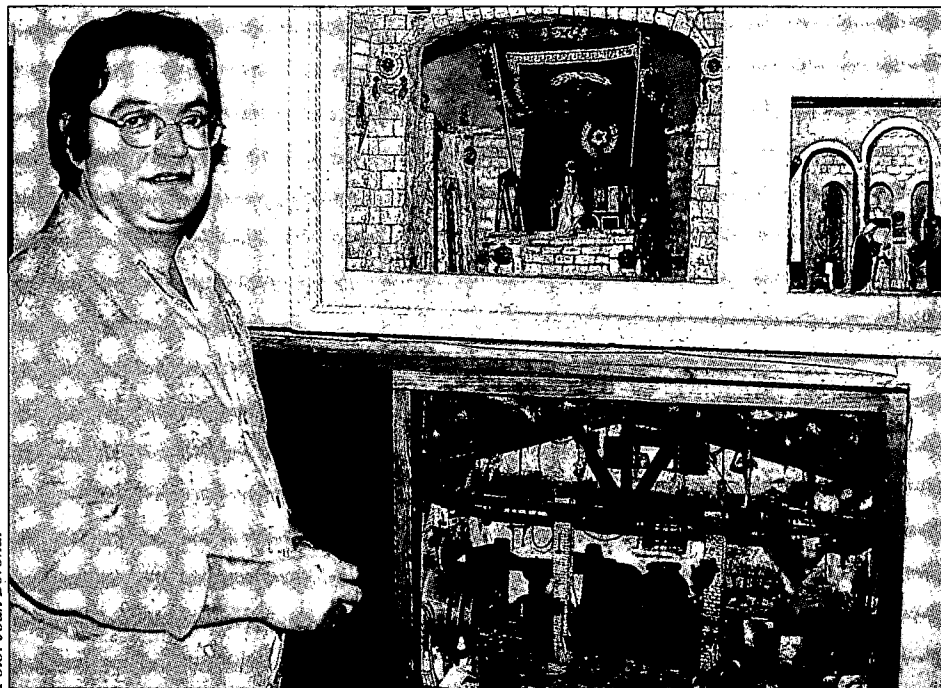
Si hom s'atansa al número 16 del carrer Solans de Montblanc, la llar d'Ismael Porta, podrà fruit d'una obra mestra pel que fa a diorames pessebrístics. Són un total de vint-i-tres els diorames que configuren una exposició gairebé permanent, on es conjumina la fidelitat als passatges bíblics, amb una riquesa important en quantitat i qualitat de figures i també en arquitectura. Es tracta d'una obra iniciada el 1975 i que Ismael ha anat bastint per al gaudi de tanta gent que, com un pelegrinatge, acut durant el cicle nadalenc —i també en altres èpoques de l'any— al portal de casa seva.

Construccions en guix sobre maquetes de cartró

Porta és un artista autodidacta, però la seva traça té uns fonaments, atès que va cursar estudis d'escenografia. «Vaig estudiar d'escenògraf a l'Institut del Teatre de

Barcelona i entre els molts muntatges que he realitzat em plau recordar els decorats que s'exhibeixen a les representacions de la Passió, a Olesa de Montserrat.» Les seves aptituds es fan paleses en contemplar els diorames dels pessebres: les construccions en guix sobre maquetes de cartró amb una infinitat de complements i estris, fets per ell mateix, que aporten un realisme total als espais. Per fer els fanalets, les graelles, els barrils i les eines de la pagesia utilitza els materials més inversemblants, fins i tot una premsa de cofins per al premsat de la verema que reproduceix a escala, com la que hi ha al Museu de Montblanc. «Fer-se un mateix tots aquests estris i elements garanteix l'harmonia i les proporcions amb el conjunt de les construccions i les figures. Si ho compres, difícilment són de la mida que s'escau», assegura l'Ismael.

Una altra vessant que crida l'atenció són els mecanismes i les tecnologies incorporades per Porta al seu pessebre, com ara el firmament realitzat en fibra òptica «que s'ajusta exactament al cel de la nit de Nadal, seguint les indicacions del Planetari de Barcelona», puntualitza l'autor. Cal remarcar que aquest cel de petites proporcions va servir de model a la companyia de teatre Dagoll Dagom per al seu muntatge *Mar i Cel*. L'aigua que brolla, el foc que crema, els núvols que corren, el mar que es mou o una barqueta que navega constitueixen motiu d'admiració. Altres detalls imprimeixen caràcter al pessebre, com és el cas de la recreació de la Torre de l'Arquebisbe, de la muralla de Tarragona, «atenent que a Tarragona l'emperador August va dictar l'ordre d'empadronament», esmenta Porta.

Ismael Porta mostra alguns dels seus diorames.

Projecte museístic

La dimensió de l'obra d'Ismael Porta va més enllà del pessebre que ens ocupa, ja que la intenció d'aquest artista és completar la vida de Jesús. És a dir, abastar des del seu naixement fins a la seva passió i mort. Actualment ja té bastits un parell de diorames que l'autor anomena «del Calvari»: el del suïcidi de Judes i el de l'enterrament. Ja ha començat a treballar en el diorama de la crucifixió.

De tot plegat, Porta en vol fer una exposició permanent a partir d'un projecte generós, més que no pas ambiciós. Vol rehabilitar una casa de la seva propietat, també al carrer Solans, i convertir-la en un museu que aculli la seva obra. El projecte comporta una despesa econòmica important i Ismael confia rebre algun ajut del fons de la Comunitat Europea. «Mentrestant —diu l'impulsor de la idea—, procedirem a la reparació de la teulada dels edificis, ja que en realitat són dues cases i part d'una tercera.»

Es poden quantificar en unes 4.000 les figures que Ismael Porta emmagatzema a

casa seva. Unes ja estan instal·lades als diorames i les altres les guarda en vitrines o simplement en capsos. La immensa majoria de les figures són obra del mestre Martí Castells Martí, però «expressament fabricades segons les mides i el disseny fet per mi», apunta Ismael. Altres figures les ha adquirit a l'estranger, com en el viatge que va efectuar l'octubre passat a Àustria i Alemanya, «on hi ha una forta tradició pessebrista i botigues especialitzades», comenta, tot recordant que els primers diners que va invertir en figures de pessebre van ser els que va guanyar quan va fer la Mulassa, un dels elements que integra el seguici popular de Montblanc.

No podem obviar que és un artista multidisciplinari, dels pioners a fer servir aquí la fibra de vidre. Entre els seus treballs destaquen la rèplica dels gegants de Montblanc, els nans i la restauració de figures al Museu d'Art, Tradicions i Cultura Popular de Barcelona. Ara està pintant un mural a la seu del Consell Comarcal de la Conca de Barberà.

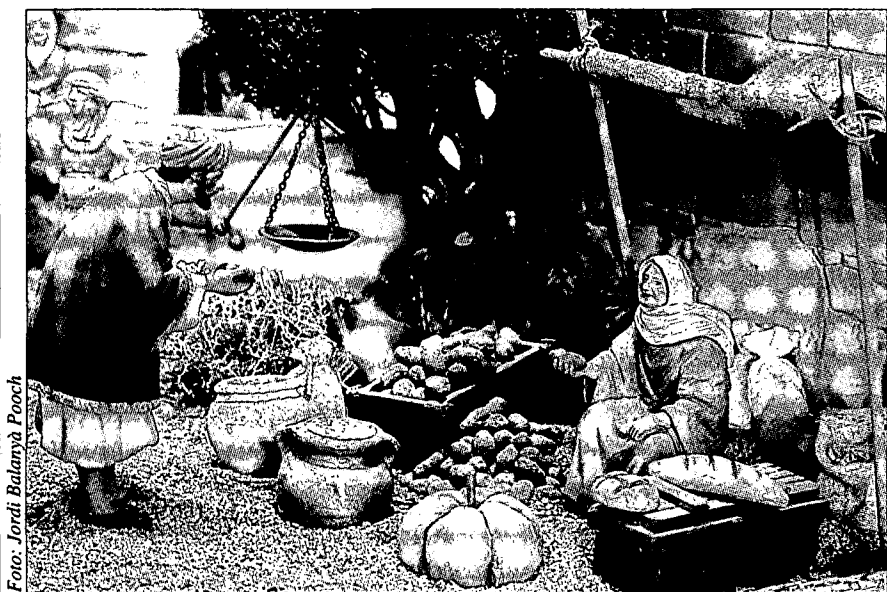
Joan Boronat

Finalitat didàctica

Ismael Porta està ficat de cap a peus en el món pessebrístic. També l'ajuda la seva esposa, Teresa Bordell, que és metgessa. Porta és el soci més jove en actiu que té l'Associació de Pessebristes de Barcelona. També és membre de la Federació de Pessebristes de Catalunya i d'altres associacions similars de l'Estat espanyol i fins i tot d'Itàlia. Autocars sencers es desplacen fins a Montblanc per incloure en les seves sortides la visita al pessebre d'Ismael.

Porta està amatat de l'Antic i del Nou Testament, de cites bíbliques, perquè ho considera «indispensable per poder expressar-ho plàsticament». Una de les seves satisfaccions més grans «és veure com, a través de l'exposició, als joves de la cate-

quesi se'ls fa més entenedora la vida de Jesús. Per tant, té una finalitat didàctica», afirma l'autor. Ismael Porta advoca perquè la difusió del pessebre, de tanta tradició a Catalunya, trobi lloc a les escoles. «Per desvetllar l'afició al pessebrisme seria bo que a l'escola es fessin tallers. De ben segur que molts s'hi implicarien, per la creativitat que aquesta afició comporta. Altrament també seria bo que les associacions pessebristes fossin més obertes i accessibles, i que facilitessin els materials i el fons bibliogràfic de què disposen», remarca l'artista. Unes opinions corroborades per Lluís Traver, un veterà pessebrista tarragoní, que ens va acompanyar en la visita a l'exposició de pessebres d'Ismael. La mostra és oberta a tothom i és gratuïta.

Els diorames de Porta inclouen complements i estris fets per ell mateix.

El pessebre, un gran patrimoni cultural

El 4 de setembre del 1999 el monestir cistercenc de Santa Maria de Solius, a Santa Cristina d'Aro (Baix Empordà), va acollir l'acte fundacional d'El Bou i la Mula. És un grup d'opinió, recerca i difusió sobre el món del pessebre en tots els seus aspectes: religiós, social, antropològic, artístic, històric...

Volem aportar al món pessebrístic i de la cultura popular un espai de trobada i d'intercanvi per a pessebristes, entenent aquest terme en un sentit molt ampli i no restrictiu a aquells constructors o artífexs de diorames o pessebres, sinó a qualsevol persona interessada, curiosa o fascinada pel fet pessebrístic: col·leccionisme, divulgació, etc. Així, doncs, som pessebristes que no fem pessebres, sinó que en parlem, n'estudiem i en gaudim.

Els objectius generals d'aquest col·lectiu se centren bàsicament en aquests quatre punts:

- Coneixement del pessebre. És a dir, la promoció d'investigacions sobre diversos aspectes del pessebre i del pessebrisme: jornades d'estudi, intercanvi de dades i experiències, la potenciació dels seus aspectes educatius, la creació de grups de recerca, etc.
- Fomentar el debat sobre el pessebre, la publicació d'articles d'opinió, l'organització de taules rodones i fòrums, la realització de propostes innovadores i l'aportació de noves maneres ideològiques d'entendre aquest fenomen més enllà d'àmbits massa puntuals.

Pessebre monumental d'Arenys de Munt.

Difondre el pessebrisme a través de revistes, llibres, opuscles o noves formes de comunicació. Vetllar per la presència del pessebre als mitjans de comunicació i promoure exposicions, conferències, xerrades, cursos i qualsevol activitat sociocultural que ens ajudi a arribar a més gent.

- Celebració del pessebre. Fruir i gaudir d'aquesta tasca. Si tot plegat no serveix per passar-nos-ho bé, no val la pena. Pretenem, en la mesura de les nostres limitacions, ser un grup de recerca, tant antropològicament com de manifestació artística. Ens interessen totes les manifestacions socials i les relacions que es generen al voltant del pessebre (costums, tradicions, els personatges o els figuraires), però també els nous estils, els nous llenguatges, els nous espais i escenaris, i les noves tècniques. Hi ha hagut molta tradició de fer el pessebre, però s'han fet molt pocs estudis i cal documentar tot aquest patrimoni.

Com més punts de vista, més enriquit serà el resultat del diàleg. Volem ser un grup d'opinió on es puguin intercanviar

limitacions, ser un grup de recerca, tant antropològicament com de manifestació artística. Ens interessen totes les manifestacions socials i les relacions que es generen al voltant del pessebre (costums, tradicions, els personatges o els figuraires), però també els nous estils, els nous llenguatges, els nous espais i escenaris, i les noves tècniques. Hi ha hagut molta tradició de fer el pessebre, però s'han fet molt pocs estudis i cal documentar tot aquest patrimoni.

Com més punts de vista, més enriquit serà el resultat del diàleg. Volem ser un grup d'opinió on es puguin intercanviar

coneixements i experiències no tan sols tècnics, sinó també estètics, de gestió i de comunicació, i on es pugui exercir de manera dialogant una crítica pessebrística que ajudi a millorar tots els aspectes relacionats amb aquest art.

El nom del col·lectiu El Bou i la Mula vol expressar un lligam inequívoc de la nostra proposta amb el pessebre i, alhora, pel caràcter apòcrif d'aquests personatges entranyables, un esperit de descentralització i d'obertura.

Fa poc més d'un any que ens trobem per desenvolupar projectes destinats a fer realitat tots aquests objectius, a través de programes de ràdio, tallers, seminaris, viatges a zones d'interès pessebrístic, etc. Aquest mes de desembre visitarem la Mostra de Santoniers d'Arles, a la Provença, que fa més de quaranta anys que se celebra amb una participació extraordinària de públic. També vam presentar dues comunicacions al XVI Congrés Internacional Pessebrista celebrat recentment a Pamplona. (Jordi Monilló Bolart)

EL BOU I LA MULA

C/ Prat de la Riba, 34, 2n
08330 Premià de Mar
Tel. 937 524 840

Mantenir viva la flama d'un art excepcional

Cada any, per Nadal, es renova a Olot la tradició dels pessebres. Des de temps reculats, la representació d'escenes relacionades amb el naixement de Jesús ha arrelat a la població, que conserva, a la casa Trinceria, un pessebre monumental del segle XVIII i de tradició napolitana, que és únic a Catalunya.

L'estada de l'imatger barceloní Ramon Amadeu, que es va refugiar a Olot durant la Guerra del Francès, va donar una nova empenta al costum, ja que l'escultor, un dels més destacats del barroc català, va crear una sèrie de figures —inspirades en la vida, els costums i els homes i les dones de la comarca— que van enaltir l'art pessebrístic.

Amadeu va tenir, després, continuadors en la creació de figures, se'n va augmentar la producció i es van fundar tallers d'imatgeria religiosa d'on sortiren originals col·leccions de figures de pessebre. Això va fer que el pessebrisme es popularitzés i agafés a Olot encara més força. Era costum a les darreres dècades del segle XIX anar a visitar el pessebre que es muntava a l'ermita de Sant Francesc, situada dalt el volcà Montsacopa, i els que es feien en diverses cases.

Ja en el segle XX, la tradició va agafar una nova embranzida. Van ser convocats concursos i es van

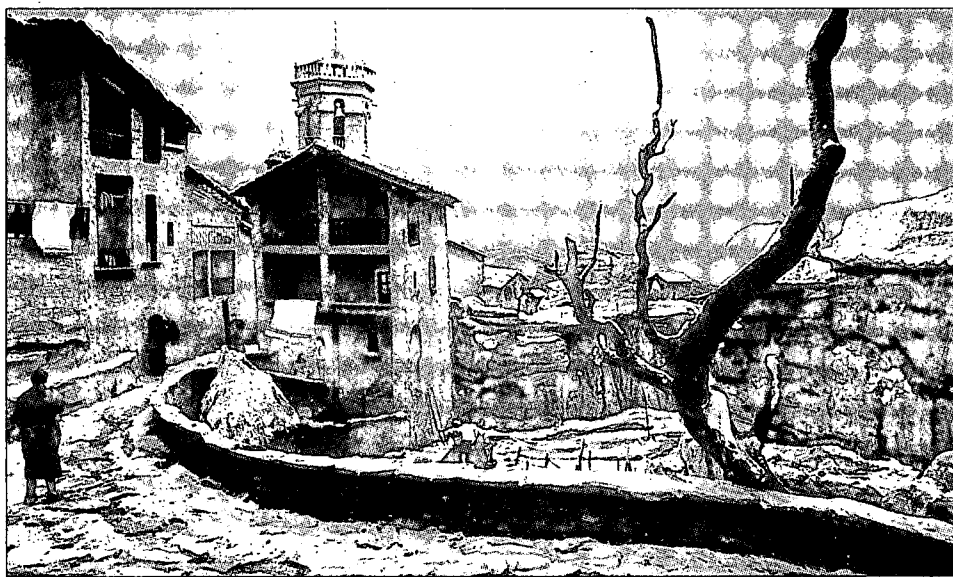
fer els primers pessebres artístics amb unes característiques concretes, com la representació del paisatge de la contrada i l'ús de figures abillades a la manera de la gent del país i, per tant, distintes a les d'evocació bíblica. Això va fer que es parlés aviat de l'escola pessebrística d'Olot. El P. Basili de Rubí va escriure el *Manual del pessebrista olotí*, destinat a orientar i mantenir les singularitats de la tradició.

A mitjan anys cinquanta es va crear l'Agrupació de Pessebristes d'Olot, que ha canalitzat tot l'ampli moviment existent a la ciutat i ha anat convocant, any rere any, uns concursos que mantenen ben viva la flama i la tradició d'un art tan excepcional. Fent un nou pas endavant, el 1992 es va dur a terme la Mostra Internacional de Pessebres d'Olot, que va tenir un gran ressò i va ser continuada, amb edicions menys ambicioses, però igualment impor-

tants, en els anys següents. Cada any, doncs, hi ha mostra de pessebres a Olot, en la qual és convidada a participar una entitat pessebrística de Catalunya o d'altres punts de l'Estat espanyol.

Després de la Mostra del 1992 es va considerar oportú, per tal de consolidar l'activitat pessebrística i formar nous artesans, donar un nou impuls a l'Escola de Pessebrisme, que funciona durant els mesos de tardor i compta cada any amb una bona participació de gent, especialment joves, que volen endinsar-se en els coneixements i les tècniques de creació de pessebres artístics.

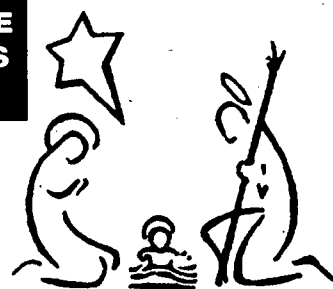
Les exposicions de pessebres es completen amb les convocatòries de diversos concursos, com el de caràcter familiar, que tenen en conjunt una elevada participació. Enguany, amb motiu dels dos mil anys del naixement de Crist i l'Any Internacional de la Cultura de la Pau, l'Agrupació de Pessebristes d'Olot ha convocat, coincidint amb la Mostra de Pessebres 2000-2001 (del 6 de desembre al 14 de gener), el concurs de pessebres artístics Estel 2000, obert a tots els pessebristes de qualsevol nacionalitat i dotat amb premis que superen, en total, les 800.000 pessetes. Un dels objectius de l'entitat és crear el Museu del Pessebre destinat a aplegar figures i creacions d'artistes locals i també les obres premiades en els concursos d'àmbit estatal i internacional. (J. Murlà)

Pessebre realitzat per l'artista Gerard Coma.

AGRUPACIÓ DE PESSEBRISTES D'OTOT

C/ Sant Tomàs, 5
 17800 Olot
 Tel. 972 269 301

Vaticà

església en el món

Condemna rotunda a la legalització de l'eutanàsia

ROMA.— El Congrés holandès ha aprovat, per 104 vots a favor i 40 en contra, el nou projecte de llei que legalitza l'eutanàsia en determinades condicions. El portaveu del Vaticà, Joaquín Navarro-Valls, ha dit que «l'aprovació d'una llei que viola la dignitat de la persona humana i que posa als legisladors en contra de l'opinió pública, és un rècord trist per a Holanda».

Segons Navarro-Valls, aquesta decisió «contradiu la declaració de Ginebra del 1948 de l'associació mundial de metges, així com els principis ètics mèdics aprovats per dotze països de la Comunitat Europea el 1978. (...) El primer problema que genera la legalització de l'eutanàsia té a veure amb la consciència dels metges. Novament ens trobem davant d'una llei de l'Estat contrària a les lleis de la consciència de cadascú».

Per la seva banda, el bisbe Elio Sgreccia, sotspresident de l'Acadèmia Pontifícia per a la Vida, ha assegurat que la llei holandesa «abandona a la pràctica el pacient en el moment de la desesperació. És sabut que sempre hi ha moments de des-

consol en les fases agudes del dolor de la vida i que en aquests casos hi ha necessitat de donar suport a la persona i no d'abandonar-la o fins i tot d'acompanyar-la al suïcidi». Per al bisbe Sgreccia, aquesta llei representa un fracàs moral per a Europa i «les estadístiques han comprovat que aquestes peticions de mort anticipada són peticions d'assistència, d'acostament humà. Els qui han superat aquestes crisis, amb el temps, han declarat que no volien que se'ls subministrés la mort, sinó simplement que s'estigués més a prop d'ells».

La Conferència Episcopal Holandesa també ha rebutjat la decisió de legalitzar l'eutanàsia. Els prelatos consideren que

aquesta mesura no té fonaments legals i que ha estat formulada no per restringir la pràctica que ja s'acceptava als hospitals locals, sinó perquè qualsevol metge practiqui una eutanàsia sense temor a una sanció penal. Per a l'episcopat holandès, en suprimir la sanció penal es «contradiu el principi de protegir tota vida humana». Els bisbes rebutgen que «algú sigui capaç de demanar l'eutanàsia en autèntica llibertat i sense pressions externes» i la possibilitat que els menors de 12 a 16 demanin una eutanàsia sense el consentiment dels pares.

Els prelatos holandesos constaten que amb aquesta mesura més persones acceptaran l'eutanàsia com alguna cosa normal, que es deteriorarà encara més el respecte per la vida, que els metges tindran més pressió social, que hi haurà una reducció en l'ajuda emocional als pacients terminals perquè s'enfrontin al patiment i que els qui envolten els malalts terminals no els oferiran tractaments intensius adients. (C.C.)

El Vaticà demana més protecció per a la infància

ROMA.— La Santa Seu ha demanat que l'abús sexual d'infants i tot tipus de violència que es cometi contra ells sigui castigat com a delictes contra la humanitat. Aquesta proposta està recollida en un document que recull les conclusions del congrés mundial «Els fills, primavera de la família i de la societat», celebrat de l'11 al 13 d'octubre. El text denuncia la difusió de la droga, la promiscuitat sexual i altres estils de vida contraris a l'evangelí «que són oferts als fills com una alliberació. I cal afegir sovint una desoladora manca afectiva i educativa per part de molts pares. Necessitats d'afecte, els nostres fills corren el risc de buscar la felicitat seguint camins equivocats». Analitzada la crisi familiar, que afecta sobretot Occident, el document afronta la situació de la infància a països pobres, on els petits són víctimes de la guerra i la misèria. Per això, els participants en el congrés exigeixen un «reconeixement legal dels drets de l'infant, en primer lloc el dret a la vida del no-nascut» i «mesures legals que serveixin per combatre les gravíssimes ofenses a la dignitat dels infants». (Zenit)

ASSOCIACIÓ PRUDENCI MIRALLES

Barcelona, desembre de 2000

Estimats amics,

S'acosta Nadal, en aquest temps celebrem el naixement de Déu, fet home per nosaltres en la persona de Jesús.

L'ambient que ens envolta ens recorda que aquests dies són especials, les persones es feliciten i es desitgen bé i prosperitat.

El membres de la junta, el personal, les àvies residents i tots aquells que feu possible la seva continuïtat, desitgem de tot cor un sant i bon Nadal.

Amb el vostre ajut, ens en sortim.

Si desitgeu ajudar-nos a dur endavant aquesta gran tasca humanitària d'acolliment a **grans persones grans** podeu fer el vostre donatiu* a qualsevol oficina de "la Caixa"

C/C 2100 0681 01 0200194299

En nom de tot l'equip, molt agraïts.

Nota: Tenim una àvia centenària. El 27 de novembre passat la Montserrat Soler va fer 100 anys. Felicitats

Lluïsa Maria Pomerol i Rancé

Directora

* Els donatius són deduïbles en un 20% del total a la declaració de l'IRPF. (Llei 30/1994)

ASSOCIACIÓ PRUDENCI MIRALLES PER A ANCIANS

Trafalgar, 39, 5è - 08010 Barcelona

NIF: G-08862781. - Tel. 932 681 867 - Fax 932 684 356

Oferir alternatives creatives als joves

■ Una proposta del pare general dels franciscans

El pare general de l'orde de framenors, Giacomo Bini, de 62 anys i missioner durant 15 anys a Àfrica, va ser a Barcelona el 19 i 20 de novembre en unes trobades de reflexió i diàleg amb framenors, religiosos i laics. El P. Bini va respondre diverses preguntes

formulades per alguns periodistes que s'hi van donar cita, entre els quals hi era el nostre col·laborador el P. Francesc Gamissans, també franciscà. Reproduïm algunes de les qüestions que li van plantejar i les respostes corresponents.

—Vostè ha estat 15 anys a Àfrica i ara viatja arreu del món. Què faria sant Francesc si visqués en l'època actual?

—Francesc fou un home itinerant i creatiu. Tingué la capacitat d'encarnar l'Evangeli en una cultura particular. Si vinguéss avui crec que viuria el mateix entusiasme, la mateixa creativitat, no amb l'intent de globalitzar el mercat en els diners i profit propi, sinó vivint pobre i conseqüentment en llibertat. Crec que podria personalitzar molt bé aquest discurs en la nostra societat.

—Es parla de revisar les estructures de l'orde. Què vol dir això?

—Cada continent, país o regió té les seves necessitats, el seu rostre, les seves característiques. A Catalunya teniu les vostres. El carisma franciscà és actual perquè s'esforça en estar permanentment en diàleg amb totes les cultures i classes socials; és popular. L'orde no només és de framenors franciscans, caputxins i conventuals, té un valor afegit: una immensa família de laics i simpatitzants amb moltes possibilitats. Ara bé, el carisma necessita sempre noves formes, noves «llengües culturals» per a un diàleg dinàmic i constant. No són les formes o estructures de vint anys enrere. Avui el món enyorà vitalitat, esperança, llibertat, alegria franciscana, simplicitat franciscana. Nosaltres tenim la gràcia des del començament amb Francesc i Clara; no es van iniciar com a monjos, sinó com una família que inclou tots els estaments. Per això el nom de *frater*, que vol dir *germà*. Quan la gent deia al germà Francesc: «Volem seguir l'Evangeli com tu», ell no els preguntava si eren gent d'estudis, casats o solters, homes o dones. Res d'això era important. No és pas perquè uns germans van amb hàbit que sigui més segura i perfecta la seva vida; el que compta en Francesc és la conversió, el retorn a l'Evangeli. Totes les regles de la unió d'instituts franciscans masculins i femenins comencen dient: «La nostra norma és viure l'Evangeli de Jesucrist.» Per tant, el que importa és que l'orde no sigui un reducte tancat, sinó obert a moltes i riques possibilitats evangèliques, un foc que contagia, que escalfa ardorosament, perquè surt del cor.

—També en un món agnòstic i secularitzat com molts assenyalen que és Catalunya?

—El carisma franciscà no és patrimoni d'uns quants, pot obrir-se a tothom, és universal. Potser nosaltres, els framenors, l'expressem poc, però si hom parla de sant Francesc veu que és una realitat de vida estimada per creients i agnòstics. Hi ha franciscans i clarisses a l'Església anglicana; hi ha grups merament culturals, esportius o ecològics fora de l'Església que tenen un referent en Francesc. Això vol dir que en

ell hi ha vitalitat, actualitat, signes positius.

—En els joves hi trobem aquest referent?

—No podem comptabilitzar les vocacions pel nombre, sinó per la qualitat de les seves opcions i motivacions. Hi ha joves que després de la droga, el sexe, busquen alternatives, altres coses. Generalment el que sentim és negatiu: un home que mata és notícia, cinquanta que ajuden

l'orde en la història. Potser en certs llocs haurem de morir, però en qualsevol cas morim vivint, drets, lluitant esperançats! Deixi'm posar un exemple: el del pal i l'arbre. Tots dos són enterrats en un clot, però hi ha una diferència: el pal no té vida, l'arbre sí. No siguem pals, i si ho som, potser per l'abonament que té al costat, per l'aigua que rega l'arbre de la vora recobrarà la vida i es pot convertir en

El P. Giacomo Bini.

Els qui formen l'orde franciscà

L'orde dels framenors, amb les quatre branques de franciscans, caputxins, conventuals i terciaris regulars, ocupa el primer lloc entre totes les congregacions religioses. En l'àmbit femení, a més de les clarisses de vida contemplativa, passen de 400 les congregacions de vida apostòlica que segueixen la mateixa espiritualitat. Cal afegir-hi l'orde franciscà seglar, amb mig milió i escaig d'afiliats. A l'Església anglicana hi ha un institut masculí de franciscans, un altre de clarisses i diverses fraternitats de franciscans seglars. A Sevilla n'hi ha una de molt florent. En certa manera, en aquest quadre estadístic, podem inscriure-hi tots els grups culturals, artístics, esportius i ecològics —dins i fora de l'Església catòlica— que tenen per referent Francesc d'Assís.

els altres no ho és. Un germà pot ser no fidel, però la majoria viuen seriosament. Tots hem de ser —i els franciscans particularment— profetes que revelin realitats positives. Per criticar els altres no necessitem grans intel·ligències. No sé si a Catalunya o en altres llocs l'orde tindrà futur. No sóc endeví ni m'interessa. El que em preocupa és com estic preparant aquest futur, què ofereixo a les noves generacions. Si en certes esglésies es reuneixen nombrosos grups de joves, no per divertir-se sinó per resar, és senzillament perquè la seva pregària és viva i creativa, basada en la Paraula de Déu. Cal recuperar el dinamisme que ha tingut sempre

arbre. Tant de bo que, si tenim la desgràcia de ser pals secs, ens transmutéssim per contagi en arbres florits.

—Per donar fruits, a l'Església li convé un nou Concili Vaticà II?

—El problema no és de Concili, sinó de cansament, de manca d'entusiasme, de diàleg i comunicació, d'imaginació i de creativitat. Un dels elements més importants de l'espiritualitat franciscana és la capacitat d'escoltar els altres, sense empenyer ningú, assumint les categories de totes les persones; mantenir un diàleg fraterno amb tothom i no només amb els que fan la llei pels altres. Francesc és el primer home que va comprendre la im-

portància de saber escoltar la Paraula de Déu com a centre de la nostra vida i la de saber escoltar la veu dels homes, perquè són germans nostres. A l'Església moltes vegades s'ha perdut aquesta capacitat. Hi ha molts grups integristes i perillosos que sorgeixen de la manca de destresa per escoltar els altres.

—Sembla que a l'Església hi ha una sensibilització social, però retorna a formes rígides en temes morals.

—Per viure l'Evangeli cal iniciar un camí de pobresa, fent-lo pas a pas amb els més desfavorits. No podem servir Déu i els diners. La sensibilitat social s'ha vist en els joves que participaren a Roma en el Jubileu. Com a imperatiu evangèlic tots es comprometeren en alguna obra social o assistencial. D'altra banda, la meua experiència dels anys passats a Àfrica m'ha fet veure la tasca positiva de l'Església vers els més pobres. A tota aquesta tasca, els mitjans informatius no li donen rellevància; prefereixen destacar la temàtica moral i sexual que proposa l'Església i accentuar diverses reaccions o confrontacions. Sense aprofundir el tema, crec que cal fer un esforç de comprensió en totes les dimensions i situar-se en el context socio-cultural i religiós de cada país, de cada persona. Puc dir que en el nostre orde hi ha aquesta voluntat de comprensió.

—La davallada de vocacions afecta també l'orde franciscà?

—Els franciscans tenim moltes vocacions que vénen d'un món buit de valors. Vénen joves amb il·lusió i entusiasme. Cada any tenim uns 600 novicis. El problema greu és la perseverança, la fidelitat en el compromís, com passa també en els matrimonis, en les famílies. La formació de les vocacions necessita molt de temps i potser nosaltres no estem prou preparats. El que em preocupa, doncs, no és que en vinguin pocs o molts, sinó com acompanyar aquests joves, com ajudar-los a fer un discerniment. No sempre els oferim noves formes, nous espais de vida. El món canvia ràpidament i necessitem inculturar més la nostra espiritualitat; purificar el que és essencial d'allò que és secundari; no ins-tal·lar-nos en estructures tradicionals. Fins i tot pot ser que haguem de tancar convents, però mai la humil itinerància d'un lloc a l'altre, disponibles segons les necessitats pastorals, com volia i practicava Francesc d'Assís.

—Els franciscans són els custodis de Terra Santa. Com veu la situació del greu enfrontament entre jueus i àrabs?

—És molt preocupant. Tenim germans aïllats que viuen sols i no poden comunicar-se amb altres germans. Els que poden, continuen vivint en grup. Les comunitats cristianes són molt reduïdes. Ara bé, tenim framenors que són àrabs i altres israelians. Aquesta pertinença originària a dos pobles enfrontats, pot ser un pont de diàleg i apropament en aquest cas entre jueus i musulmans. En la terra de Jesús, l'orde sempre ha estat vincle d'unió i avui tenim relacions excel·lents amb uns i altres. El nostre profetisme és de paciència i reconciliació.

Vaticà

El Papa planteja un programa de vida als laics

■ Joan Pau II presideix el Jubileu de l'Apostolat Laical

ROMA.— «El fet de ser cristià no ha estat mai fàcil i tampoc no ho és avui. Seguir Crist exigeix el coratge d'opcions radicals, que amb freqüència van contra corrent.» Amb aquestes paraules el Papa va descriure la crida dels laics a celebrar el seu Jubileu a Sant Pere.

Davant de 40.000 pelegrins el Pontífex va explicar que per viure la seva vocació, els catòlics compten amb els ensenyaments del Concili Vaticà II, darrere del qual «ha arribat l'hora del laicat». El Papa va assenyalar que molts fidels «han comprès amb més claredat la seva vocació cristiana que, per pròpia naturalesa, és vocació a l'apostolat». Per això, va recordar la necessitat de tenir molt present el Concili, «perquè aquell esdeveniment singular continuï sent, també en el tercer mil·lenni, el pas de l'Esperit Sant en la seva Església».

Els pelegrins, de totes les edats, van estar atents i vibrants davant del missatge del Papa, malgrat la pluja intensa. A les

primeres fileres era fàcil identificar molts superiors i fundadors dels nous moviments eclesials d'apostolat laical, convocats a la festa organitzada pel Pontifici Consell per als Laics, presidit pel cardenal Francis Stafford.

Per a Joan Pau II, els laics tenen la vocació particular d'anunciar l'evangelí en aquest moment perquè «l'home contemporani escolta més fàcilment els testimonis que els mestres, (...) si s'escolta els mestres ho fa quan són testimonis». El Papa també es va referir al repte de la

El Papa va demanar un examen seriós de consciència als laics.

santedat: «No tingueu por d'acceptar aquest desafiament: sigueu homes i dones sants! No oblideu que els fruits de l'apostolat depenen de la profunditat de la vida espiritual, de la intensitat de la

pregària, d'una formació constant i d'una adhesió sincera a les orientacions de l'Església.»

A més, el Sant Pare va oferir un examen de consciència als laics sobre la seva fidelitat a la vocació i missió. Entre altres qüestions, es va referir al fet que «en un clima de secularització difosa, molts creients senten la temptació d'allunyar-se de l'Església i, per desgràcia, es deixen contagiar per la indiferència o cedeixen a compromisos amb la cultura dominant».

Un dels aspectes que va subratllar el bisbe de Roma és que «la vocació i la missió dels fidels laics es poden entendre només a la llum d'una consciència renovada de l'Església com a sagrament o signe i instrument de la unió íntima amb Déu i de la unitat de tot el gènere humà. (...) Per aquest motiu, cal més que mai que els cristians, il·luminats i guiats per la fe, coneguin l'Església tal com és, en tota la seva bellesa i santedat, per experimentar-la i estimar-la com la seva pròpia mare». (ACI)

SIGNES D'AVUI

L'hora del laicat

Ignoro si la coincidència del Jubileu dels Laics amb la celebració dominical de la festivitat de Crist Rei havia estat prevista pels organitzadors del calendari de l'Any Sant, però té un significat profund que hagi estat així. La nostra cultura política vincula gairebé de manera automàtica la reialesa amb un sistema de govern, avui mundialment en minoria. Quin és el sentit d'anomenar rei a Crist? El llenguatge eclesial ha de realitzar un esforç de traducció si no vol quedar-se en una zona marginal o ser contínuament malentès. La inclusió de les notícies religioses en la secció social de molts diaris revela una creixent dessacralització de la societat alhora que anem cap a un nivell molt baix de rigor per manca de cultura teològica i eclesial en la majoria de les persones que aborden aquests temes.

Joan Pau II va dir a la missa del Jubileu dels Laics, celebrada a la plaça de San Pere el 26 de novembre: «Trenta-cinc anys després de la seva conclusió us dic: cal tornar al Concili. Cal tornar a agafar entre les mans els documents del Vaticà II.» *Apostolicam actuositatem* és el decret del Concili Vaticà II que tracta el tema de l'apostolat dels laics. En el número 10, llegim: «Com a participants de la missió de Crist sacerdot, profeta i rei, els laics tenen la seva part activa en la vida i en l'acció de l'Església.»

El Concili Vaticà II va subratllar la importància del concepte «poble de Déu». La jerarquia té el seu sentit dins d'aquest poble de Déu. Tots els cristians, dones i homes, estem cridats a ser sacerdots (participants en una litúrgia i en la mediació amb Déu amb grau divers segons es parteixi del sacerdoti comú o del jeràrquic), profetes (testimonis i anunciadors de la bona nova de Déu) i reis (persones que orienten les tasques temporals segons els criteris de l'amor i el servei evangèlics). La dimensió de reialesa correspon prioritàriament als laics: treballar al món, inspirats per l'evangelí. El camp d'acció és immens i no inferior a cap altre, sinó només complementari.

El Papa va convidar a fer un examen personal: «Què he fet amb el meu Baptisme i la meva confirmació? És Crist realment el centre de la meua vida? La pregària, troba espai en les meves jornades? Visc la vida com una vocació i una missió?»

La jerarquia també es pot formular les seves preguntes: confiem plenament en els laics? Afavorim en ells actituds de corresponsabilitat eclesial? Els ajudem a viure la seva missió «real» des de l'espiritualitat i la fe?

Lluís Serra i Llansana

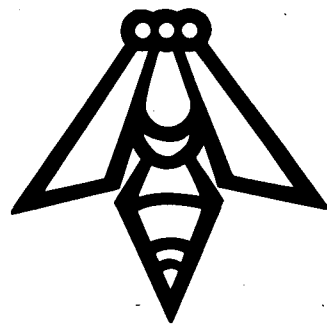
CERABELLA

zona industrial, A

ES 08181 SENTMENAT (BARCELONA)
Tel. +34.93.715.31.02 Fax +34.93.715.02.51

CERERIA ABELLA,
Sant Antoni Abat, 9
08001 BCN

t. 934 41 09 07 / fax. 934 41 70 47

CERERIA ABELLA,
Boters, 5 (Portaferriça)
08002 BCN
t./fax. 933 18 08 41

NOC,
Comte Borrell, 41
08015 BCN
t. 934 42 93 28 / fax. 934 41 90 47

cerers
des de
1862

Espanya

Nou llibre de Luis Esteban Larra Lomas

■ L'obra recull vint-i-cinc entrevistes a persones de gran rellevància en la vida espanyola

MADRID.— El franciscà conventual Luis Esteban Larra Lomas, periodista i responsable de l'Oficina d'Informació de la Conferència Espanyola de Religiosos, ha escrit un segon llibre d'entrevistes. El seu títol és *De lo humano y lo divino. Del personaje a la persona. Nuevas entrevistas con Dios al fondo*, publicat per l'editorial Desclee de Brouwer.

El volum, prologat per Soledad Puértolas, recull vint-i-cinc entrevistes que van ser publicades a la revista mensual *Nuevo Mensajero de San Antonio*. Segons Larra, aquest llibre l'ha realitzat amb l'objectiu «que algú del món de la cultura interpel·lés els creients des de la no-creença, mirant de superar el tòpic que una revista religiosa hauria de tenir entrevistats religiosos». Com ha explicat l'autor, «no són entrevistes religioses, però tenia interès a saber com respiraven la sensibilitat religiosa».

Larra ha intentat reflectir la trajectòria professional i personal dels entrevistats i, a més, la seva relació amb la religió i el transcendent. Els protagonistes del llibre s'han preguntat sobre Déu i arriben a diferents conclusions: alguns cauen en certs tòpics, uns altres

han evolucionat al llarg dels anys cap a una experiència religiosa, uns altres són creients convençuts i «hi ha qui no pot evitar tenir un cacau impressionant sobre la religió i l'existència de Déu».

Els personatges que desfilen per les pàgines d'aquest llibre són: Rosa Aguilar, alcaldessa de Còrdova; José Chamizo, defensor del Poble Andalús; Rafael Díaz-Salazar, catedràtic de Sociologia; Ramon Jáuregui, diputat per Àlaba i dirigent socialista; Núria Espert, actriu; Manuel Fraga, president de la Xunta de Galícia; Antonio Gala, escriptor; José Luis Garci, director de cinema; José María Gil-Robles, expresident del Parlament Europeu; Carmelo Gómez, actor; Luis González Carvajal, teòleg; José Hierro, poeta i acadèmic; Esteban Ibarra, president del Moviment contra la Intolerància; Julián

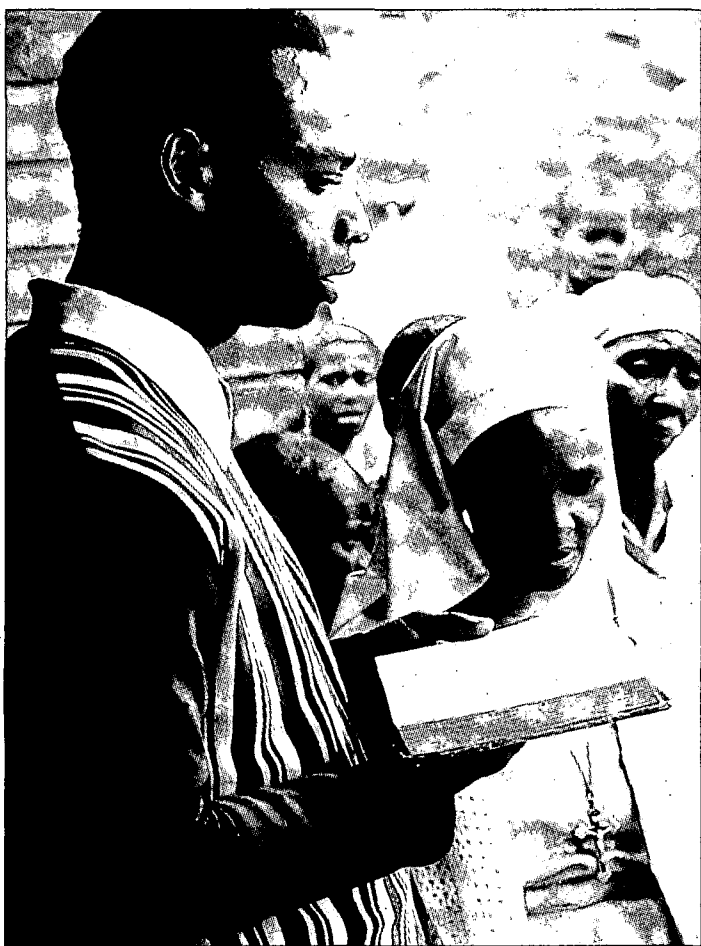
L'autor

Luis Esteban Larra Lomas va néixer a Argaño (Burgos) el 1964, va ser ordenat capellà el 1991 i és llicenciat en Teologia per la Universitat Pontifícia de Comillas i en Ciències de la Informació per la Universitat Complutense de Madrid. Presenta a la COPE *El espejo de la vida religiosa* i col·labora a Ràdio Santa Maria de Toledo, on dirigeix i presenta dos programes i realitza els comentaris de les retransmissions del Vaticà per al Canal Diocesà de Televisió. També és membre del consell de redacció de la revista *Nuevo Mensajero de San Antonio*. Ha publicat la tesina *La esperanza en los escritos de san Francisco de Asís i 16 entrevistas con Dios al fondo*, en la qual apareixien entrevistes realitzades a Iñaki Gabilondo, Julio Anguita, Gloria Fuertes i Emilio Butragueño, entre altres persones.

Marias, filòsof i acadèmic; Ana María Matute, escriptora i acadèmica; José María Mendiluce, eurodiputat; Paloma O'Shea, presidenta la de Fundació Isaac Albéniz; Gregorio Peces-Barba, degà de la Universitat Carles III de Madrid; Enrique Rojas, psiquiatra; Joaquín Ruiz-Giménez, president d'Unicef-Espanya; José Sánchez, bisbe de Sigüenza-Guadalajara i president de la comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social; Concha Velasco, actriu; Tony Leblanc, actor; Manuel Leguineche, periodista i escriptor, i Andrés Aberasturi, periodista i escriptor.

Carmen Rigalt, periodista i escriptora, en l'acte de presentació del llibre, va assenyalar que es tracta d'una «reflexió sobre allò que és diví a través del que és humà. Déu es fa un lloc a les entrevistes amb una facilitat admirable. (...) El fet de preguntar sobre Déu no fa a Larra menysprear les preguntes sobre els homes. En aquest llibre es parla també extensament de l'amor, la guerra, les solituds, les companyies i fins i tot la revolució pendent, que continua sent la més pendent de totes les revolucions».

EL CLERGAT NADIU PROMOU LA IMPLANTACIÓ DE L'ESGLÉSIA ALS PAÏSOS DE MISSIÓ

AJUDEM ELS SEMINARISTES NADIS I DIGUEM BEN ALT QUE...

...la llavor ha arrelat i el clergat nadiu és el fruit d'unes terres que necessiten l'ajut de l'Església.

...els missioners passen el testimoni a mans de bisbes i sacerdots nadius.

...el clergat nadiu és el futur de la nostra Església i ara més que mai aconseguirem que les vocacions no es perdin per manca de mitjans.

...100.000 seminaristes joves es preparen per servir els seus pobles ajudats per les OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES. També ajudem els noviciats femenins i masculins de Missions.

Enguany aquests quatre Seminaris majors depenen especialment de la nostra col·laboració per garantir el futur de l'Església en aquests països.

St. Joseph's Seminary Aboke	Lira (Uganda)	180 alumnes
Seminario Mayor Cristo Sacerdote	La Ceja (Colòmbia)	170 alumnes
Seminari Major Morning Star	Calcuta (Índia)	186 alumnes
Queen of Apostles College Seminary	Tagum (Filipines)	113 alumnes

Constatem que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor de les Esglésies joves de Missions

- ☐ UNA BECA de 300.000 ptes. facilita 6 anys d'estudi
- ☐ MITJA BECA de 150.000 ptes. facilita 3 anys d'estudi
- ☐ UN CURS SENCER per 50.000 ptes.

PER A INFORMACIÓ I DONATIUS adreceu-vos a les Delegacions Diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 BARCELONA
C/ Bisbe, 5
Tel. 932 701 014

43003 TARRAGONA
Pla de Palau, 2
Tel. 977 233 412

25003 LLEIDA
C/ Canonge Brugulat, 11
Tel. 973 267 639

17004 GIRONA
C/ Albareda, 15
Tel. 972 203 297

25700 SEU D'URGELL
Bisbat
Tel. 973 350 054

25280 SOLSONA
Bisbat
Tel. 973 480 619

43500 TORTOSA
C/ Cruera, 5
Tel. 977 440 700

08500 VIC
C/ Santa Maria, 1
Tel. 938 832 655

Carta Dominical

El raonable temor d'un infant**Ricard M. Carles**

Cardenal, arquebisbe de Barcelona

El seu pare m'ho ha explicat impressionat. Un dels seus fills —10 anys— li ha dit: «Papa, si quan sigui gran veus que faig això —alguna cosa que no li va semblar noble en d'altres—, recorda'm que de petit et vaig demanar que em corregissis.» Heus ací una forma infantil, però forta i definida, d'optar pel bé i de preveure possibles temptacions o errors que l'apartessin del camí recte escollit.

La setmana passada vaig acabar parlant dels sants. Són de sempre, de tot temps, perquè són fruit de l'Esperit Sant, per la inhabitació del qual en nosaltres

tots els cristians som temples de Déu. Els sants també són d'ara. Són molts que viuen amb total naturalitat vides que són per circumstàncies diverses heroiques, o viscudes amb goig malgrat greus contradiccions, o amb total netedat moral enmig d'ambients que comporten la temptació de no actuar correctament, com temia l'infant de què he parlat.

Més encara: el fet de la santedat realitzada en certes persones és aquí per demostrar que això que anomenem *l'ordre normal* —diem sovint que *és normal* allò que no ho és, perquè no s'ajusta a les normes morals— no és, al cap i a la fi, des d'un punt de vista superior, des del punt de vista d'una ànima arrelada en el misteri, res més que la subversió d'un ordre oposat —encara que sigui usual— que no vol ennoblir la humanitat. També en aquest sentit la santedat té en el nostre temps un valor immens per la capacitat de crítica i de canvi que comporta.

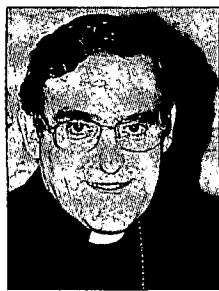
I si es produeix el cansament dels bons? Gabriel Marcel afirma que *desesperar* és traïr. Si contínuament es produeixen en el món esdeveniments que semblen aconsellar-nos que ens deixem enfonsar en la desesperança d'assolir la santedat, és a dir, que caiguem en la

traïció de l'ideal, la traïció és convertir-se en còmplice de la desesperança. També el sant comparteix aquesta temptació de refusar el bé; però la domina, passant des del fons de la temptació de desesperar fins a la conversió. «No hi ha més que una tristesa: la de no ser sants», diu Léon Bloy. I és que hem estat creats per a això.

Perquè en la santedat resideix el goig creador de l'home nou, de la humanitat nova. Els qui viuen en aquest clima de llibertat creadora, els sants, els que de cada instant fan un instant nou, ric de futur, irradien sobre les altres persones aquest exemple de fer de cada minut de la vida la riquesa de la novetat: fer de cada dia *un matí*. Els *matins* de tota existència són bells perquè són promesa de totes els possibles migdies. Tot allò que comença és bell.

Tots els *matins* depenen del matí de *l'albada de Déu fet home*, esdeveniment que esperem ara, en el temps d'Advent. Temps que recorda la primavera de la naturalesa, que encarna l'esperança que suposa tota vida que comença. Qui espera sap per ciència innata que l'home és en aquesta vida per crear un món nou, que no envellirà ni morirà.

Paraula i vida

Un patró per als polítics**Lluís Martínez Sistach**

Arquebisbe de Tarragona i Primat

La nostra societat té tendència a desdibuixar i a infravalorar les funcions que les persones exercim, com són el paper de pare, mare, jutge, polític, sacerdot, mestre, etc. Aquesta tendència pot fer molt mal a la realització de les persones i a la construcció de la convivència social.

La funció dels polítics és molt necessària per tal d'aconseguir el bé comú de la societat. En el context actual de la nostra societat, cal posar en relleu la importància del servei que realitzen els polítics. Per això vull recordar aquestes paraules del Concili Vaticà II: «L'Església considera digna de lloança i d'atenció la tasca dels qui es consagren al servei dels homes per al bé comú i accepten les càrregues d'aquest servei.»

Fa pocs dies que Joan Pau II ha proclamat sant Tomàs Moro patró dels polítics i dels governants. La vida i el martiri d'aquest sant polític i governant contribueix a ennoblir aquest servei a la societat, que sempre serà necessari. Ningú no pot negar que el compromís polític té una gran dignitat moral i que, quan és exercit

com un acte de lliurament personal per al servei de la societat, exigeix generositat i desinterès personal. Que potser és fàcil, això? De cap manera. El compromís polític viscut així —principalment quan procedeix d'un esperit cristià— ha estat qualificat d'una «dura escola de perfecció» i d'un «exigent exercici de la virtut».

Tomàs Moro és una figura paradigmàtica d'aquest esperit. Ell va coronar amb el martiri la seva fidelitat als principis que presideixen l'exercici de la política plenament al servei del bé comú de la societat, de les persones i especialment dels pobres i debils.

Joan Pau II manifesta als polítics que de la vida i del martiri de sant Tomàs Moro en «brolla un missatge de l'alienable dignitat de la consciència». La consciència és un preuat do de Déu creador. Ella és llum i nord en la vida i actuació de totes les persones. El Concili Vaticà II afirma que la consciència «és el nucli més secret i el sagrari de l'home, on viu sol amb Déu, la veu del qual ressona en la seva intimitat».

L'home no es pot separar de Déu, ni la política de la moral. Aquesta és la llum que il·lumina la consciència. L'home és criatura de Déu i per aquest fet els drets humans tenen el seu origen en Déu, es fonamenten en el disseny de la creació i s'emmarquen en el pla de la Redempció. Joan Pau II arriba a afirmar que «podria

dir-se que els drets de l'home són també drets de Déu».

En qualsevol compromís polític les temptacions de l'ambició i dels desigs de poder són molt forts. Si el polític i el governant cauen en la temptació, és aleshores quan l'horitzó del «servei» als altres s'entenebreix i només preval l'interès personal, del grup o del partit. És aleshores quan la política cau en desprestigi per als ciutadans.

La vida del patró dels polítics ensenya que el govern és fonamentalment exercici de virtuts. Convençut d'aquest rigorós imperatiu moral, l'estadista anglès posà la seva activitat pública al servei de la persona, especialment si era dèbil i pobre. Ell va defensar fins a la mort la llibertat de l'Església enfront de les indegudes ingerències de l'Estat. Amb això feia una defensa, en nom de la primacia de la consciència, de la llibertat de la persona enfront del poder polític.

Pius XI, el Papa de l'Acció Catòlica, va dir que el camp de la política és el terreny de la més àmplia caritat, «la caritat política». Aquesta no es limita a suplir les deficiències de la justícia o a denunciar les injustícies, sinó que fa més que això: la «caritat política» consisteix en el compromís actiu i operant, fruit de l'amor cristià als altres homes considerats com a germans, a favor d'un món més just i fraterno, amb especial atenció a les necessitats dels més pobres.

Tomàs Moro.

opinió

Zoom

Des del 7 de novembre passat, l'opinió pública mundial viu pendent de qui serà el nou president dels Estats Units d'Amèrica. Un dels candidats, George W. Bush ja s'ha proclamat vencedor per enèsima vegada, i el seu contrincant, Al Gore, s'ha limitat a oposar recurs judicial cada vegada que es proclamava un resultat favorable al republicà. Qui tindrà finalment raó? La pressa d'un per proclamar-se vencedor, i la calma de l'altre oposant recursos judicials, fa pensar que les eleccions a la gran nació americana també estan exposades al frau i als caciquismes d'altre temps.

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

Els fills podran demandar els pares per haver-los fet néixer

El 17 de novembre el Tribunal Suprem de França va dictaminar que és millor no néixer que no pas néixer amb algun tipus de minusvalidesa. La sentència estableix que Nicolas Perruche, de 17 anys, amb una minusvalidesa greu, sigui indemnitzat per la seva vinguda al món.

Nicolas no camina, no hi sent i és invident. La mare, quan estava embarassada d'ell, va anar al ginecòleg perquè la seva altra filla de quatre anys tenia la rubèola. «Si me l'ha encomanat —va dir al metge— vull avortar...» La rubèola pot provocar discapacitats en els nadons. Però els exàmens mèdics no van detectar la rubèola i la mare va continuar l'embaràs de Nicolas.

El Tribunal Suprem sosté que el jove té dret a una compensació pels danys causats per la seva condició deficient. El cas podria convertir-se en un precedent

que presagia una pluja de sentències del mateix tenor. «D'ara endavant —va dir l'advocat del metge que es va equivocar en el diagnòstic— serà possible que un fill discapacitat denunciï els seus pares per haver-lo portat al món. Probablement hi hagin jutges que li donin la raó.»

Arran d'aquest fet, el diari oficiós de la Santa Seu, *L'Osservatore Romano*, comenta que tot ésser humà, malgrat que sofreixi algun tipus de discapacitat, té dret a la vida. La sentència del Tribunal Suprem de França no es pot acceptar perquè obre un capítol de subversió jurídica. Segons els principis de la moral universal «no es pot utilitzar el diagnòstic prenatal amb fins abortius».

D'altra banda, en el periòdic *Avvenire*, Mons. Elbio Sgreccia, director de l'Institut de Bioètica de la universitat del Sagrat Cor de Roma, considera perillosa la sentència perquè es basa en un principi de discriminació, segons el qual, els minusvàlids no tenen dret a existir. «Per a nosaltres —afegeix Mons. Sgreccia— la supressió d'un minusvàlid, o pitjor, la condemna perquè no ha estat "eliminat" abans de néixer, és inadmissible.»

Amb tot, és dramàtic per als pares que després de passar pel dolor de tenir un fill deficient, de lliurar-s'hi amb amor i sacrifici, se'ls acusi per haver-lo fet néixer i dictaminar que hauria estat millor avortar-lo.

En quin món estem? De pel·lícula!

Notes insignificants

Germà Adrià

M'acuso...

Senyor...! M'acuso que dormo en un llit calent i amb calefacció i molts dels meus amics dormen al carrer. I no puc convidar-los a compartir la calefacció amb mi.

M'acuso que cada dia menjo bé, sense haver de preocupar-me ni de preparar-me el menjar, ja que, com a religiós, ho tinc tot ben servit i molts amics meus passen molts dies gairebé sense menjar o menjant malament.

M'acuso que tinc de tot: casa, vestits, amics, atencions mèdiques. I molts dels meus amics estan a la intermèdia de tot i ni tan sols estan ben atesos quan estan malalts.

M'acuso que, per a molts, tan sols puc tenir bones paraules. O simplement un silenci vergonyós, sense poder posar remei a cap de les seves necessitats peremptòries.

M'acuso que no demano prou, i que ni tan sols sé robar per als que no tenen res.

M'acuso que no sé cridar per ells; ni sé interpel·lar les autoritats, ni m'atreveixo a manifestar-me contra tantes injustícies.

M'acuso de ser massa tímid; massa vergonyós; massa tou en les meves expressions; massa suau en les meves reclamacions i no sé convertir-me en la veu dels sense veu; en esquena per als que no tenen ni força per aixecar una espasa.

M'acuso, Senyor, que quan escric tinc por de ferir alguns lectors; o por que no publiquin tot el que escric perquè molesta. Que no escric el que hauria d'escriure ni com ho hauria de fer.

M'acuso de ser massa respectuós a la meua església, l'Església del Crist lluitador per l'alliberament dels oprimits. Que a l'Església, al meu institut, sóc un xai gairebé silenciós.

També m'acuso que, quan et prego, no em queixo de Tu com ho hauria de fer; perquè sé que Tu, Déu dels oprimits i dels pobres, vols que siguem la teva mà i el teu martell; el teu servei i el teu amor.

M'acuso que quan prego en grup, Senyor, no m'atreveixo a expressar tot el que penso i tot el que t'hauria de dir.

M'acuso que no sé, o no m'atreveixo, parlar de Tu descaradament davant de qui pot escoltar-me.

M'acuso que com a cristià i religiós (doblement cristià), no dono testimoni de Tu, ni sé anunciar la teva Paraula amb la descaradura i la dolçor amb què Tu l'anunciaves.

M'acuso que no sé asseure'm unes quantes hores davant teu i escoltar-te en silenci i esperar les teves exigències.

M'acuso, Senyor, que a vegades m'he cregut apòstol i tan sols sóc un fantasma de la teva fe; que m'hagi cregut gairebé insubstituïble, quan Tu no em necessites i quan em considero bo, quan tan sols Tu ho és, de bo; quan m'he sentit mestre, i només Tu ho ets, de mestre.

M'acuso que no sé escoltar amb respecte els altres quan pensen diferent o quan m'arraconen per fer una feina de conjunt.

M'acuso...

Tinc tants motius per acusar-me, Senyor, que penso que no mereixo el teu perdó.

Perdona aquest pensament, Senyor, perquè Tu ho perdones tot i ens perdones sempre.

Perdona'm, Senyor, i continuaré acusant-me cada dia.

Punt de vista

Luis Riesgo Méndez

Diàleg a Terra Santa

La Carme i jo, per fi, havíem vist a complert el nostre desig d'anar a Terra Santa. Estàvem a Betlem, a la gruta on fa 2.000 anys va néixer el Salvador. Davant seu, a poc a poc, desgranàvem els nostres problemes i els problemes del nostre país: «Señor, estem tan lluny de les ensenyances que de Tu vam rebre!»

Vam sentir una mà sobre les espatlles i quan ens vam girar vam veure, dret, al nostre costat, Jesucrist! La seva mirada i les seves paraules envaïen les nostres ànimes de pau, d'alegria i d'esperança.

—Al vostre país —ens va dir— a més del terrorisme teniu tres problemes molt greus.

—Quins són? —vaig preguntar-li.

—El primer és el de la desintegració de les famílies. Entre el 1981 i el 1999, s'han dictat pels tribunals civils espanyols 637.713 sentències de separació, la qual cosa —sobre la base d'un fill de mitjana per matrimoni— representa 1.913.136 persones implicades en aquests processos. Actualment ja se superen els dos milions d'afectats. I al sofriment d'aquestes persones —cònjuges i fills— cal afegir-hi el de molts pares i avis que veuen destruïda la llar dels seus fills o dels seus néts i el d'una societat que ha de patir —amb la delinqüència

La Gruta de la Nativitat.

juvenil, sobretot— els efectes negatius d'aquestes ruptures.

—Estàs molt ben informat, Senyor... —es va atrevir a dir-li la Carme.

—Un segon problema, no menys greu, és el de la davallada de naixements. El nombre de fills per dona necessaris perquè es produeixi el relleu generacional és de 2,1. Doncs bé: les dades més recents —1,07 fills per dona— atorguen a Espanya l'índex de natalitat més baix del món. Si a tot això afegim els 459.102 nens eliminats a causa de l'avortament des que es va promulgar la llei el 1985 fins a l'1 de gener del 1999 —actualment passen de mig milió—, comprendreu perquè assenyalo aquesta «mentalitat antibaby» com un dels problemes més greus que teniu com a societat.

—I el tercer problema? —aquesta vegada era jo qui preguntava.

—El tercer problema és el de l'educació. Els pares espanyols us queixen de la manera d'actuar dels vostres fills sense pensar que, si avui no són com

haurien de ser, és com a conseqüència que en la seva infantesa, la seva adolescència i la seva joventut van desconèixer els valors d'una religiositat sana que no vau voler o no vau saber inculcar-los, bé a causa de l'absència de formació moral i religiosa als centres d'ensenyament, bé perquè a la mateixa llar els pares no vau parar prou atenció, amb el vostre exemple en primer lloc, a

un aspecte tan important.

—I què podríem fer, Senyor, per...? —però no vaig poder concloure:

—Lluís —era la Carme qui parlava— desperta't, que arribem a Tel Aviv.

Encara mig adormit, vaig recollir el llibre que m'havia caigut. Estava obert per aquella poesia d'Antonio Machado:

«Anoche cuando dormía, soñé, ¡bendita ilusión!...»

saber escoltar

L'«apologia» d'Aristides

Què significa *apologia*? És un mot grec que es tradueix per «defensa». Un apologista és un «defensor». L'«apologètica» és l'art de la defensa. El cristianisme des del seu naixement s'hagué de defensar —primer del món jueu i després del grecoromà. Tot enlairament, tota aspiració elevada, necessita la seva apologia. Recordem el mateix Sòcrates com s'hagué de defensar contra els cinc-cents atenencs i, com malgrat això, fou condemnat a mort pel fet de fer quelcom que no feien els altres.

El segle II, rodejat d'hostilitats, el cristianisme va veure el naixement d'una literatura per expressar el vertader contingut de la fe. Els Pares apologistes grecs més importants són Aristides, sant Justí, Tacià, Atenàgores, Teòfil d'Antioquia i Hermes el Filòsof. Presentem Aristides d'Atenes, el primer dels apologistes. Va escriure i lliurà a l'emperador Adrià un volum on s'explicava què era el cristianisme. El text del filòsof és molt venerable. Llegir-lo toca el cor de qui professa, com els de l'albada del cristianisme, la fe en Crist Jesús. Val a dir que l'escrit es conserva en versions grega i siríaca.

L'apologia vol mostrar la veritat. Esdevé una confessió del Déu veritable i del seu enviat, Jesucrist. Planteja, en primer lloc, el tema de Déu i passa a fer l'anàlisi de quatre tipus d'homes: bàrbars, grecs, jueus i cristians. L'origen de la raça bàrbara i grega és referit a determinats déus falsos. Els jueus provenen d'Abraham. Els cristians tenen el principi de la seva religió en Jesucrist, el Fill de Déu Altíssim; «i es

diu com Déu baixat del cel d'una verge hebrea prengué i es revestí de carn i habità en la filla de l'home el Fill de Déu... Així doncs, aquest Jesús nasqué de la nissaga dels jueus, tingué després dotze apòstols per tal que s'acomplís una determinada missió seva. Fou clavat pels jueus, i morí i fou sepultat, i diuen que després de tres dies ressuscità i pujà al cel. I llavors aquells dotze deixebles sortiren per les parts conegudes del món i ensenyaren la grandesa d'Ell amb tota humilitat i modèstia, i per això encara avui, els qui creuen en aquella predicació són anomenats cristians i són coneguts».

Aristides, després de mostrar l'error de les altres religions de l'antigor, conclou així la seva apologia: «I és vertaderament de Déu aquell que és dit per la boca dels cristians, i la seva doctrina és la porta de la llum. Que tots els qui no coneixen Déu s'acostin a ella, i acullin les paraules incorruptibles que són de sempre i eternes. Que prevegin, doncs, el terrible judici que vindrà per Jesús sobre tot el gènere humà.»

He volgut escriure sobre aquest document per mostrar com l'Església, des dels seus primers passos, ha testimoniat la seva fe i l'ha estimada tant que l'ha mostrada com el remei de la humanitat. He redactat aquestes ratlles amb regust de novetat evangèlica. Una novetat idèntica de la que professem. I que és també una apologia per als qui hem rebut la fe dels apòstols per la tradició vivent de l'Església.

Joan Guiteras i Vilanova

a propòsit de...

Carta oberta al P. Abat

Benvolgut amic, Fa anys, tot comentant el llibre *El nom de la rosa*, em vas dir que ni l'havies llegit, ni volies fer-ho. Em digueres que no estaves d'acord que la gent es pensés que, per la novel·la d'un semiòleg, coneixeria el que era la vida d'un monestir. Jo hi estava d'acord i et diré més: em va tocar veure-la amb alumnes més d'una vegada i t'asseguro que l'única cosa que els interessava no eren les intrigues d'aquells monjos a l'entorn de si Jesús havia rigut o no, ni tan sols qui era el causant d'aquelles morts estranyes, sinó l'aparició, en un determinat moment, d'una serventa mig despulada. Malauradament hi ha un interès molt gran per tot el que és moribós. Els monjos de Montserrat no podien estar absents d'aquesta malsana curiositat.

El vostre origen ve d'antic, segons diuen les cròniques, a l'antigor hi hagué la necessitat de donar-se a una vida cristiana intensa, que primer l'havien exercit els apòstols itinerants i els màrtirs però, que, en arribar l'edict de Milà, l'absència de persecucions imperials ho canviava tot i ells, constatant el perill de caure en la comoditat, marxaren al desert per viure una lluita interior. Ha passat molt de temps des de l'època dels pares eremites, i a sant Pacomi, sant Pau i sant Antoni els succeí sant Benet (simplifico molt). Entre els seus hereus, hi sou vosaltres. Sou lluitadors interiors, les batalles vénen de dins vostre mateix i tal volta de les dificultats de tota convivència que ha nascut d'unes conviccions i d'uns compromisos. Si tothom pateix crisis, molt més les tindreu vosaltres. El cos, el sexe és cos, es pot domesticar, però l'esperit que conserva sempre restes d'ambició, escates d'enveja, lesions produïdes pel llibertinatge de la imaginació, i tantes altres peculiaritats de l'ànima, és molt més difícil d'amanyagar. Podeu aïllar-vos del fred amb roba comuna i espectaculars cogulles, però és molt més difícil deslliurar-se de les tempestes, que arriben des del tarannà impertinent del que teniu al costat o del mal humor que us ha produït la paraula d'un company. Com que els de Montserrat sou una mica cenobites, un tros de capellans de santuari, estudiosos de la Bíblia, liturgistes, músics i no sé quantes coses més, la vostra vida espiritual ha de ser ben difícil. Però tot això tan personal i íntim està mancat de morbositat, exigeix respostes valentes, de vegades heroïques, però que resten anònimes. Per això jo, que estic ben lluny d'aquesta absoluta dedicació, prego per vosaltres (els oficials d'estat major, tot i la seva categoria, han de prendre cafè per no adormir-se. La meua pregària vol ser una cosa semblant).

Quan em van explicar el que deien de vosaltres, vaig pensar immediatament en la meua mare. Uns quants de vosaltres la féreu molt feliç, la delicadesa del P. Cassià, l'amabilitat del P. Bardolet, les recordava sempre. Les visites a casa d'alguns de vosaltres li havien fet molt de bé. I ella, que li havia fet molta il·lusió portar caramels al Joan-Andreu i sobretot a l'Ignasi, com que ara no pot fer-ho ni agafar els rosaris i pregar per tots vosaltres, ben segur que va pel Cel parlant amb Santa Maria, que porta túnica de Moreneta i escapulari del Carme, i amb Jesús, que encara porta a les mans un tros d'Eucaristia i untats els dits d'oli sagrat, restes del sagraments que li havia fet arribar, i parla ella de vosaltres i us recomana perquè el bon Pare us protegeixi. M'he referit a la meua mare, però hi deu haver milers i milions d'àvies al Cel que deuen fer el mateix i Déu, ben segur, que va de bòlit amb el rebombori que fan, i els sants, que tal volta no us coneixien, s'han assabentat d'on sou i del bé que feu, i no voldran deixar la seva tasca d'intercessors en mans exclusivament de la gent gran, això que al Cel tot és primera edat.

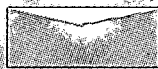
En ser tu escollit abat et vaig donar un tros de roca del Calvari, vaig dir-te que a tu com a Jesucrist t'havien enlairat, i que a tu, com a Ell, et tocava patir. No em pensava que això fos realitat tan aviat. En pocs dies va morir la teva mare, va venir l'aiguat i ara tot aquest seguit d'acusacions injustes. Espero que la pedreta t'ajudi a sentir-te en el dolor unit amb Crist. Pels monjos que conec i que amb la vostra amistat m'heu enriquit i pels que mai he tingut cap tracte prego, és la resposta que em cal donar a les impertinències dels altres. I no en dubteu, tot això d'aquí uns quants anys, serà pura anècdota, un xàfec d'estiu.

Cordialment,

P-J Ynaraja,

Capellà del Montanyà (ynaraja@retemail.es)

Cartes del lector

Jesucrist em va alliberar de la droga

Sr. Director,

Em dic Guillermo i tinc 24 anys. Des de molt jove em vaig iniciar en la malaltia de la drogoaddicció a través de la cocaïna, pastilles de disseny, etc. Un dia, gràcies a uns cosins meus del Camí Neocatecumenal, vaig començar seriosament la meva recuperació. El que realment em va ajudar a passar la síndrome d'abstinència va ser la Bíblia, la Paraula del Senyor. Ara ja fa un any i mig d'aquell infern i veig com el Senyor va entrar en la meua vida.

Des d'aquest setmanari voldria fer un ressò d'esperança a aquells joves que són esclaus de la maleïda droga, dir-los que Jesucrist ha perdonat els seus pecats i que vol fer-los lliures. Lliures! Sens dubte, la droga és la nostra epidèmia del 2000. Sóc conscient que hi ha moltíssims joves amb aquest problema.

GUILLERMO ALBERTO HERNÁNDEZ
Arbúcies

Cinquanta anys d'ordenació sacerdotal

Sr. Director,

Vull agrair a *Catalunya Cristiana* la publicació d'una petita glossa dedicada a la persona de l'amic i sacerdot Mn. Francesc Martínez, que enguany celebrà els primers cinquanta anys de la seva ordenació sacerdotal a la ciutat de Roma, el proper 23 de desembre. Des de Terrassa, ciutat que Mn. Francesc coneix i en la qual ha passat més de mitja vida sacerdotal, en concret a la parròquia de Sant Pere, voldria felicitar-lo. Per molts anys!

ISIDRE CASAS
Terrassa

«I tu, ja el portes?»

Sr. Director,

Amb aquest lema, la Generalitat de Catalunya ha llançat una nova campanya amb l'objectiu de prevenir el contagi de la sida. Això està molt bé, però... penso que si la campanya es finança amb els diners de tots, el consell hauria de ser més complet i no reduir-lo tan sols a l'ús del preservatiu que, a més, se sap que no és efectiu al cent per cent. Em refereixo a aquell altre objecte que sí que és d'una

Diàleg obert

Per tal d'augmentar la participació i el debat entre els nostres lectors, us oferim aquesta secció dins de «Cartes del lector», on els temes d'actualitat són els protagonistes. D'aquesta manera, esperem afavorir el diàleg obert en el nostre setmanari.

Estudiar, tothom i sempre

Sr. Director,

Des de segles, és ben conegut que als països culturalment més avançats l'oratoria era molt apreciada. Avui dia forma part del programa d'alguns estudis universitaris i, fora de les aules universitàries, polítics, executius i professionals de la comunicació s'inscriuen a jornades o cursos per aprendre a parlar en públic.

Penso que els creients, sobretot els laics, si volem estar presents en la nostra societat i atraure les persones cap a Déu, hem de tenir les idees clares, però alhora fer-les pròpies a força d'estudiar-les, donar-hi voltes i saber-les exposar ordenadament i amb el llenguatge viu d'avui dia.

Tinc el convenciment que l'estudi i la reflexió d'idees ben assentades, amb un plantejament clar, són la clau per fer-nos entendre millor quan tractem temes seriosos de fe, moral, etc., ja sigui en la sobretaula, passejant o d'excursió per la muntanya.

Amb l'estudi ens enriqueix interiorment i, sobretot, podem ajudar altres persones a raonar i créixer en el coneixement i amor a Déu. Seria molt bo incorporar-ho a la nostra vida, com una assignatura que té un programa tan extens que mai s'acaba, perquè veritablement és així. Ens seria molt profitós i contribuiríem a evangelitzar Europa, tal com ens ha demanat Joan Pau II en reiterades ocasions.

M. CARME SAMARANCH ROCA
Badalona

fiabilitat absoluta. És l'anomenada «aliança» o «anell de casament», en el qual es pot confiar plenament sempre que el matrimoni —ell i ella— siguin i hagin estat conseqüents amb el compromís adquirint lliurement d'«un per a una i per a tota la vida».

ANTONIO MARTÍNEZ ZURIAGA
Sant Fost

tant, considero que, a més del nom i de la població, a totes les cartes, hauria de constar-hi també l'adreça. Crec que seria una millora substancial per a la secció i que ajudaria els lectors a comunicar-se entre ells i a poder formar la gran família de *Catalunya Cristiana*:

JOSEP M. LLACUNA, c.m.f.
Victoriaville (Canadà)

Un suggeriment

Sr. Director,

L'objectiu que m'ha impulsat a escriure és poder fer un suggeriment a aquesta secció de «Cartes del lector», que trobo tan interessant. Diuen que no volen polèmiques... La meua proposta és la següent: qui vulgui contestar una carta hauria de poder conèixer l'adreça de la persona que firma el text en qüestió. D'aquesta manera s'establiria un contacte directe entre els lectors, sense passar per vostès. Per

Cristos...?

Crist, ets u, blanc, negre, cobert, despullat, policromat, barbut, de guix, coure, fusta i ferro, de fang, plàstic i vidre, i de mil productes artesans. Crist, en planxes i llibres incrustat, en quadres i murals, en art religiós i retaules, enclaustrat a convents, temples i monestirs, a llars, cabanes i palaus,

en la ment de rics i pobres, en processons passejant, en congressos i concilis, al llit de moribunds, a prats i ermites venerat, en silenci, en bullícia, solitari, en mil llengües invocat, cantat, en cor, en rosari, en eucaristies, comunions i batejos. Estàtic, viatger, pelegrí... lliure en mars navegant, escampat com el vent pel món, sembles consol i esperança amb la teua imatge.

Ets u, en la calma, en la tempesta, al cel i a la terra, Etern, Universal, sempre U, pels segles i els segles, U.

JESÚS MUÑOZ GIL
Barcelona

Família, matrimoni i mitjans de comunicació

Sr. Director,

Últimament la ràdio, la televisió i els diaris tenen interès a reflectir els temes negatius de la nostra societat. Sembla que s'hagin posat d'acord per ressaltar tot el que va malament quan parlen del matrimoni i de la família tradicional. Parlen de l'assumpte com si fos una cosa superada pels temps moderns.

No entenc aquest interès a ficar-nos, sense parar, imatges inacceptables de la institució familiar i matrimonial. Jo diria que la família tradicional és el lloc natural on les persones se senten acceptades pel que són i no pel que tenen. És evident que hi ha casos particularment negatius, però l'excepció és el que confirma la regla. No es pot demanar més equanimitat als mitjans de comunicació?

MARIATERESA LLADÓ BADIA
Barcelona

Catalunya Cristiana agraeix les cartes dels seus lectors i demana que no superin les vint línies mecanografiades. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i ha de constar-hi el DNI, l'adreça i el telèfon. *Catalunya Cristiana* es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes i no s'identifica amb l'opinió dels lectors. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades respecte dels originals no publicats.

Esqueles a Catalunya Cristiana

Tel. 934 905 988

GESMOR

DES DE 1950

Servei permanent
24 hores
Ens desplaçem a domicili

Tramitació d'enterraments

En cas de defunció,
què s'ha de fer?
Truquen al 902 11 65 93

Descomptes especials per a subscriptors,
parròquies i comunitats religioses

Els fruits del Jubileu (2)

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

El Jubileu de l'any 2000 està profundament marcat pel seu caràcter cristològic. Així ho ha estat, des del començament mateix de la seva llunyana preparació, i així és normal que sigui: es tracta de fer memòria i de celebrar el naixement de Crist! Per això és també normal que un dels fruits del Jubileu sigui clarament la reafirmació joiosa de la centralitat de Crist en la fe de l'Església i per tant en la vida cristiana.

La reafirmació de la identitat de Crist

«Jesucrist és el mateix, ahir, avui i pels segles.» Aquesta frase constitueix el lema de l'any jubilar. Ens parla de la permanència de Jesucrist, del seu senyoriu etern. Però aquesta dimensió no seria comprensible sense l'afirmació de Jesucrist com a Fill de Déu fet home. L'Església confessa que Jesucrist és el Senyor, perquè Ell ha rebut el Nom-que-està-per-damunt-de-qualsevol-altre-nom. Però Jesucrist ha rebut aquest Nom

perquè s'ha fet obedient fins a la mort, i una mort de creu.

L'aprofundiment en el misteri pasqual de Crist, la seva missió de revelador del Pare i comunicador, amb el Pare, de l'Esperit Sant, ha estat un fruit dels anys de preparació. El misteri trinitari podem dir que se'ns ha fet més familiar a través del procés del Jubileu. La icona de la Trinitat de Rublev, tan difosa aquests anys, ens ha ajudat a contemplar el misteri de l'encarnació i la persona mateixa de Jesucrist en la seva relació amb el Pare, que l'ha enviat, i amb l'Esperit que, enviat també pel Pare, duu a terme l'obra de Crist en el món a través dels segles.

La unitat i la universalitat de Crist

Diverses circumstàncies, entre elles el diàleg interreligiós, han contribuït aquests anys a valorar l'afirmació de la unitat i la universalitat de Crist com a Salvador. L'arrel d'aquesta fe està en la mateixa naturalesa de Crist: només Ell és

el Fill de Déu fet home, i només Ell és capaç de salvar l'home. Durant aquests anys el tema ha estat d'actualitat, tant a nivell de reflexió teològica —la Comissió Teològica internacional hi ha dedicat un llarg document— com a nivell de proposta magisterial —la recent declaració *Dominus Iesus*. Aquesta renovada afirmació tindrà una incidència positiva en la tasca evangelitzadora de l'Església.

La presència de Crist

Especialment la seva presència en l'Eucaristia. No és només una decisió piadosa que l'any jubilar hagi estat marcat per una intensificació de l'atenció a l'Eucaristia; és una decisió en coherència de fe amb el motiu bàsic del Jubileu. El trobar-se amb Jesucrist és possible sobretot en el sagrament de l'Eucaristia; en primer lloc, evidentment, en la celebració de la missa, però també en la permanència sacramental de la Reserva eucarística. «El testimoni de la continu-

ïtat de l'encarnació», ha dit Joan Pau II, referint-se a l'Eucaristia.

No deixa d'ésser sorprenent el fet, massa vegades repetit, dels conjunts d'articles o conferències sobre Jesús en els quals se'l relaciona amb els aspectes més diversos i no es diu ni una paraula de la realitat de la seva presència en l'Església i sobretot en l'Eucaristia. Un dels millors fruits del Jubileu pot ésser una reafirmació joiosa, vital, i eclesial, de la presència de l'Emmanuel.

La missió de Crist encarregada a l'Església

La urgència d'assumir la missió de Crist com a tasca compromesa l'hem tractat recentment, amb motiu de la solemnitat de Crist, Rei de l'univers (vegeu l'article de dues setmanes enrere). Tant de bo que un dels fruits del Jubileu fos també un impuls missioner tan o més fort que el que va marcar el segle XIX i la primera part del XX! Que l'Esperit de Pentecosta ens abranti!

petites homilies

Començar de nou

Josep M. Aragonès,

rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

La gent perdrà l'alè de por, pensant en els desastres que sobrevindran arreu del món, perquè fins l'estelada del cel trontollarà. Era l'avís de diumenge passat. És també el que ens convé avui? Els grans astres del nostre món —polítics, economistes, savis, artistes de tots els camps, esportistes, ideòlegs...— trontollen i cauen. Desapareixen del cel de la nostra fràgil il·lusió. I ve la por. Perdem l'alè, pensant en el futur nostre i el del poble. Sense estrelles, la nit és molt negra. On podem anar a buscar l'estel que ens guiï?

L'evangeli d'avui ens ajuda a descobrir les estrelles que il·luminen de debò la nostra nit i ens són guiatge. Emperadors, governadors, tetrarques, pontífexs, estrelles que brillen en palaus i temples amb la força del poder, s'eclipsen davant la llum de Déu. *Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert.* La pobresa lluminosa. Arran de la terra erma; allà on sols es pot sobreviure si es confia del tot en Déu, sorgeix la nova estrella del nord. La paraula de Déu que ressona en la vida i en la boca de Joan. *I anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.* Era el nou gènesi. Començava un món nou.

Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètuas, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Tot ha de tornar a l'ordre dels orígens. Els desnivells que el pecat havia alçat per posar barres al pas dels humils, han de ser aplanats. Així tothom

veurà la salvació de Déu. Perquè és el nostre pecat el que no deixa veure Déu i la seva salvació a les persones d'avui. A les fondalades de la fam endèmica, la pobresa i la misèria, del terrorisme, de l'ambició del poder i del domini dels altres, del racisme insolidari, de la ignorància, de la covardia, del plaer o de l'alienació, es perden moltes vides que queden amagades darrere les muntanyes de l'egoisme, de l'odi, de la violència, del menyspreu i de l'opressió que amunteguem al mig del pas. *La veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplanau-li el camí.* Perquè Déu ve. També ara. El nou gènesi s'anomena conversió.

Tornar enrere. Desfer el traçat del mal. Començar de nou el camí. *Alça't, Jerusalem, guaita des des del cim cap a l'orient —cap al naixement de la llum— i veuràs com per obra del sant, es reuneixen els teus fills... Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial.* Advent. La creació del món i de la humanitat recomença. Com qui basteix un pessebre per acabar posant-hi la presència de l'Infant al bell mig, reconciliant-ho tot, presidint-ho tot. *Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.*

«Joan Baptista», anònim flamenc del segle XV (Capella Reial de Granada).

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral
i altres celebracions

(Cicle litúrgic C; ferial I)

Temps d'Advent

(Salteri: setmana 2)

DESEMBRE

10. Diumenge

II d'Advent. Morat. Lectures: Baruc 5,1-9 / Salm 125 / Filipencs 1,4-6.8-11 / Lluc 3,1-6ALTRES CELEBRACIONS: *La Mare de Déu de Loreto.* Sants, Melquíades, p. mr.; Gregori III, p.; Mercuri, sold. mr.; Sindulf, b.; Trobat i Gemell, mrs. Santa Eulàlia de Mèrida, vg. mr.**Festa Major:** a Berga, Bràfim, Crespià, Garriguella, Llardecans, el Papiol, Santa Eulàlia de Puig-oriol, Santa Eulàlia de Riuprimer, Santa Eulàlia de Ronçana, Ultramort i Vilanova de la Muga.

11. Dilluns

Fèria. Morat. Lectures: Isaïes 25,1-10 / Salm 84 / Lluc 5:17-26. Si es vol: *Sant Damas, papa (MLI) Blanc.*

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Sabí, b.; Daniel Estilista, Eutiqui, Fuscà, Barsabes, Victori, Trasó i Gencià, mrs. Santa Ida, vg.

Festa Major: a Argelaguer.

12. Dimarts

Fèria. Morat. Lectures: Isaïes 40 1-11 / Salm 05 / Mateu 18:12-14. Si es vol: *Santa Joana Francesca Fremiot de Chantal (MLI) Blanc.*ALTRES CELEBRACIONS: *La Mare de Déu de Guadalupe.* Sants, Hermògenes, Sinesi, i Magenci, mrs. Santes, Amonària, Mercúria i Dionísia, mrs.

13. Dimecres

Santa Llúcia, verge i màrtir (MO) Vermell. Lectures: Isaïes 40,25-31 / Salm 102 / Mateu 11,28-30

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Autbert, b.; Eustraci, Auxenci, Orestes i Antíoc, mrs. Santa Otilia, vg.

Festa Major: a Aiguamúrcia, Bellmunt del Priorat, Caldes d'Estrac, la Fuliola, Gelida, les Piles, les Pobles i la Vilella Alta.

14. Dijous

Sant Joan de la Creu, carm. doctor (MO) Blanc. Lectures: Isaïes 41,13-20 / Salm 144 / Mateu 11,11-15. VIC: Aniv. ord. episc. bisbe Josep M. Guix.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Nicasi, b. mr.; Abundi i Arseni, mrs.; Espiridió i Pompeu, bs.; Diòscor, nen. Santa Eutròpia, vg. mr.

Festa Major: al Catllar i Gavà.

15. Divendres

Fèria. Morat. Lectures: Isaïes 48,17-19 / Salm 1 / Mateu 11,16-19

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Valerià, b.; Celià, Faustí, Càndid i comps. mrs.; Maximí, cfr. Santa Cristiana (Nina), escl.

16. Dissabte

Fèria. Morat. Lectures: Eclesiàstic 48,1-4.9-11 / Salm 79 / Mateu 17,10-13. BARCELONA, URGELL i VIC: *Beat Josep Manyànet, prev. fundr. (MLI) Blanc.*

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Valentí i Naval, mrs.; Ananies, Azaries i Misael de Babilònia; Adó, b. Santes, Albina, vg. mr. i Adelaida (Alfícia), emp.

Lectures bíbliques

Diumenge II d'Advent

Cicle C

Lectura primera

Ba 5:1-9

*Déu farà que es vegi per tot arreu
la teva resplendor*

Lectura del llibre de Baruc

Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'afflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que sota el cel es vegi pertot arreu la teva replendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culte-a-Déu. Alça't, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per ordre del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial. Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètuas, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Fins els boscos i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.

Salm responsorial

125:1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6 (R.: 3)

Quan el Senyor renovà la vida de Sió
ho creiem un somni;
la nostra boca s'omplí d'alegria,
de crits i de rialles.

R. És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre,
amb quin goig ho celebrem!

Els altres pobles es deien: «És magnífic
el que el Senyor fa a favor d'ells.»
És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre,
amb quin goig ho celebrem! **R.**

Renoveu la nostra vida, Senyor,
com l'aigua renova l'estepa del Nègueb.
Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls,
criden de goig a la sega. **R.**

Sortien a sembrar tot plorant,
emportant-se la llavor;
i tornaran cantant d'alegria,
duent a coll les seves garbes. **R.**

Lectura segona

Fl 1:4-6; 8:11

*Que arribeu purs i sense entrebancs
al dia de Crist*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, sempre que prego per vosaltres, la meua oració és plena de goig pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui. Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist.

Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist. I el que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit, perquè sapigieu apreciar els valors autèntics i arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.

Al·leluia

Lc 3:4, 6

*Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí;
tothom veurà la salvació de Déu.*

Evangeli

Lc 3:1-6

I tothom veurà la salvació de Déu

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

L'any quinçè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu germà ho era d'Iturea i de la regió de Tracònida i Lisànies, ho era d'Abilena, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.

Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu.»

Barcelona

diòcesis

Dos mil participants al Jubileu dels Esplais

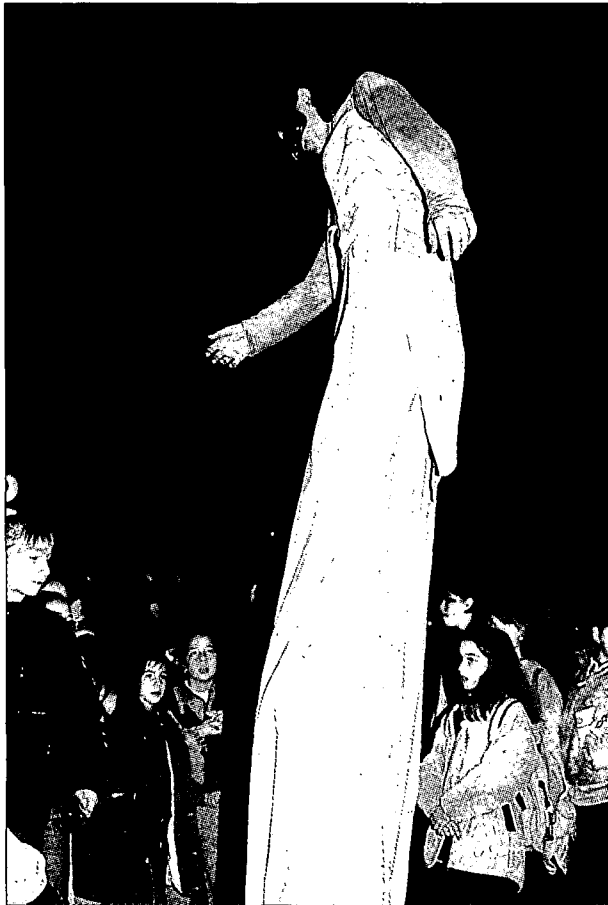
■ Una «megatarda» d'esplai que va cloure amb una pregària a la plaça de la basílica de la Mercè

BARCELONA.— Sota el lema «Instruments de festa», el passat dissabte 25 de novembre, més de 1.500 infants i 500 monitors dels centres d'esplai federats al Moviment de Centres d'Esplai Cristians (MCEC) van

celebrar el jubileu. La trobada va començar al Moll de la Fusta i va concloure a la plaça de la basílica de la Mercè amb una pregària jubilar. La festa ha estat una iniciativa dels esplais del districte de Ciutat Vella.

Un grup d'adolescents en un dels jocs al Moll de la Fusta.

Els infants dirigint-se cap a la Mercè ben acompanyats.

Els centres d'esplai del MCEC de la Fundació Pere Tarrés van voler afegir-se a la celebració del jubileu 2000 amb el seu estil propi, bo i organitzant aquesta trobada festiva al Moll de la Fusta. La iniciativa d'aquesta jornada ha partit dels esplais de la Zona 1 del MCEC, que pertanyen al districte de Ciutat Vella-Poble Sec, i el MCEC s'ha encarregat de l'organització. Com va assenyalar Badó Roure, consiliari de la Zona 1 i ànima de la trobada, «aquest dia especial vol ser un moment de fer-nos i d'esdevenir instruments de festa, la festa de Crist i la festa del Regne. I, tot això des del joc, la cançó, la pregària i la festa, des del nostre tarannà particular». La trobada va aplegar fins a dues mil persones entre infants i monitors dels diversos centres d'esplai.

Al Moll de la Fusta

A les 15.30 es va iniciar la jornada. Durant aquesta part de la trobada, els infants, adolescents i joves dels esplais van poder dansar i aprendre noves cançons com la cançó del Perdó o la cançó de l'Ecumenisme a càrrec d'Oriol Bargalló i Juan Carlos Linares. Un pallasso, Toni Deulofeu, va ser

l'encarregat de transmetre als més menuts el que va significar el naixement de Jesús i la importància de seguir el seu model de vida.

La jornada va continuar amb una sèrie de tallers i jocs que giraven al voltant de sis temes: justícia, perdó, defensa de la terra, ecumenisme, abolició del deute extern i denúncia de l'explotació infantil. Als infants, després d'una pila de gresca i diversió, els va passar el temps volant. «Ja està?»,

era el comentari més freqüent entre els participants.

Aquesta primera part de la trobada es va desenvolupar al Moll de la Fusta, que es va habilitar expressament per a aquest acte. L'espai es va dividir en tres grans àrees: una destinada a les proves dels menuts, una altra a la dels mitjans i grans i una tercera amb una tarima des de la qual diferents grups van acompanyar i van animar la festa amb cançons i danses.

A la plaça de la Mercè en els moments previs a la pregària jubilar.

A la basílica de la Mercè

Una vegada finalitzats els jocs i els tallers al Moll, els assistents es van encaminar cap a la basílica de la Mercè, acompanyats per grups d'animació i pallassos, tot cantant i fent representacions.

Aquesta segona part va transcórrer a la plaça de la basílica de la Mercè, on s'havia habilitat també un escenari, ja que el temple no tenia prou capacitat per acollir els infants. Allí, precedida per cants i escenificacions, s'hi va celebrar la pregària que va tractar sobre el conegut text de sant Francesc d'Assís *Senyor feu-me instrument de la vostra pau*. Tot seguit, Rosa Deulofeu, delegada de Pastoral de Joventut de l'arquebisbat de Barcelona, va convidar tots els assistents a contagiar i a portar el missatge del jubileu arreu del món.

Finalment, l'encontre va acabar amb una xocolatada per a tothom, que va fer les delícies de petits i de no tan petits.

Pere Joan Giralt, president del MCEC, va valorar com a molt positiva la trobada i va considerar-la tot un èxit. A més, va remarcar que per primera vegada en una trobada d'aquestes característiques van assistir nens i nenes menors de 6 anys, ja que «és ara mateix una realitat ben present en els nos-

El pallasso Toni Deulofeu va ser l'encarregat de transmetre als més menuts el que va significar el naixement de Jesús

tres centres d'esplai». Mn. Santi Collell, consiliari del moviment, també va valorar positivament la jornada, però va afegir que «hem de ser humils i tocar de peus a terra, donat que dels 17.000 infants federats, n'han assistit 2.000». I és que des del MCEC es lamenta el poc aprofitament de les seves infraestructures per part dels centres d'esplai afiliats i els fa una crida per treure'n partit, ja que aquesta és la finalitat del Moviment i la seva raó d'ésser. Malgrat tot, com deia Mn. Santi «aplegar 2.000 infants per celebrar el jubileu i per viure un moment de pregària i de donar gràcies a Déu pel fet de l'Encarnació de Jesucrist ja és un èxit enorme. Per això, n'estem molt contents».

La realitat del MCEC

El Moviment de Centres d'Esplai Cristians de la Fundació Pere Tarrés és una federació d'entitats d'educació en el lleure de l'arquebisbat de Barcelona amb prop de 200 centres que acullen 17.000 infants, adolescents i joves i amb la tasca educativa de 4.000 monitors i monitores, realitzant un treball voluntari, que contribueixen al teixit associatiu del país.

Es vertebra a partir de 16 zones i és present a l'Alt Penedès, l'Anoia, el Bages, el Baix Llobregat, el Barcelonès, el Garraf, el Maresme, Osona, el Ripollès i el Vallès Oriental i Occidental.

Toni Matons
(Text i fotos)

Menorca

Trasllat de les restes del capellà màrtir Joan Huguet Cardona

■ Mons. Murgui: «És un acte a favor de la reconciliació»

CIUTADELLA.— Ferreries va acollir el 26 de novembre amb gran fervor i emoció les restes mortals d'un dels seus fills més importants, Joan Huguet Cardona, prevere. Centenars de fidels de la població i de la resta de l'illa es van congregar, molt temps abans d'iniciar-se la celebració, en el temple parroquial de Sant Bartomeu, per poder acompanyar els familiars del capellà màrtir i el nombrós clergat que, presidits pel bisbe Jesús Murgui Soriano, van acompanyar les restes mortals del que serà el primer beat de l'Església de Menorca.

Poc abans de les 16.30 els capellans van ser testimonis dels últims preparatius a la rectoria de les restes mortals d'Huguet Cardona, que va ser portat a la parròquia en processó i a mans de dos capellans i dos dels seus germans, acompanyats del consell parroquial, de la resta de capellans i presidits pel bisbe Mons. Murgui. Les restes del servent de Déu, dipositades en una arqueta, van ser portades a l'interior del temple i instal·lades a l'altar. Seguidament es va celebrar l'Eucaristia amb una participació massiva dels fidels.

Murgui va qualificar la celebració com impactant i molt emocionant, i més encara en celebrar-se durant la festa de Crist Rei i en el marc de l'any jubilar, un any en memòria dels màrtirs de l'Església. Murgui va sintetitzar que el trasllat de les restes mortals de Joan Huguet, a qui va qualificar d'enamorat de Déu al llarg de la seva curta però intensa vida, «és un acte a favor de l'amor i la reconciliació, que cerca per sobre de tot anar a favor de la fe, de l'amor, la pau, la justícia, la reconciliació i el perdó». Per al prelat és un dels gestos que l'Església de Menorca fa amb gran estima,

Mons. Murgui va demanar que Huguet sigui llavor de vocacions sacerdotals.

perquè Huguet va preferir la mort «que negar l'amor a Jesucrist». El bisbe va demanar a Déu que «el servent Joan Huguet sigui llavor de vocacions sacerdotals i d'una vida cristiana viscuda amb intensitat».

Finalitzat el culte religiós es va procedir a la lectura de l'acta d'exhumació i trasllat de les restes mortals, que van signar el bisbe Murgui, els membres del tribunal, els testimonis, el cos mèdic i la germana del capellà màrtir, Maria Huguet. Posteriorment es va introduir una de les actes signades a l'arqueta en un recipient metàl·lic, i es va tancar, per al seu trasllat a la capella de la Pau, on reposaran les restes d'Huguet Cardona en el sarcòfag dissenyat per a l'ocasió.

El 23 de juliol de 1936, Joan Huguet Cardona, jove capellà de 23 anys, i només 33 dies després d'haver celebrat la seva primera missa, va pujar a l'altar de Déu revestit de mantell gloriós de porpra dels màrtirs de Crist. El seu testimoni de fidelitat va obrir camí a altres capellans i fidels de Menorca. Va néixer el 28 de gener del 1913 en una casa predial del terme d'Alaior, va créixer en una família cristiana. Als 11 anys entra al Seminari diocesà de Menorca, on cursa tots els seus estudis. Els seus com-

panys diuen d'ell que es distingia per la seva pietat, bona conducta i aplicació, i obté sempre bones qualificacions. El 1933 la seva família es trasllada a viure a Ferreries, on Joan Huguet va participar activament a les tasques pastorals de la parròquia com a seminarista.

En aquells anys la influència del màrtir mexicà Pare Pro era evident en l'ambient del Seminari

menorquí. El 6 de juny del 1936 va rebre l'ordenació sacerdotal a Barcelona de mans del bisbe Manuel Irurita, poc després mar-

tir de Crist. La seva primera missa la va cantar el 21 de juny a Ferreries, festa del Sagrat Cor de Jesús. El dia 23 de juliol el rector i el vicari de la localitat van ser detinguts. Joan Huguet va treure de l'església la reserva eucarística per tal d'evitar la seva possible profanació i la va dipositar al seu domicili. Poc després va ser sol·licitat a l'ajuntament del poble, on les autoritats del moment el van obligar a treure's la sotana. Va aparèixer així sobre el seu cos una petita creu. Li van ordenar escopir-hi, a la qual cosa el capellà es va negar en repetides ocasions. Després d'uns moments de silenci, va cridar amb força «visca Crist Rei», per ser posteriorment abatut amb dos trets de pistola. Va morir al poc temps i va ser enterrat com a capellà pels seus mateixos pares i familiars.

Guillem Ferrer Monjo

BARCELONA

En la mort de Mn. Jaume Masvidal

BARCELONA.— El dimarts dia 28 ens assabentàvem de la trista notícia: Mn. Jaume Masvidal havia mort. Als que coneixíem el seu estat no ens va agafar de sorpresa, però com sempre la mort d'un ésser estimat ens va omplir de tristor.

Mn. Masvidal va ser durant molts anys el nostre pare espiritual, no només perquè va exercir aquesta responsabilitat sobre nosaltres al Seminari Menor diocesà, sinó perquè veritablement ho va ser.

Avui formem un grup de deu preveres a la nostra diòcesi que vam passar per les seves mans. A més d'estudiar i de jugar a l'entranyable muntanya de la Conreria, vam confirmar la nostra vocació al sacerdoci. Crèiem que el Senyor ens havia cridat de ben petits, però calia comprovar que allò era cert. Mn. Jaume ens va ajudar a tots a descobrir el que el Senyor esperava de nosaltres, fins i tot després de l'ordenació sacerdotal.

Mn. Jaume i l'aleshores rector Mn. Antoni Oriol ens van ajudar, a més, a estimar el Seminari Menor com a institució. Nosaltres vam ser una fornada, però després n'havien de venir moltes més. Els que hem viscut això no podem concebre una diòcesi com la nostra sense un Seminari Menor.

Les seves prèdiques a la capella, les nostres reunions de «vocacionats» al seu despatx, les trobades de germanor a Gualba, les colònies amb els infants d'allà, són records inesborrables d'un passat que té com a gran protagonista un bon sacerdot que va estimar els nois i joves que se li van confiar, que va estimar l'Església de Barcelona, tot i algunes incomprensions i contrarietats, i que ens va donar a tots un exemple de resignació cristiana davant la limitació física i la pèrdua de capacitats.

Mn. R. Octavi Sánchez

Alumne i deixeble espiritual de Mn. Masvidal

BALCLI'S

SALA DE SUBHASTES

DES DEL 1979

COMPREM AL COMPTAT

ANTIGUITATS, PINTURA S. XIX I XX

MOBLES, OBJECTES

JOIES, ARGENT I RELLOTGES

**PISOS SENCERS
VISITES A DOMICILI**

☎ 93 217 56 07 C/ ROSSELLÓ, 227 BARCELONA

Tarragona

Esperit de Stella Maris al port de Tarragona

■ Presentat el pla d'actuació de l'Apostolat del Mar

TARRAGONA.— L'arxidiòcesi de Tarragona ha engegat un nou servei per a la societat: en aquest cas concret l'atenció a la gent del mar a través d'una oficina. L'esperit de Stella Maria s'emmarca en la carta apostòlica *Motu proprio* que va promulgar Joan

Pau II l'any 1988 i on es donen les directrius específiques per a les actuacions dels apostolats del mar del món i on es defineix clarament les persones a qui va dirigida l'acció de l'Església catòlica: els navegants, el personal marítim i la gent del mar.

En aquesta dinàmica, l'Apostolat del Mar de Tarragona, que es va posar en marxa el mes de juny passat, ha presentat el pla d'actuació al port de Tarragona, en

un segon intent que el projecte aconseguixi quallar, després que l'any 1981 es desistís per manca de voluntariat. Per desig exprés de l'arquebisbe de Tarragona,

Mons. Lluís Martínez Sistach, s'ha reactivat l'Apostolat del Mar al servei del port, tasca que ha estat confiada precisament al sacerdot Antoni Culebras, el jesuïta que ho va intentar a Tarragona però que, amb la seva marxa, no hi va haver continuïtat. Ara compta amb la col·laboració de Raimon Mateu, diaca permanent.

Els responsables de l'Apostolat del Mar indiquen que la importància del port de Tarragona requereix aquest servei «adreçat a totes les persones que hi romanen sigui pel motiu i pel temps que sigui». Antoni Culebras i Raimon Mateu asseguren que «de feina, n'hi ha molta: tripulacions abandonades, vaixells confiscats per activitats il·legals, navilieres que no paguen els salaris a les tripulacions, condicions de treball infrahumanes per a tripulacions que naveguen en vaixells sota bandera de conveniència, polissons, mariners hospitalitzats i empresonats, així com atenció a les famílies dels mariners».

En els objectius específics de l'Apostolat del Mar a Tarragona destaquen tres aspectes fonamentals: l'actuació espiritual, l'actuació jurídica i l'actuació social. El diaca Raimon Mateu assenyala que «és freqüent veure en les esglésies que toquen al port de Tarragona mariners, filipins i de ritu ortodox catòlic, que participen de l'eucaristia amb gran fervor. Volem atendre també totes aquelles persones que no professen la religió catòlica». Pel que fa a l'assessorament jurídic global es traduirà en la informació dels drets dels mariners i de la gent del mar. Altrament, l'assistència a la gent del mar vol ser l'extensió de l'assessorament jurídic abans esmentat.

L'oficina d'atenció al mariner Stella Maris a Tarragona té la seva seu en una oficina del carrer del Mar núm. 3 cedida per l'Autoritat Portuària de Tarragona. El grup de voluntaris que dediquen el seu temps lliure a aquestes tasques està format actualment per deu persones, entre les quals hi ha, a més del capellà delegat i el diaca col·laborador, un advocat, dues mares de família, un assistent social, un capità de la marina mercant jubilat, dos empleats de banca i un controlador portuari.

Coincidint amb la presentació del pla d'actuació l'Apostolat del Mar va organitzar unes jornades sobre la gent del mar en què van participar 46 joves. Es reconeixia un crèdit de lliure elecció als alumnes de la Universitat Rovira i Virgili. El pare Antoni Culebras, en la cloenda de les jornades, va esperonar els joves a destinar part del temps lliure al voluntariat «en atenció a la gent del mar».

Joan Boronat

Els joves assistents a les jornades van visitar el Museu del Port.

Festa de la Mare de Déu del Claustre

TARRAGONA.— Els dies 7, 8 i 10 de novembre va tenir lloc la visita dels escolars de Tarragona a la catedral amb motiu de la festa de la Mare de Déu del Claustre i per rebre la gràcia del Jubileu. El primer dia hi van participar els col·legis de Sant Pau, de Santa Teresa de Jesús, de les Carmelites Missioneres i de les Teresianes, amb un total de 280 nois i noies. El dia 8, foren els col·legis de Sant Pau, Aura i Carmelites de Sant Josep, amb 310 nois i noies. Finalment, el dia 10, van ser 550 els joves que van acudir a la catedral i que pertanyien als col·legis de Sant Pau, de Santo Domingo i de les Carmelites de Sant Josep.

El diumenge dia 12 (dia de la festa i darrer dia de la novena) va tenir lloc una celebració eucarística presidida per l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Lluís Martínez Sistach, seguida per la solemne processó pel claustre i l'interior de la catedral, la qual presentava una gran afluència de fidels. Després, va tenir lloc el cant de la *Salve* i el besamans. A continuació, es va efectuar el trasllat processional de la santa imatge a la seva capella del claustre. (J.B.)

ERMEC

Tots els serveis per al campanar

Experiència
Tradició i
Tecnologia.

CAMPANES NOVES
JOUS I BATALLS
SOLDADURES DE CAMPANES
AUTOMATISMES
RELOTGERIA MONUMENTAL
CARILLONS
EQUIPS MEGAFONIA

Distribuïdor oficial:

Alcalde Móstoles, 42-44 Tel. 934 501 600
08025 Barcelona Fax 934 330 885
ermec@ermec.com <http://www.ermec.com/campanario.htm>

Casa Graupera Artesans del Neuler
d'Enric Graupera Iglesias
des de 1895 a Mataró

VOLEU MENJAR NEULES BONÍSSIMES? TORRONS I MANTEGADES COM ELS D'ABANS?

A Casa Graupera trobareu més de 30 varietats de Neules a escollir, totes amb denominació marca «Q» de «Qualitat Alimentària».

Per aquest Nadal, postres per a gurmets.
...i la perfecció es va fer Neula!

Primera empresa de Neules amb denominació de «Qualitat Alimentària».

SERVIM A DOMICILI

Casa Graupera d'Enric Graupera Iglesias
a/e: info@casagraupera.com
Tel. 937 550 222 - Fax 937 550 326
C/ Sant Simó, 5 - 08301 Mataró (Barna)

Seguint l'horari marcat l'arribada a Montserrat es va fer entre dos quarts i les deu del matí. Van sortir autobusos de tot Catalunya.

Després de l'acollida, cada participant va rebre un sarró, material imprescindible per al caminant. Contenia el document «Petjades. El que és nou demana novetat», sobre el futur de la vida religiosa, i un llibret-guia que feia de brúixola en la celebració (un recull de textos, cançons i altres materials que van ser de molta utilitat per seguir la jornada).

La litúrgia de l'eucaristia va ser presidida per l'arquebisbe de Tarragona i president de la Conferència Episcopal Tarraconense, Mons. Lluís Martínez Sistach. L'acompanyaven el bisbe de Lleida, Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, encarregat de vida religiosa de la Tarraconense; el bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig; els bisbes auxiliars de Barcelona Mons. Carles Soler Perdigó i Mons. Joan-Enric Vives; l'abat de Montserrat, el P. Josep M. Soler, i el president de la Unió de Religiosos de Catalunya, el caputxí Enric Castells, entre altres.

«Caminant» vers e

1.300 religiosos van partir la vida religiosa a Montser

Montserrat va acollir el 18 de novembre la peregrinació jubilar de la vida religiosa, convocada per la Unió de Religiosos de Catalunya. L'assistència, limitada per la capacitat de la basílica, va ser de 1.300 religioses i religiosos de tots els racons de Catalunya i dels diferents instituts de vida religiosa. El lema

de la trobada que volia il·luminar la vida religiosa posada a a disposicions f encarregad que preteni

En l'homilia, Mons. Martínez Sistach va convidar els assistents a ser precisament allò que són. També va repassar les línies del Concili Provincial Tarraconense que afecten l'evangelització en la vida religiosa i va encoratjar les comunitats a fer camí en aquest esperit.

Un cel... nes. Toca... Blanes, lligat...

En relació amb la imatge del caminant, les ofrenes van ser un bastó, unes espadenyes i un ram de flors boscanes, que representaven la diversitat de carismes.

«EL JUBILEU A M...
DEL QUE SOM I...
AVUI. JO HO VAIG...
OBRIR-SE AMB ES...
ENS TOCARÀ ANAR...
BARRERES I SABE...
D'AQUELLS QUE D...
PER SEGUIR E...

El grup d'animació Jordi Cervera, es va mor durant el dinar

Jesús ressuscitat

ipar en la peregrinació jubilar de rat

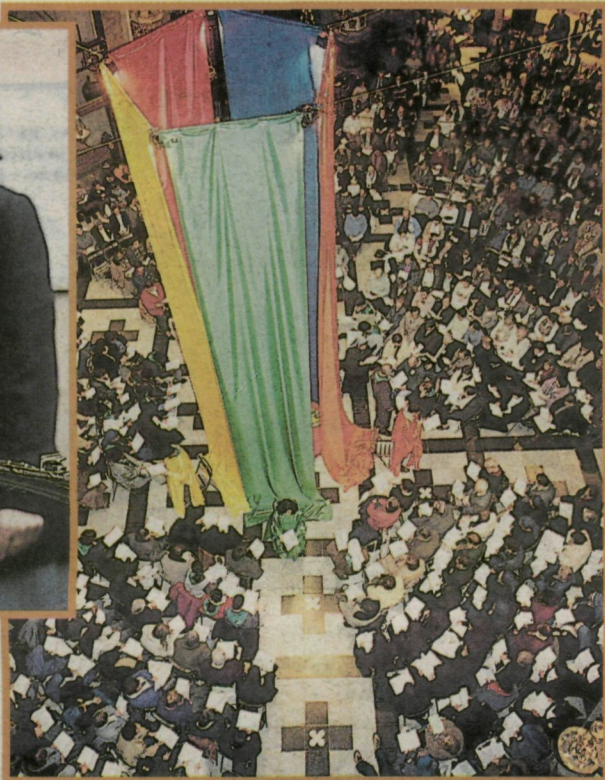
a va ser la figura del «Caminant»,
il·lustrar una mica un sentit de la
itinerant, nòmada, que està dis-
propor-se a la gent, a no estar en
xes. Dues comissions van ser les
es de donar forma a un programa
celebrar la jornada en un to festiu

i en un clima de compromís. Hi va haver una
preparació prèvia dels actes. Un mes abans
de la trobada, els organitzadors havien en-
viat a cada comunitat unes pregàries i tretze
cançons enregistrades pels grups Arass, Eri-
trea, Kairoi i 70xSet que serien les protago-
nistes de l'acte de la tarda. (Fotos: David Trepal)

caristia, va tenir lloc una ballada de sarda-
infantil i juvenil del col·legi Santa Maria de
e religiós de la Sagrada Família.

ONTSERRAT CREC QUE HA ESTAT EXPRESSIÓ
OLEM SER ELS RELIGIOSOS I RELIGIOSES
VIURE COM UN MOMENT MOLT IMPORTANT.
ERANÇA A UN FUTUR QUE ALS MÉS JOVES
CONCRETANT. OBRIR FRONTERES, TRENCAR
HO VIURE COM UNA FESTA. UN MOMENT
IXA PETJADA I ENS DÒNA MOLTES FORCES
D'AVANT SENSE PORS.» (Oriol Martín)

L'acte de la tarda no va consistir aquest cop en una
eucaristia, sinó en un símbol creatiu del compromís
de la vida religiosa amb la realitat present al nostre
món preparat pels religiosos joves. Va ser Carles Giol,
germà de La Salle, l'encarregat de fer-ne el disseny lo-
gístic. Cinc teles de colors intensos per simbolitzar cinc
realitats que interpel·len la vida religiosa avui: «injustí-
cia, marginació»; «salut: el límit de la vida»; «cultura i al-
tres cultures»; «joves», i «sentit de la vida: pregària».

circ Crec, coordinat pel caputxí
encarregar de posar bon hu-
de germanor.

Cadascuna d'aquestes cinc realitats es començava descrivint
amb una cançó que cantaven els grups de vida religiosa Arass
(jesuïtes), Eritrea (carmelites vedrunes), Kairoi (maristes) i 70xSet
(germans de La Salle). Si la cançó descrivia l'àmbit, la veu de
l'esperit, a partir d'una cita de la Bíblia, convidava els partici-
pants a fer-hi alguna cosa.

Seguidament, un religiós o una religiosa que treballen en cadascun
d'aquests cinc àmbits convidava a fer camí. «En aquest moment que el
rostre de la injustícia i la pobresa s'està fent més jove, incideix de manera
més negativa sobre les dones, s'omple de diversitat de cultures (ètnies), i
és patit de manera més conscient i profunda per les persones», va escriure
l'oblata Lourdes Perramon.

A mesura que les invitacions a actuar s'anaven proclamant, les teles
s'anaven obrint per deixar entreveure el ciri pasqual: Jesús ressuscitat.
Quan els religiosos responen a aquestes realitats i es posen en camí des-
cobren el Jesús ressuscitat. Aquest era el sentit profund de l'acte.

«Evidentment, hi havia gent de totes les edats, però es va notar que hi
havia una sintonia molt gran entre tots. Una manera d'expressar la fe jove,
tot i les diferències intergeneracionals», ha manifestat Valerià Simon, se-
cretari general de la Unió de Religiosos de Catalunya.

La lectura d'un manifest va ser el moment culminant de la tarda. Tots els
assistents van aplaudir amb insistència en sentir: «En aquests moments de
dificultat ens sentim especialment solidaris amb la comunitat de monjos
de Montserrat que ens acull i acompanya.» El P. Josep M. Soler —que es va
encarregar de l'oració de cloenda— es va sentir acompanyat en aquests
moments en què s'ha parlat insistentment de «crisi» a l'abadia.

Lleida

Reunió de «Blanques»

■ La trobada era convocada per l'Acadèmia Mariana

LLEIDA.—Noranta dones que es diuen Blanca, entre presents i representades, van assistir el 19 de novembre a la primera trobada de l'Agrupació de Blanques convocada per la Pontificia i Reial Acadèmia Bibliogràfica-

mariana de Lleida. Aquesta institució ha creat l'agrupació sota la protecció de la Mare de Déu de l'Acadèmia o Verge Blanca, patrona de la ciutat de Lleida, per aglutinar totes les dones que porten aquest nom.

L'agrupació, que va néixer fa un any, té inscrites ja 125 «Blanques», la majoria lleidatanes, encara que hi són representades «Blanques» de Barcelona, Madrid, Santander, Sevilla, Alacant i Santa Cruz de Tenerife —filles de Lleida la majoria.

Els actes de la trobada van iniciar-se amb una acurada visita a la seu de l'Acadèmia i principalment a l'Oratori de la Patrona, tot contemplant les magnífiques pintures murals que amb escenes de la vida de Maria decoren les voltes i la fan mereixedora del qualificatiu de «capella Sixtina de l'art marià». Les «Blanques» van poder veure alhora els altres tresors de l'Acadèmia: la imatge i el cor d'argent de la Verge Blanca, amb les seves arrels històriques en l'any 1865 i que presideix l'oratori construït el 1871; el Llibre d'Or, obert l'any 1896 i en el qual estan enregistrades 205 signatures i autògraf de les més significatives personalitats eclesials i del món de l'art i la cultura de finals dels segles XIX i XX; la relíquia del vestit de la Verge, una magnífica peça d'orfebreria religiosa que arribà a Lleida des de Roma l'any 1894; l'impressionant breuari marià manuscrit de Mn. Josep Escolà, fundador i primer director de l'Acadèmia, i el diploma acadèmic, original obra del pintor i jesuïta Martín Coronas de l'any 1919.

A mig matí va tenir lloc la primera Assemblea de les Blanques en el decurs de la qual van ser elegides les delegades d'aquesta agrupació. La primera junta serà presidida per Blanca Manuel Borràs, lleidatana de 41 anys que va néixer a l'habitatge que la seva mare, neboda de Mons. Lluís Borràs —tercer director de

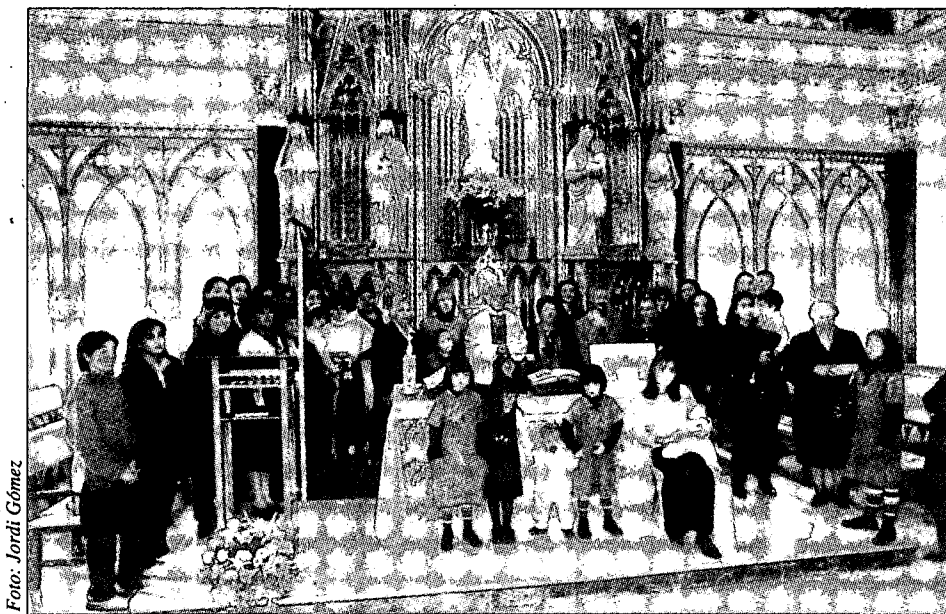

Foto: Jordi Gómez

Les «Blanques», davant l'altar de la patrona de Lleida.

l'Acadèmia Mariana—, tenia al Palau de Maria, nom popular que els lleidatans donen a l'edifici seu de la institució. A més fou batejada, va fer la primera comunió i va casar-se a l'oratori de la patrona. La resta de les «Blanques» que conformen la junta són: Blanca Salinas, Roca, Hernández, Currià, Lacort, Gómez i Caubet.

Seguidament el director de l'Acadèmia, Mn. Salvador Gené, va presidir una missa a l'oratori de la patrona on van assistir totes les «Blanques» i familiars que les acompanyaven. En la seva homilia va donar la benvinguda a les «filles que porteu el mateix nom que la Mare de Déu i que heu ingressat en aquesta institució, la segona Acadèmia Mariana més antiga del món de les cinc que existeixen». El celebrant va fer especial referèn-

cia a la història de l'Acadèmia que va fundar-se a Lleida l'any 1862. Després de repassar els seus esdeveniments més importants fins avui, com fou la proclamació pel papa Pius XII del patrocini de la Verge Blanca sobre la ciutat de Lleida l'any 1946, va acabar dient: «Tots junts tanquem un mil·lenni en el qual la Verge i l'Acadèmia Mariana de Lleida han estat un centre d'amor i cultura mariana únic en el món i a nosaltres, també a tots junts, ens correspon mantenir-lo i potenciar-lo, en el nou segle i nou mil·lenni. En aquell moment, aquesta casa de Maria serà la casa de l'Església diocesana.» Després

Blanca

Petita Blanca,
¿què diuen, els teus ulls,
oberts com una flor,
tot just després de néixer?
Inclinats damunt teu,
en un aplec d'amor,
descobrim, tot d'una,
la senzilla alegria
de compartir amb tu
la vida.
Blanca i rosada:
hem retrobat, als ulls,
l'alba de l'esperança
(Jordi Pàmias)

de l'eucaristia, totes les «Blanques» presents van rebre el títol acreditatiu. Blanca Garzón Pàmias, només amb dos mesos d'edat, és la Blanca més jove de l'agrupació. És neta del poeta Jordi Pàmias, guanyador de dos premis de poesia en el Certamen Literari Marià i que cada any convoca l'Acadèmia Mariana. Els actes van acabar amb un dinar de germanor.

Mn. Salvador Gené ha manifestat la seva satisfacció per l'èxit de la trobada i per l'afecte envers la Verge Blanca que totes les participants van testimoniar durant la jornada: «L'agrupació s'ha constituït oficialment com una secció especial de socis de l'Acadèmia, amb els mateixos estatuts, junta, direcció i finalitat que aquesta institució té des de la seva fundació.» Segons les seves mateixes paraules, «les «Blanques» encapçalades per la seva junta hauran de vetllar per les activitats pròpies de l'Acadèmia i particulars que elles mateixes vulguin organitzar com poden ser actes marians i culturals, pelegrinatges a santuaris marians, l'assemblea anual», alhora que va explicar que aquesta trobada tindrà un caràcter anual a celebrar durant la primavera.

Jordi Curcó

NOVA LÍNIA EDITORIAL

Amb motiu de l'ampliació del nostre catàleg i línia editorial, **Editorial cultural AURA** acceptaria obres originals en tots els temes relacionats amb la Religió (assaig, teologia, història, tesis doctorals, poesia, etc.) per a la seva possible publicació (en règim de coedició).

Tel. 933 184 552, e-mail: ediaura@terra.es

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA
BON VIURE

Som a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, servei mèdic, sanitari i humà. Estadades per sempre, i per a convallescències. Pocs places.

Tel. 934 274 453

COSM PRIMERA AGÈNCIA
MATRIMONIAL DE CATALUNYA

La cerca de parella requereix les màximes garanties.

Més de 25 anys d'experiència.
Dirigida per Psicòloga col·legiada.
Garantia JAC Generalitat de Catalunya.
Informi-se'n gratuïtament i sense compromís,
el nostre equip de psicòlegs li dirà si pot
ajudar-lo/la.

COSM, c/ Balmes, 64, 3r 2a (xamfrà c/ Aragó)
08007 Barcelona
Tel. 934 877 180 - Fax 934 877 148
<http://www.agenciamatrimonial.com>

El cardenal Carles farà el pregó de Nadal

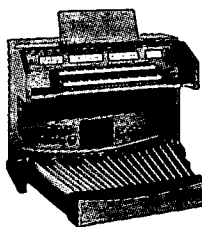
LLEIDA.— El cardenal-arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles, anirà a Lleida el proper dissabte 16 de desembre per fer el solemne pregó de Nadal que cada any organitzen conjuntament l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes i la Paeria, com a inici solemne del cicle nadalenc. L'acte, que comptarà amb l'assistència del bisbe de Lleida, Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, i de les primeres autoritats de la

ciutat, tindrà lloc a les vuit del vespre a la Sala de Plens del Palau de la Paeria, seu de l'Ajuntament de Lleida. Serà precedit de la presentació de la nadala *El meu bressol*, amb lletra del desaparegut capellà i poeta Mn. Agustí Bernaus i música de Mn. Lluís Pociello, rector de la parròquia de Santa Maria Magdalena de Lleida. La glossa del cardenal Carles tindrà com a títol *Nadal, esclat d'amor del nostre Déu*. (J.C.)

INSTRUMENTS MUSICALS

FUSTE PIANOS
TECLATS
VENT · CORDA
SO PROFESSIONAL

C/ MARINA, 310, Tel. 934 559 258 — C/ MALLORCA, 352, Tel. 932 074 518 - BARCELONA

ORGUES LITÚRGICS ROGERS

- L'orgue americà al millor preu europeu
- Comunitats religioses exemptes del pagament d'IVA

NOVETAT • Orgue portàtil litúrgic, 150.860 ptes + IVA

Distribuïdor exclusiu per a Catalunya

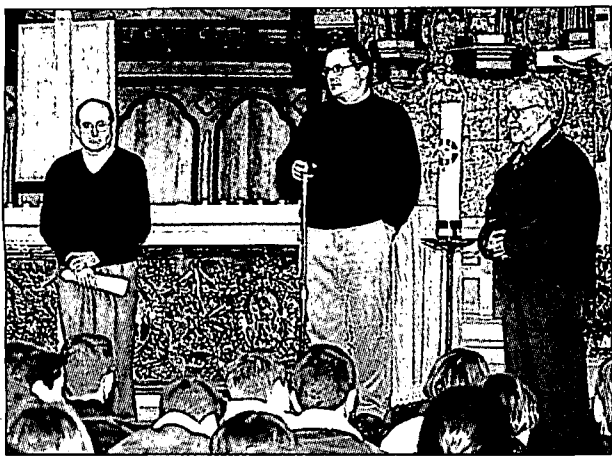
Girona

Satisfacció per la Missió Jubileu a Palafrugell

■ La comunitat se sent enfortida amb aquesta experiència

PALAFRUGELL.— Tant el rector de Sant Martí, Martirià Brugada, com els missioners claretians i el gruix de les persones que van participar a la Missió Jubileu de Palafrugell, la primera feta a la diòcesi de Girona des de feia més de deu anys, van quedar molt satisfets. Abans de començar se'n qüestionava l'efectivitat, però ara aquest escepticisme ja ha caigut. Els rectors de la zona no s'han entusiasmat però han respectat i han donat suport a la iniciativa, segurament esperant veure els resultats concrets.

En aquest sentit els observadors desconfiats es poden sentir satisfets. Resultat dels contactes fets porta a porta es van reunir prop de 500 persones en quaranta llars d'acollida durant la primera setmana.

Trobada amb els alumnes de religió de secundària a l'església parroquial.

Molts dels participants no eren habituals de la parròquia de manera que s'ha reprès el contacte amb gent allunyada. Durant el compartir guiat per unes qüestions donades pels missioners, van sortir moltes preguntes i dificultats que la gent té amb l'Església.

Segons Ramon Olomí, provincial claretian, i el pare Josep Vilarrúbias, missioners coordinadors durant la segona setmana, és molt positiu que la gent pugui dir el

que no li sembla bé: «És millor parlar-ne; sols així es poden reconèixer els errors que hem comès i també veure les coses bones que hi ha.» Totes les preguntes es van intentar respondre durant la segona setmana, centrada en l'anunci de l'Evangeli, i que va tractar temes com el Pare, Jesucrist o la reconciliació.

Les persones no practicants també van participar en les celebracions i actes comuns de tots els grups, la qual cosa es va convertir en l'ocasió per veure una comunitat cristiana renovada i diferent de moltes idees deformades. El bon resultat de les assemblees familiars es constata en el fet que la majoria volen continuar reunint-se i que «la gent se saluda pel carrer quan es troba», segons remarcava Vilarrúbias.

Un altre aspecte que ha sortit enfortit és el grup de visita a malalts, gràcies als contactes que es van fer durant la visita a totes les famílies de Palafrugell. Per assegurar la continuïtat de la missió, està previst organitzar conferències quaresmals, i al novembre que ve es farà una setmana de renovació.

Guillem Farré

Tortosa

Relleu diocesà a Mans Unides

Maite Celma Subirats, a l'esquerra.

va posar el càrrec a disposició del prelat. La nova persona que presidirà la delegació serà Maite Celma Subirats, voluntària qualificada de Mans Unides. En el seu primer parlament va ressaltar la generosa i encertada dedicació de l'anterior. També com cada any es va aprofitar per presentar la propera campanya, que portarà per lema «Si vols la pau, defensa la justícia». La xerrada la va fer Mn. Federico Allara, relacionant des de la fe el binomi justícia i pau. (J.B.B.)

TORTOSA.— El 19 de novembre es va celebrar a la Casa de l'Església l'assemblea anual de Mans Unides. Es reuniren una seixantena de voluntaris representant diverses parròquies del bisbat. Després de sis anys, M. Lluïsa Porres, d'Amposta, fins ara delegada de Mans Unides,

Deltebre peregrina a Montserrat

DELTEBRE.— El diumenge 19 de novembre 490 feligresos de les diferents parròquies de l'arxiprestat de Deltebre van peregrinar al monestir i santuari de la Moreneta, acompanyats pels seus rectors. Amb aquesta peregrinació de l'any jubilar recuperen la tradició dels anys vuitanta i noranta. En la presentació prèvia a la missa conventual es va poder sentir: «El nostre arxiprestat forma part de tres co-

marques —Montsià, Baix Ebre i Baix Camp—. Som gent del Delta, de la costa i de la muntanya. Portem fruits de la nostra terra i del nostre mar. I els presentem en ofrena.» Van afegir: «Venim amb l'esperança de tornar a les nostres terres amb més força i coratge per poder ser testimonis més clars, autèntics i fidels de la nostra fe en Jesucrist, el Fill de la Mare que hem vingut a visitar.» (J.B.B.)

PRO CAMBRIL Església STA. TERESINA

V SUBHASTA D'ART

PINTURA, DIBUIX, ESCULTURA, CERÀMICA I ALTRES

Sala Mn. Jaume Oliveras (Via Augusta, 68, entrada c/ St. Marc) - Barcelona

Exposició: del 3 al 13 de desembre

Horari: de 18 a 20 hores

Subhasta: Dijous dia 14 de desembre de 2000, a les 20 hores

Entrada per Via Augusta.

Informació: 93 815 84 30 - 93 218 58 15

93 218 46 01

Amb la col·laboració d'ACEA

Participa-hi!

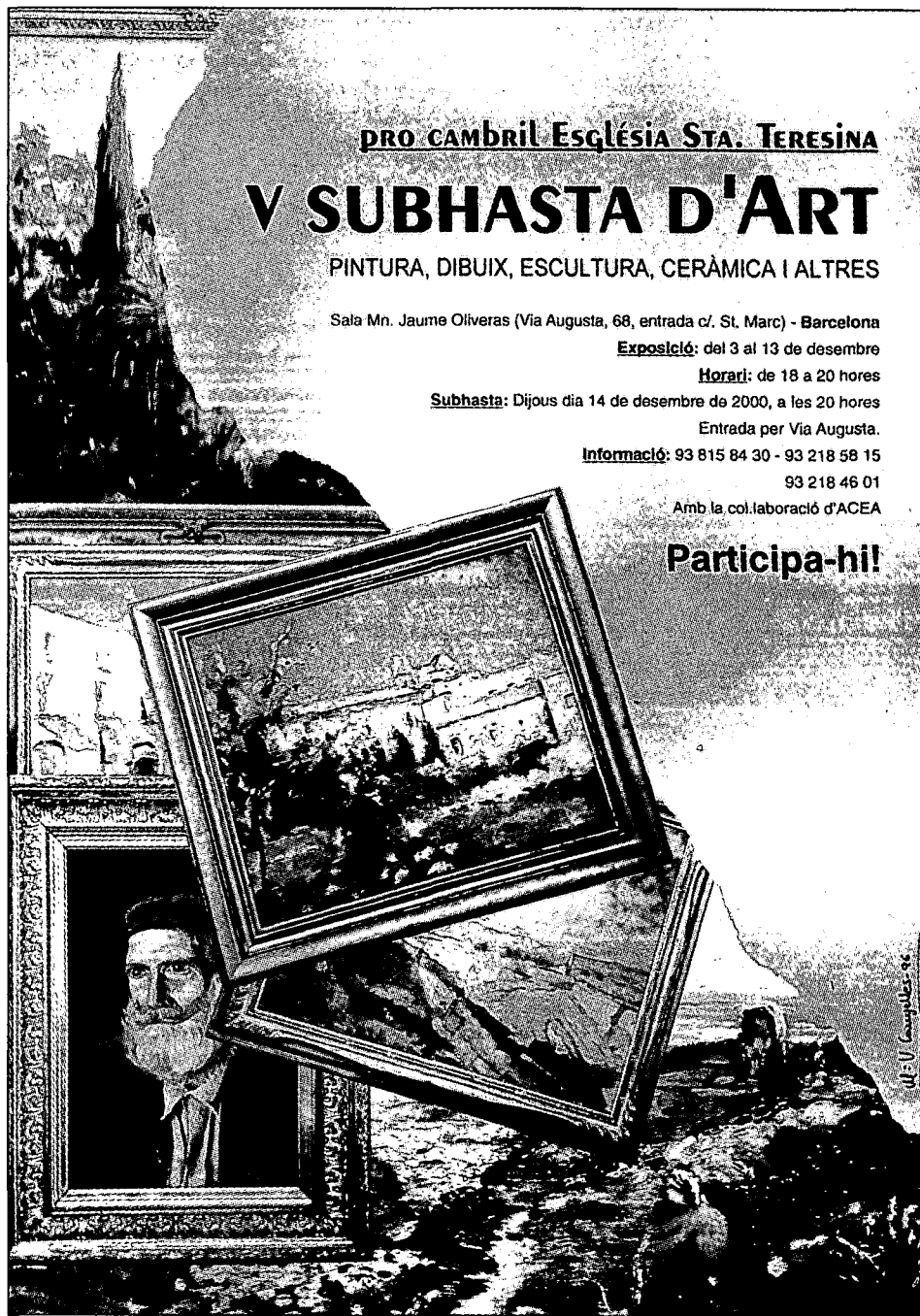
CASA
GAY

MÉS DE 100 ANYS ORGANITZANT
CONGRESSOS I REUNIONS

L'EXPERIÈNCIA ENS AVALA

ROGER DE LLÚRIA, 12 i 14

Tels. 933 181 495 - 933 016 731- Fax: 934 124 455

Vic

Ordenació diaconal d'Enric Garcia

■ «No és només la meva festa, sinó la festa de la comunitat cristiana»

TORELLÓ.— El 19 de novembre va celebrar-se l'ordenació diaconal d'Enric Garcia a l'església parroquial de Sant Feliu de Torelló, amb una festa «familiar

i senzilla» tal com el mateix Enric l'ha qualificat. El nou diaca fa activitats de catequesi familiar i de preparació per a la Confirmació.

no han tingut cap contacte amb l'Església. Veus com en l'escala de valors d'aquestes persones Déu ocupa l'últim lloc.»

Enric Garcia va voler que la seva cerimònia d'ordenació diaconal fos el màxim de senzilla, amb pocs fotògrafs i sense un excés de flors, per tal de donar protagonisme a «la mateixa comunitat que viu la fe cada diumenge», com ell mateix ha expressat. Seguint aquesta línia, va voler que el grup de cant coral se situés en primer terme, al costat del bisbe de Vic, Mons. Josep Maria Guix, que va presidir la cerimònia habitual per a l'ocasió. Unes breus monicions van permetre als fidels fer un seguiment del ritu.

La cerimònia va estar acompanyada pel lema que Garcia havia treballat l'any passat a les parròquies: «Som comunitat, fem-la.» Aquest lema té un especial sentit per a Torelló, on recentment les dues parròquies, Sant Feliu i Mare de Déu de Montserrat, han començat a unir-se i fer activitats conjuntes. Per tot això Enric Garcia està convençut que la seva recent ordenació «no és només la meva festa, sinó la festa de la comunitat cristiana».

Enric Garcia va viure la festa de la seva ordenació «amb molta il·lusió», cosa que no treu que arribi en un moment difícil de manca de vocacions, tal com ho demostra el fet que en els darrers 30 anys al bisbat de Vic s'han ordenat un total de 35 sacerdots.

En paraules d'Enric Garcia, «és un moment de transició, difícil però engrescador, perquè és un moment de canvi en què germina un nou tipus d'Església, i per tant, és un moment en què el testimoni s'ha de donar més clar».

Sobre com veu els futurs canvis Garcia afirma que «això de tenir un capellà sota cada campanar s'ha acabat» i afegeix que «vindrà un temps de molta més participació dels laics en l'assumpció de responsabilitats de l'Església». Entre aquestes responsabilitats hi podria haver les tasques d'economia i comptabilitat, la catequesi o les celebracions de la paraula. També pensa que seria possible que acabés per fer-se la missa del diumenge com a única Eucaristia de la setmana adreçada als fidels.

L'opció personal d'Enric Garcia pel diaconat s'ha produït després d'un llarg temps de relació amb els grups parroquials de diferents edats que li ha permès veure si aquesta és la vida que el satisfà: «Arriba un moment que has d'escollir una cosa o una altra, i en el meu cas, estava al Seminari Menor i vaig voler tirar endavant.» Garcia admet que arribar aquí no és

Enric Garcia.

fàcil i que en el procés de decisió «hi ha moments de tot». Un dels aspectes particularment durs és que «la societat no hi acompanya gens, a diferència d'abans que tothom era, o es considerava cristià». Ara, en canvi, transmetre el missatge cristià no és fàcil, cosa que es pot veure per exemple en la preparació de la comunió: «Sovint, tant els fills com els pares vénen perquè és el moment de fer la comunió, però molts

Ripoll. Estudià BUP i COU al col·legi Sant Miquel dels Sants de Vic i a l'Institut Jaume Callís. Més tard va ingressar al Seminari Interdiocesà de Barcelona i va fer els estudis de filosofia i teologia a la Facultat de Teologia de Catalunya. Ha prestat serveis pastorals al Seminari de Vic, a Roda de Ter i a Torelló.

Fàtima Alemany

La globalització en un cicle de conferències

VIC.— El cicle de conferències *Tensions de la globalització*, que es va desenvolupar durant el mes de novembre, organitzat per l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic (ISCRV) i la Càtedra Unesco de la Universitat de Vic, van tractar les conseqüències d'aquest fenomen mundial des de quatre perspectives diferents: *El conflicte de l'Iraq i l'exercici del poder en l'escenari mundial*, *Els punts calents dels organismes genèticament modificats*, *La tecnologia com a sistema de vida* i *Desenvolupament humà: una alternativa a la globalització neoliberal*.

La conferència sobre l'Iraq va anar a càrrec del doctor en Filosofia, professor de la Universitat Ramon Llull i profes-

Joan Albert Vicenç, durant la seva conferència.

a càrrec de Ramon Senmartí, llicenciat en sociologia i membre de projecte de recerca de la Unió Europea Fair. En aquest cas Senmartí va parlar de l'actual manipulació de la cadena alimentària començant per les llavors transgèniques i ressaltant també altres pràctiques de modificació genètica.

A la tercera conferència, Ignasi Boada, doctor en Filosofia i professor de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona i de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic, va facilitar la reflexió sobre com la presència de la tecnologia s'ha convertit en una manera de viure fins a arribar a aplicar les qualitats i els valors de la màquina al nostre entorn i a nosaltres mateixos. Finalment Jordi de Cambra, responsable de la Càtedra Unesco de la Universitat de Vic, va cloure el cicle aportant les visions generals del concepte de desenvolupament humà en relació amb la globalització. (F.A.)

Trobada anual de Pueri Cantores

VIC.— Dotze escolanies i corals infantils i juvenils de Catalunya van reunir-se el 26 de novembre a Vic en la trobada anual de Pueri Cantores, que va fer-se coincidint amb la proximitat del dia de Santa Cecília, patrona de la música. A més dels 200 infants i joves aplegats, també van ser presents a la trobada els pares i acompanyats dels cantaires, fins a un total de 320 persones que van dinar al Seminari de Vic. Els cantaires van participar a l'eucaristia de diumenge, que va ser presidida pel bisbe de Vic, Josep M. Guix. En l'homilia, Mons. Guix va destacar el paper del cant en la litúrgia i de com «el cant ha d'estar al servei de la comunitat». També va recordar l'apoteigma de sant Agustí: «Cantar és pregar dues vegades.»

La trobada es fa cada any en un bisbat de Catalunya diferent i en anteriors edicions s'ha fet a Tarragona, Girona, Balaguer i Barcelona. A més de la trobada anual la Federació Catalana de Pueri Cantores es reuneixen per Nadal a les parròquies de Granollers i de Malgrat. També participen en la trobada internacional, la darrera de les quals va fer-se a Roma, mentre que al juliol de l'any que ve els portarà a Moscou.

La Federació Catalana de Pueri Cantores agrupa entitats corals infantils i juvenils amb l'objectiu d'animar les celebracions litúrgiques, i pertany a la Federació Internacional de Pueri Cantores que té representacions a tot el món. Actualment a Catalunya la federació viu moments d'expansió. Segons explica el seu president, Albert Garcia, «en cosa de dos anys hem passat de tenir 13 grups a tenir-ne 20, que apleguen un total de 400 cantaires». (F.A.)

José Luis Gago
mini homilias
Ciclo C

José Luis Gago
MINIHOMILIAS
Ciclo C

Reflexions breus per viure espiritualment cada diumenge de l'any i les festes més importants. La mida de llibre permet fer-lo servir en qualsevol ocasió.

17 x 11 cm 128 pàg. 600 ptes.

narcea, s.a. de ediciones
Dr. Federico Rubio y Galí, 9 - 28039 Madrid
Tel. 915 546 102 i 915 546 484 - Fax 915 546 487
narcea@infor.net.es www.narceaediciones.es

Catalunya

Patró dels advocats catalans

■ IV centenari de la canonització de Ramon de Penyafort

El 20 de juliol del 1263 s'iniciava a Barcelona la primera sessió d'una controvèrsia pública entre Pau Cristià, jueu convers, compromès en la catequizació dels seus antics germans de religió, i el rabí de Girona, Mosé ben Nahman, conegut pel nom, en romanç, de Benastruc de Porta, una de les personalitats més

prestigioses del judaisme de l'època a la Península. En el segle XIII eren freqüents les assemblees, convocades sota l'estímul de l'orde de Predicadors, per polemitzar sobre la messianitat i la divinitat de Crist, la redempció i la Trinitat, amb l'esperit de defensa de la fe cristiana i la conversió dels jueus.

La polèmica a la qual ens referim era presidida per Jaume I el Conqueridor i hi assistien les autoritats civils i religioses del moment. Juntament amb el comte-rei hi havia un personatge venerable per la seva edat i l'elevada autoritat moral i jurídica. Era fra Ramon de Penyafort, de l'orde dominicà. El mateix rabí ho va escriure més tard en hebreu. En demanar llicència per començar la seva argumentació, va ser fra Ramon qui va respondre: «Se't concedeix la llicència a condició que no pronunciïs paraules ofensives.» En acabar la sessió, dissabte, a la sinagoga, el de Penyafort es va aixecar per predicar sobre la Trinitat, tema que havia estat objecte de discussió.

Qui era, doncs, aquell frare dominicà que tanta autoritat exercia prop del rei, les autoritats i els jueus? En aquells moments s'acostava a la vuitantena i havia cremat la vida en importants i compromeses activitats i gestions juntament amb personatges rellevants de l'època. Havia nascut al castell de Penyafort, avui terme de Santa Margarida i

els Monjos, i va ser jurista, estudiant i professor a la universitat de Bolonya, canonge de la seu barcelonina, capellà i confessor del papa Gregori IX, conseller de Jaume I, compilador de les *Decretals*, tercer general de l'orde, impulsor d'escoles d'idiomes hebreu i àrab per a missioners i, sempre, frare del convent de Santa Caterina, on va morir el dia de l'Epifania de l'any 1275.

La bondat del consell, juntament amb el saber jurídic i l'habilitat negociadora, l'havien fet mereixedor d'alta consideració de tots els qui el coneixien. Per això, quatre anys després de la seva mort, el concili de Tarragona demanava la canonització de fra Ramon de Penyafort. Les circumstàncies històriques van fer que la proclamació de la seva santedat no fos una realitat fins a la sentència dictada pel papa Climent VIII, el 29 d'abril del 1601. La notícia esperada amb impaciència no va arribar a Barcelona fins al dia 10 de maig i l'alegria va esdevenir festa i es va manifestar amb solemnitats religioses i celebracions ciutadanes que,

segons les cròniques, van durar gairebé quatre mesos. També Vilafranca del Penedès i altres poblacions de Catalunya van celebrar grans festes.

El Consell de Cent de la ciutat de Barcelona no va trigar a demanar la protecció del sant jurista i el 1635 va ser proclamat

copatró. La festivitat anual del sant era un homenatge renovat i la processó presidida per les autoritats sortia de la catedral per anar a l'església de Santa Caterina per venerar les seves relíquies. Malauradament aquesta tradició, que es va celebrar quan encara era assetjada Barcelona l'any 1714, va ser suspesa per Felip V en dissoldre el Consell de Cent juntament amb les constitucions i lleis de Catalunya.

Els advocats de Catalunya, a finals del segle passat, el van proclamar patró i el col·legi de Barcelona, com la resta de les terres catalanes, celebren la festa en honor del sant amb solemnitat la setmana del 23 de gener, antiga data de la festivitat. Més tard, un grup d'amics, convertit després en associació també l'honora el 7 d'aquest mes, dia assenyalat actualment per a la celebració litúrgica.

A fi i efecte de preparar la commemoració del quart centenari de la canonització de sant Ramon de Penyafort s'ha constituït una comissió que promou i aglutina els actes a celebrar durant l'any 2001 amb la finalitat d'impulsar el coneixement d'una figura de tanta transcendència, incrementar la seva devoció i restablir el seu patronatge.

Josep M. Mas i Solench
Advocat i president de l'Associació Sant Ramon de Penyafort

Gregori IX rep les decretals que li lliura fra Ramon de Penyafort (Rafael Sanzio. Museu Vaticà).

Centenari prometedor

El 2001 porta a col·lació el quart centenari de la mort del mestre Ramon de Penyafort. Celebrar el centenari d'una figura sempre té el seu interès, amb el seu encant, però sovint d'abast reduït. Celebrar, però, esdeveniments històrics permet una amplitud més gran en l'estudi de la seva influència. Una canonització és un fet històric que mira cap a la universalitat, perquè es projecta sobre tota l'Església.

En el cas del dominicà Ramon de Penyafort s'accentua la seva dimensió d'universalitat, perquè la seva aportació cultural i religiosa ho porta amb ell. La fama de santedat del qui va ser un gran mestre des de la Catalunya del segle XIII ja es va detectar en vida del sant, i es va pronunciar amb segell d'oficialitat als quatre anys de la seva mort, quan el 1279 el Concili Provincial Tarracense va demanar a Nicolau IV que fra Ramon de Penyafort fos elevat a l'honor dels altars. La mateixa petició van cursar el 1296 els consellers i la ciutat de Barcelona a Bonifaci VIII, a la qual es van unir les principals ciutats de Catalunya i Aragó, el 1298. I en el mateix any, van elevar idèntica súplica els pares predicadors de Barcelona, amb qui es van solidaritzar immediatament els convents de Catalunya i Aragó del mateix orde. Veiem doncs que ens uns vint anys després de la mort del mestre de Penyafort, s'havien unit les forces socioreligioses més representatives per demanar-ne la canonització.

Malgrat tot, la canonització va trigar quatre segles en poder aconseguir-se. No va ser per manca de gestions, ni per manca de mitjans, ni per manca d'interès, ni per manca de miracles, que van abundar espectacularment. En haver-se extraviat al discateri romà l'instrument processal escrit, es va imposar un compàs d'espera que va durar quatre segles. Però finalment, Climent VIII va

signar la sentència de la canonització de Ramon de Penyafort el 29 d'abril del 1601.

Els contemporanis de fra Ramon de Penyafort, i dels segles posteriors van veure en la seva figura i en la seva projecció religiosa i social, no tan sols el frare sant i poderós intercessor davant Déu, sinó l'home del seu temps, destinat a ocupar un lloc en la cultura cristiana de temps futurs. Tenia, a més, la força de poder ser considerat com a genuïna representació del vigorós tarannà català, amb àmplia visió dels grans problemes de l'Església i de la societat secular.

Cal qüestionar-nos sobre el sentit que podem donar a la celebració del quart centenari de la canonització de sant Ramon de Penyafort. Dos grans objectius mereixen especialment la nostra atenció. En primer lloc, donar-ho a conèixer i reparar en certa mesura la pèrdua d'una popularitat ben merescuda, i que és incumbència nostra remodelar i donar-hi nous impulsos. En segon lloc, cal parar atenció en l'abast de la seva projecció actual davant dels grans problemes de la vida de l'Església i de la societat, i les seves implicacions en el desenvolupament de la cultura cristiana.

S'ha fet molt sens dubte en favor de la difusió del coneixement del sant. Ocupa un lloc preminent l'aportació de Ferran Valls i Taberner, autor de la biografia de sant Ramon de Penyafort, que en les seves versions catalana, castellana i italiana, convenientment actualitzades, com a obra d'un mestre i entusiasta, es pot considerar definitiva, i imprescindible per a qui vulgui conèixer a fons la polifacètica figura del sant de Penyafort. Paral·lelament cal esmentar Ramón Rucabado, incansable promotor del coneixement i devoció al sant, a través d'articles i organització d'actes de culte entorn del sepulcre de sant Ramon, que han marcat època. El grup d'Amics i devots de Sant Ramon de Penyafort ha recollit

la torxa i seguint les seves petjades ha propiciat una divulgació notable de la figura i obra de sant Ramon. Figures de les lletres catalanes com Duran i Bas, Gomà i Tomàs, Ribas, Font Rius, Batllori, Rius Serra i altres han secundat aquest moviment que promet molt.

Si haguéssim de sintetitzar en una expressió el tarannà de sant Ramon, hauríem de parlar de la seva capacitat per al diàleg. Home de diàleg en tots els àmbits de la vida, amb gran respecte per a les persones i les idees, tenint sempre present Déu i els drets humans; comptant sempre amb l'obediència adequada a l'Església. El sant va tenir la clara visió que tant l'Església com la societat secular han de donar-se la mà per a la necessària conjuminació dels valors temporals i dels requeriments transcendents. Cal delimitar fronteres, però compenetrar-se mútuament.

Cal, doncs, recollir el llegat de sant Ramon, pel que significa de cara al diàleg interreligiós, segons les circumstàncies actuals. El sant ens va deixar un exemple de profund influx en la controvèrsia teològicorabínica de Barcelona el 1263, en la qual no tan sols va tenir part destacada, sinó que es pot considerar com l'ànima d'aquell esdeveniment històric. Centre de la disputa era el tema de la vinguda del Messies en Jesucrist, i per tant el compliment de les grans profecies del judaisme. Amb tot, el nus fort era el tema de la Santíssima Trinitat, l'exposició del qual va anar a càrrec de sant Ramon.

La gran empresa teològicoapostòlica no es va poder dur a terme, perquè imponderables d'ordre polític van imposar que no continuessin les sessions. Forces majors les van jugular, però l'esforç i l'intent van deixar empremta, i van servir de base per a futures controvèrsies teològiques judeocristianes d'alta volada.

Lorenzo Galmés, o.p. Historiador

Missions

REPÚBLICA DEMOCRÀTICA DEL CONGO

Un missioner, «Pizzer» de l'any

KISANGANI.— El guanyador de l'edició del *Pizzer* de l'any no viu a Nàpols, bressol de la pizza, i ni tan sols a Itàlia. No és cuiner de professió. Es diu Giovanni Pross i és un missioner que treballa a Kisangani, República Democràtica del Congo. Fa dos anys el P. Pross va llegir en una revista un article sobre la pizza. Mogut per la curiositat va decidir fer alguna cosa per ajudar la seva comunitat. El missioner va escriure a l'associació de pizzers d'Itàlia. Demanava que li expliquessin com es feia un forn de llenya, com es preparava una pizza i les receptes més conegudes. Va arribar la resposta i el P. Giovanni es va posar a treballar. El primer problema, el combustible, el va resoldre quan va aconseguir que les grans serradores, situades a prop de la missió li'n donessin les sobrees. Així va començar. Els nois de la missió estan entusiasmats amb el projecte i hi col·laboren encantats. Ara tenen una pizzeria com les que es veuen als països del Nord.

Amb la pizza la missió ha aconseguit produir aliments molt barats i ajudar les persones del voltant. La situació del país empitjora i es troba immers en un conflicte amb altres països africans, però la pizza de Kisangani segueix sortint del forn. Davant la constància d'aquest missioner, l'associació de *pizzero* ha decidit premiar-lo i l'ha anomenat *Pizzero* de l'any 2000. El P. Giovanni Pross continua al Congo alimentant els seus nois de la missió a base de pizza i ensenyant-los un ofici que els pot garantir un treball futur. (Zenit)

El compromís missioner

Recentment a Chicago s'ha celebrat el Congrés Missioner Nacional dels Estats Units de Nord-amèrica. Va ser organitzat per diverses institucions catòliques especialment per les Obres Missionals Pontificies. La participació es va estructurar segons les cinc orientacions de la missió: pregària, anunci, transformació de la societat, diàleg i testimoni.

Mons. Marcello Zago, secretari de la Congregació per a l'Evangelització dels pobles, va dirigir un discurs al Congrés en el qual va destacar que l'Església dels Estats Units és generosa en la seva contribució financera a les missions, ha enviat missioners a molts països —sobretot a Amèrica Llatina— però la seva dimensió missionera no és gaire visible, ni a l'interior ni a l'estranger. Això s'explica pel fet que l'Església catòlica va haver d'ajudar les comunitats a integrar-se en un país típicament protestant, en comptes de dedicar-se a l'expansió missionera. «Ha arribat l'hora per a l'Església catòlica de comprometre's molt més en la missió *ad gentes* —va manifestar Mons. Zago— i de donar un enfocament missioner a totes les activitats dintre i fora del país.»

La població del món a l'any 2000 és de més de sis mil milions de persones. Els cristians són dos mil milions (la meitat, catòlics). Això vol dir que dos terços de la humanitat no coneixen o no han acceptat la salvació de Crist. D'aquí la urgència de proclamar el Crist on encara no és conegut.

Mons. Zago va subratllar que en el futur, la missió

L'Església nord-americana ha enviat missioners a molts països, sobretot a Amèrica Llatina.

canviarà molt però que hi ha avui molts signes d'esperança: «Al món creix l'interès pels valors evangèlics (justícia, pau, fraternitat, solidaritat) i pel mateix treball de l'Església. Les noves generacions se senten atretes per la persona de Crist i estan atentes al seu missatge, quan se'ls presenta segons la seva sensibilitat.»

L'Esperit de Déu acompanya la seva Església i és l'agent principal de la missió. Aquest Esperit desvetlla els catòlics dels Estats Units i els insta a obrir-se a la missió universal.

Jordi Jorba

Saps què sent un missioner quan rep notícies de casa?

ASIA APADRINA UN MISSIONER

Amb la teva aportació
ells o elles i encara
més persones llegiran
CATALUNYA CRISTIANA
cada setmana

Marqueu amb una "x" les vostres preferències:

Preu d'una subscripció missionera: **Amèrica i Àfrica:** 28.200 ptes. ☐

Àsia i Oceania: 39.100 ptes. ☐

Missioner ☐ **Missionera** ☐

(Es pot mantenir correspondència)

Nom i cognoms

Adreça

Població Província C.P.

FORMA DE PAGAMENT:

Adjunto xec nominatiu ☐ Domiciliació bancària ☐

Titular Data

Entitat

Oficina

DC

Compte

Envieu aquesta butlleta a: CATALUNYA CRISTIANA
C/Puiggarí, 5 · 08014 Barcelona · Tel.: 934 905 988 · Fax: 934 902 035

BRASIL

Missió popular

RIO DE JANEIRO.— Amb motiu del final de la Missió Popular, el cardenal Eugenio de Araújo Sales, arquebisbe de Rio de Janeiro, ha destacat la importància d'aquest gran desplegament apostòlic que ha involucrat milers de missioners en aquesta circumscripció eclesial. «La missió popular —ha assenyalat el cardenal— és un gran instrument per mobilitzar nens, joves i adults en la creuada per la implantació d'un futur feliç per a Rio.» I ha destacat la necessitat que el treball d'evangelització ha de tenir més força perquè «sobre la nostra ciutat pesa la violència, el narcotràfic, la disgregació de les famílies», així «com la promoció de la immoralitat a través dels mitjans de comunicació social». Tanmateix, ha anunciat que esta en marxa la preparació de la segona etapa de la Missió Popular. (NE)

MADAGASCAR

Alliberament de presos, signe jubilar

ANTANANARIVO.— L'Església de Madagascar ha aconseguit que el govern alliberi 2.250 presos com a signe de reconciliació en aquest any jubilar. Molts dels presos alliberats són menors d'edat i dones embarassades o amb fills petits. Altres detinguts veuran reduïdes les seves condemes. Més dels dos terços de la gent que està a la presó està detinguda sense haver estat jutjada. La pastoral penitenciària és molt activa i els seus responsables expliquen que «hem pogut guarir els malalts, obrir un centre d'acollida per a qui surt de la presó i no sap on anar, posar en marxa un servei que dona menjar i assistència als més necessitats, crear una llar per als fills dels presos...». (C.C.)

NEPAL

Els salesians obren una escola per a estudiants pobres

KATMANDÚ.— Els salesians han obert una escola a Sirsia, a la zona oriental del Nepal. En aquests moments, 80 estudiants catòlics i no catòlics assisteixen a l'escola. Provenen de nou grups ètnics de la regió nord-oriental del Nepal. Molts estudiants pertanyen a les castes més baixes de la societat, de forma que l'escola és per a ells l'única possibilitat per poder aconseguir una bona educació. El terreny per a la construcció de l'escola va ser ofert pel bisbe Anthony Sharma, administrador apostòlic del Nepal. El prelat va prendre la iniciativa quan un dia va preguntar als seus fidels quina era la necessitat més urgent que tenien i li van respondre que una escola. (VID)

EQUADOR

Joves amb vocació missionera

GUAYAQUIL.— S'acaba de celebrar a Guayaquil el primer congrés de joves sobre la vocació missionera. Hi han participat 3.000 joves, representants dels 50.000 joves que han fet una reflexió prèvia a les seves diòcesis, parròquies i grups juvenils. El tema ha estat «Joves, profetes de vida i esperança». (C.C.)

Trucada solidària

■ L'esquizofrènia i altres malalties mentals greus centren la novena edició de La Marató de TV3

«El cervell humà, com qualsevol altre òrgan, pot emmalaltir.» Aquest és un dels eslògans que la Fundació La Marató de TV3 ha posat en circulació per conscienciar la població de Catalunya

sobre l'esquizofrènia i altres malalties mentals greus i potenciar-ne l'avenç científic. Després que l'any passat es recollissin més de 766 milions amb la campanya dedicada als trasplantaments, el

17 de desembre vinent més de 3.500 voluntaris es mobilitzaran de nou per convidar a fer realitat un segon eslògan: «L'esquizofrènia divideix la ment i la família. Ajuda'ns a unir-les.»

L'any passat els centres de salut mental de Catalunya van atendre més de 23.000 persones que patien alguna malaltia greu. Gairebé la meitat d'aquests pacients, el 44,5%, patia esquizofrènia i més d'un 20%, depressions greus. En conjunt aquestes malalties afecten un 3% de la població. El resultat, doncs, és que a Catalunya unes 180.000 persones pateixen alguna malaltia greu.

En qualsevol cas, és l'esquizofrènia l'exemple més clar de les malalties mentals greus, per la gravetat dels símptomes, perquè és crònica i pel nombre de persones afectades: un 1% de la població, unes 60.000 persones a Catalunya. A tot això cal afegir que els que la pateixen solen ser adolescents o adults joves que sense poder-ho evitar veuen com la malaltia els trunca els estudis o la feina.

L'esquizofrènia no es presenta ni evoluciona igual en tots els pacients. Els símptomes poden aparèixer de manera sobtada o bé progressivament i afecten les capacitats de pensar, sentir i actuar. Aquestes persones poden patir símptomes psicòtics, com ara deliris i al·lucinacions, que són viscuts com si fossin la realitat, problemes d'atenció i de memòria, dificultat per expressar les emocions, per relacionar-se i sintonitzar amb l'entorn, per tenir iniciativa... Un altre dels símptomes freqüents de l'esquizofrènia és que el pacient nega que tingui aquesta malaltia, malgrat que en nota i pateix els efectes. Això en dificulta el tractament mèdic i genera problemes i tensions en l'entorn familiar. Els problemes de relació amb el pacient i l'estigma social que pesa sobre les malalties mentals fan que moltes famílies es desintegren o s'aïllin socialment. En aquest punt incideix un tercer lema de la

L'esquizofrènia divideix la ment i la família.

Ajuda'ns a unir-les.

LA MARATÓ TV3

«L'esquizofrènia divideix la ment i la família. Ajuda'ns a unir-les.»

campanya d'enguany: «És tan important poder curar l'esquizofrènia com no marginar qui la pateix.» És a dir, que a banda del necessari avenç científic, aquestes malalties plantegen un altre repte molt important: la integració dels malalts mentals i de les seves famílies. L'estigma que pateixen aquestes persones fa augmentar el seu patiment i en provoca l'aïllament social.

Campanya de divulgació

Com altres malalties cròniques, l'esquizofrènia —fruit d'una combinació de factors genètics, orgànics i ambientals que encara no es coneix prou bé— requereix

un tractament mèdic continuat, suport familiar i social constants, activitats de rehabilitació i, a vegades, hospitalitzacions temporals. Si bé s'ha avançat molt quant al tractament, encara no hi ha cap teràpia definitiva per curar-la. Per assolir els objectius econòmics i socials marcats, la Fundació La Marató de TV3 du a terme una campanya de divulgació de la malaltia adreçada a escoles i associacions de tot Catalunya per generar expectació i cridar a la participació massiva i solidària de la població el 17 de desembre. La previsió ha estat la d'arribar a 150.000 persones, la majoria escolars d'entre 14 i 16 anys, a través d'unes 2.000 conferències en centres educatius i centres cívics. Seixanta metges especialment formats participen en aquesta campanya de promoció social coordinada per la Direcció General d'Acció Cívica del Departament de

Benestar Social de la Generalitat de Catalunya.

Un total de 255 associacions estaran presents en la novena edició de La Marató. Han estat formats i coordinats per l'Institut Català del Voluntariat, i hi participen de manera activa i desinteressada. D'altra banda, hi ha els voluntaris de Televisió de Catalunya, de Catalunya Ràdio i de la Corporació Catalana de Radiotelevisió, que fan tasques de suport logístic el dia de La Marató.

705 línies telefòniques

Per atendre les trucades el 17 de desembre vinent es disposarà de 705 línies

telefòniques que estaran distribuïdes de la següent manera: 530 a l'annex del Palau Sant Jordi, de Barcelona, que actua com a centre d'operacions; 75 al «Tinglado» 1, del port de Tarragona; 50 a la Fira de Girona; 50 a la Universitat de Lleida, i 35 a les instal·lacions de TV3, a Sant Joan Despí. Les donacions es podran fer el mateix dia 17 de desembre a través del telèfon 905 11 12 13 i del número de telèfon internacional 34 93 235 43 21. A més, des de l'1 de desembre passat i fins al 31 de gener les donacions es poden fer a través de Servicai-xa i durant tot l'any es podrà ingressar el donatiu al compte corrent 2100-0555-31-0201001500 o per Internet, a través de la pàgina web de la Fundació La Marató de TV3 i fent un clic a la icona «Donacions».

Amb l'esquizofrènia i altres malalties mentals greus La Marató de TV3 es consolida com l'esdeveniment mediàtic més important al nostre país dirigit a obtenir recursos econòmics per a la investigació científica de malalties que, ara com ara, són de difícil curació i alhora informar, conscienciar i mobilitzar els habitants de Catalunya. Tot va començar l'any 1992 amb la recaptació de fons destinada a la recerca científica de la leucèmia. El que va néixer com un projecte d'ajut a unes persones s'ha anat convertint en l'esforç solidari de molta gent. A la leucèmia van seguir les campanyes dedicades a la Síndrome de Down (1993), al càncer (1994), al cor (1995), a les malalties del cervell (1996), a les malalties genètiques hereditàries (1997), a les malalties metabòliques (1998) i als trasplantaments (1999). (C.C.)

Per tenir més informació relacionada amb La Marató de TV3 es pot consultar a:
www.fundacionmaratodtv3.org
www.tvcatalunya.com/marato

Catalunya
Un país de voluntaris

Dóna
Suport
al voluntariat
a través del món
associatiu

Fomenta la
Formació
dels voluntaris

Facilita
Informació

incaivol

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

MÉS INFORMACIÓ
900 300 500

societat

Els nens de l'èxode

MADRID.— El Comitè Espanyol d'Unicef i la Fundació Retevisión van organitzar el 20 de novembre passat una taula rodona sota el títol «Els nens de l'èxode» al Cercle de Belles Arts de Madrid per posar de manifest la necessitat que els diferents governs, poders econòmics i famílies destinin els recursos suficients per assegurar que tots els nens del món tinguin l'oportunitat de créixer sans, segurs i lliures.

Nena refugiada en un assentament de camperols a Rio Bonito do Iguaçu (Brasil).

L'acte es va emmarcar dins de les activitats que, amb motiu de l'exposició fotogràfica *Èxode*, de Sebastião Salgado, s'han posat en marxa per commemorar el XI aniversari de la Convenció dels Drets de l'Infant, adoptada el 20 de novembre del 1989 per l'Assemblea de les Nacions Unides. Les imatges de Salgado pretenen provocar un debat entre l'opinió pública sobre la dramàtica situació que viuen els nens refugiats.

Al llarg de l'última dècada —i malgrat les decepcions i oportunitats perdudes— la Convenció dels Drets de l'Infant ha aconseguit grans avenços a favor de la infància d'arreu del món. Quatre són els principis generals bàsics del acord

internacional: la no-discriminació, l'interès superior del nen, el dret a la vida, a la supervivència i al desenvolupament, i el dret a la participació dels menors.

La Convenció no té un impacte directe i immediat sobre les vides quotidianes dels nens i les nenes, però sí que pot establir les normes i obligacions que orientin la legislació, les polítiques i els programes dels governs i de totes les organitzacions que treballen a favor de la infància. (C.C.)

Contra la fam, l'atur i l'esclavatge infantil

Simulació d'una crucifixió per conscienciar l'opinió pública sobre la utilització d'infants en la fabricació de marques esportives.

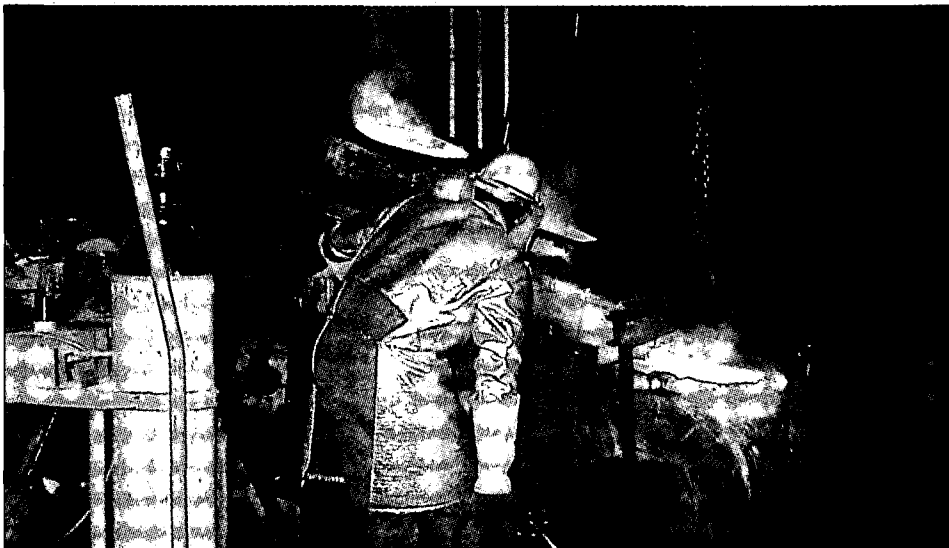
BARCELONA.—

El 16 de desembre proper, a les 19.00, tindrà lloc a Barcelona la III Marxa Silenciosa Contra les Causes de la Fam, de l'Atur i de l'Esclavatge Infantil. Aquest acte, organitzat pel Moviment Cultural Cristià, se celebrarà simultàniament a unes quaranta localitats de tot l'Estat espanyol. A les 19.00 la marxa iniciarà el seu trajecte des de La Rambla (rambla Santa Mònica), passarà pel carrer Portaferrisa i acabarà al Portal de l'Àngel.

Els últims informes que han elaborat diferents organismes internacionals confirmen que la fam augmenta al món. Les ajudes assistencialistes es mostren un cop més totalment còmplices d'un sistema econòmic que genera famolencs en sèrie. Aquesta marxa denuncia les causes del problema més gran de la humanitat, la fam, que afecta gairebé el 80% de la humanitat. Sense atacar les causes, no és possible plantejar vies de solució.

Durant tot el dia 16, a la rambla de Santa Mònica diversos membres del Moviment Cultural Cristià difondran publicacions solidàries i hi desenvoluparan accions de protesta contra la fam i les formes actuals de consumisme. Per a més informació: tel. 934 274 132 i 676 580 013. (C.C.)

Nou carilló de Sant Jeroni de la Murtra

Imatge de la fosa de les campanes.

BADALONA.— El 16 de novembre passat uns quants responsables de l'empresa barcelonina ERMEC i Mn. Jaume Aymar, així com una nombrosa representació de persones que habitualment col·laboren amb el monestir de Sant Jeroni de la Murtra, van ser presents a la Fundació Paccard, ubicada a Annency (França), per dur a terme la solemne benedicció de les campanes del carilló d'aquest monestir.

ERMEC serà l'encarregada d'instal·lar el carilló. El carilló constarà de vuit campanes amb la previsió d'ampliar-les a dotze en el moment que econòmicament sigui possible. Es realitzaran unes campanetes en commemoració de la inauguració d'aquest petit carilló, que quedarà instal·lat al monestir de Sant Jeroni de la Murtra, situat al terme municipal de Badalona, i catalogat com a bé d'interès cultural. (C.C.)

L'actor Martin Sheen, contra l'avortament

WASHINGTON.— En una entrevista concedida a la televisió italiana RAI l'actor Martin Sheen va revelar que va evitar que les parelles dels seus fills avortessin dos dels seus néts. En el programa *Arrels i tradicions*, Sheen, el veritable nom del qual és Ramón Estévez, es va confessar catòlic. És pare de Charlie Sheen i d'Emilio Estévez, tots dos també actors cinematogràfics. En explicar per què es va decidir a ajudar les joves, Martin Sheen va assenyalar que «Déu ens envia regals. El més gran és una altra persona: un infant». L'actor va recordar que la mare Teresa «veia Déu en els éssers més desesperats, especialment en els nens indefensos. Déu està indefens; té necessitat de nosaltres. Déu és capaç de transcendir el misteri de la vida, fent-se carn i sang». (ACI)

Immaculada Concepció

Hola, amics! Es de dia. El sol vessa els seus raigs de foc sobre el mar gairebé sense fregar-lo, i proporciona a l'aigua un color platejat, brillant... una meravella. Entrem en una selva no explorada i allà una cascada refresca l'ambient tot aixecant una escuma blanca, que ondula com la millor punta de coixí feta per mans delicades. Mirem cap al cel en una nit clara i, què hi veiem? Uns petits punts blancs que brillen com diamants moguts per una brisa suau. I si pugem a la muntanya més alta coberta de neu hi trobem la flor més bonica que hi ha, l'edelweiss, blanca, delicada i protegida per l'alçada.

Si observem aquestes meravelles veiem la grandiositat del Creador. Tot això és mínim, comparat amb la delicadesa, la magnificència i la puresa amb què Déu va voler adornar la seva Mare i fer que Maria fos concebuda: Immaculada!

Cecília Aranés Mallo

Coses de la vida

Coses de la vida

Fam espiritual

BARCELONA.— Avui dia es pot dir que la fam està totalment eradicada de la nostra ciutat, gràcies a Càritas diocesana, Creu Roja, Banc d'Aliments i molts altres organismes com Conesti, una associació catòlica-cristiana, cultural i social. El que encara cal millorar molt és la fam pel que fa a la qüestió espiritual.

Existeixen molts mons que no diuen res de Déu. Hi ha persones que mai no pregunten i tant com ho necessiten. Ells diuen que mai no han vist Déu... i tan a prop que és de tots nosaltres! Déu es fa present en cada acció bona feta amb amor. Ell s'encarna en cadascú de nosaltres i ens agraeix qualsevol acte que fem pel bé del nostre proïsme. Qualsevol injustícia també té i tindrà la seva reprovació.

Fent la nostra opció pels pobres mai no ens equivocarem. Estimant-los, seguim el camí recte i segur cap al Cel. No només hem d'estimar-los, sinó procurar fer-nos estimar per ells. Fem nostra aquesta petita estrofa: «Si vols pujar al Cel, has de pujar baixant, fins a arribar al qui pateix, i al pobre donar-li la mà.»

Una de les pobres més greus i extremes que més llàstima i tristesa em provoca no és la gana que en alguns països mata el 70% dels nens, ni els brots de còlera

Conesti ha ajudat vint immigrants perquè portessin la seva parella i fills. Es casaran aquí i el Sr. Garriga Nogués serà el padrí de casament.

principalment a l'Equador, ni que la gent gran no tingui cap medecina o no cobrin res, ni que els mestres estiguin a l'atur o que l'aigua valgui com el combustible.

El que més llàstima em fa és la profanació de la família, la irresponsabilitat en la procreació. Fills per instint i abandonats en mans de la gent gran. La immoralitat regnant amb tota naturalitat i normalitat. Aquestes unions lliures són antihumanes, anticristianes i anticatòliques. Una veritable plaga que és capaç de destruir i ha destruït el país. Infelços i miserables sense pares, aquests nens creixeran i alguns emigraran, mentre uns altres seran explotats. Moltíssims creixeran com a delinqüents, lladres, etc.

La major part d'ells tenen creences religioses, com a conseqüència de les

estructures i dels poders que regeixen. Des de petits visiten els santuaris, rics i bonics, sembrats per tot arreu. Conserven aquests sentiments religiosos, que moltes vegades estan molt lluny d'una fe cristiana dinàmica, creixent, conscient i comunicant.

Els costums són completament pagans. Quan arriben al nostre local cercant feina, aliments, roba, habitatge..., els diem que el més important i valorat per Conesti és la fe de Jesús. Allà on vagin, anirà amb ells el seu esguard, igual com la nostra

dolça Mare del Cel ens acompanya sempre.

El més important per conservar la fe i augmentar-la és portar una vida de pregària i sagraments. També és bàsic el coneixement i una formació de la nostra fe cristiana. Hem de desitjar la veritat total de l'home com una cosa molt interessant i imprescindible per a la vida i la civilització. Les nostres conviccions han d'estar ben estructurades i amb una viva experiència religiosa.

Al capdavant, han de ser cristians amb una instrucció sòlida sobre el contingut de la nostra fe; una instrucció que vagi acompanyada de la pregària i d'un veritable testimoni evangèlic. El destí de la humanitat futura, va afirmar el Concili, es troba en mans d'aquells que poden donar a les generacions vinents raons per viure i esperar.

Mn. Miquel Rodríguez Sala
President de Conesti

La ruta del Cister en pintures

POBLET.— El Palau de l'Abat del monestir de Santa Maria de Poblet acull el 10 de desembre vinent una magna exposició de més de 150 obres pictòriques sobre la ruta del Cister, a càrrec d'autors catalans contemporanis. Ells han pintat monuments cistercencs com els monestirs de Santes Creus, Vallbona de les Monges i Poblet. *La ruta del Cister vista pels artistes catalans* és el títol de la mostra, que gira al voltant dels tres monestirs esmentats i els nou-cents anys de la fundació de l'orde. Un cop clausurada l'exposició, es donaran les obres originals als respectius monestirs cistercencs, que les instal·laran de forma permanent als seus recintes. També s'ha editat un llibre commemoratiu de l'exposició. (Joan Boronat)

Compartim una mateixa sintonia...

106.6 FM	Barcelonès, Maresme, Vallès Oriental, Vallès Occidental i Baix Llobregat	BISBAT DE BARCELONA
93.7 FM	Alt Penedès, Baix Penedès, Anoia, Bages, Berguedà i Garraf	
103.4 FM	Gironès, Selva, Alt Empordà, Baix Empordà, Pla de l'Estany i Garrotxa	BISBAT DE GIRONA
104.4 FM	Solsonès	BISBAT DE SOLSONA
105.0 FM	Alt Urgell (Ràdio Principat)	BISBAT D'URGELL
107.5 FM	Andorra (Ràdio Principat)	

cultura

Folch i Torres, el pare d'uns personatges inoblidables

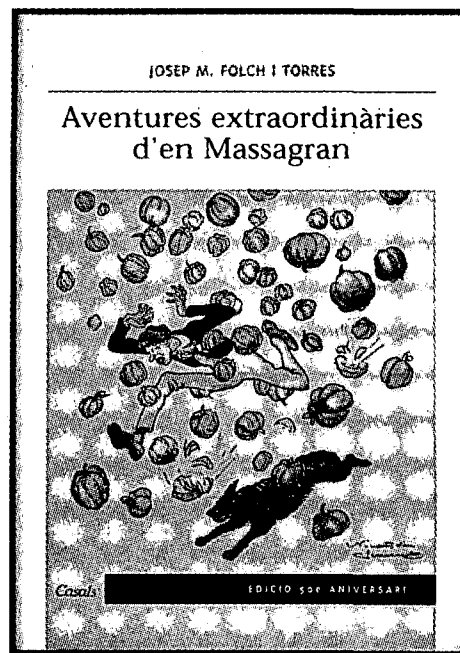
■ Editorial Casals ha reeditat dues de les narracions més famoses de l'escriptor

BARCELONA.— Amb motiu del 50è aniversari de la mort de Josep Maria Folch i Torres, el 22 de novembre passat va tenir lloc a la Casa del Llibre, a Barcelona, la presentació de la reedició de dues de les obres més populars de l'il·lustre escriptor i pedagog català: *Les aventures extraordinàries d'en Massagan* (1910) i *En Bolavà, detectiu* (1911). La transcendència de la tasca cultural de Folch i Torres va ser enorme, ja que els seus escrits arribaven a un públic tan nombrós i divers que, gràcies a ell, va aprendre a llegir en català.

L'Editorial Casals ha volgut retre homenatge a Josep M. Folch i Torres (Barcelona, 1880-1950) —el qual va orientar la major part de la seva producció literària, de clar contingut educatiu, al món dels infants i dels joves— amb una nova edició de *Les aventures extraordinàries d'en Massagan* i *En Bolavà, detectiu*. «Amb motiu del 50è aniversari de la seva mort, hem volgut fer una edició força acurada d'aquests dos llibres», va afirmar Ramon Casals, responsable d'Editorial Casals. Dues narracions destinades a un públic infantil i adolescent que ja han

esdevingut obres clàssiques de la literatura catalana.

També es va presentar una reedició del còmic *En Massagan al castell de Kalruk*, que fa el número 14 de la corresponent col·lecció d'Editorial Casals i que no s'editava des del 1996. Ramon Folch i Camarasa, fill de Josep M. Folch i Torres i autor de l'esmentat còmic basat en el llibre d'en Massagan, va assegurar que aquest personatge, malgrat que ja té noranta anys, no ha quedat anacrònic, sinó tot al contrari. Per a aquells nois i noies que encara no el coneixen, Folch i Camarasa va definir en Massa-

Portades de la reedició dels dos llibres.

gran com «un heroi català, divertit, intel·ligent i amb força (més d'esperit que no pas corporal)».

Les aventures extraordinàries d'en Massagan presenten un jove agosarat que ensuma l'aventura i s'hi llença de cap. Amant del mar, dels viatges i de l'exòtic, en Massagan es troba molt sovint en situacions de perill que ha de superar amb enginy. El sentit de l'humor del personatge, lligat a la seva ingenuïtat, fa riure el lector amb l'encadenat de situacions inversemblants, però molt ben trobades.

Per la seva banda, *En Bolavà, detectiu*

és un personatge creat un any després d'en Massagan. Ara l'autor canvia de registre i entra en la novel·la detectivesca, carregada d'humor. En Bolavà és un detectiu molt estrafolari; les seves estratègies per desmascarar lladres i estafadors trenquen les lleis de la lògica. El seu raonament il·lògic, que desplega amb el gest de recolzar el front en un dit de la mà dreta, li serveix per enxampar de manera rocambolesca els malfactors i salvar els innocents. El dibuixos dels dos llibres són obra de Joan Junceda, gran il·lustrador i nino-taire de començaments de segle. (C.C.)

Catalunya Cristiana
Una xarxa per a l'evangelització

Subscribiu-vos-hi ara
només per 12.480 ptes./any

Desitjo subscriure'm al setmanari CATALUNYA CRISTIANA durant un any (52 números)

Edició en català ☐

Edició en castellà ☐

Nom:

Cognoms:

Adreça:

Població:

D.P.:

Tel.:

N.I.F.:

FORMA DE PAGAMENT

☐ Amb un únic pagament d'12.480 ptes. per any

☐ Amb dos pagaments semestral de 6.240 ptes.

☐ Domiciliació bancària (Ompliu l'ordre de domiciliació)

☐ Xec nominatiu que adjunto

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

Titular:

Data:

Entitat:

Oficina:

DC:

Compte:

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de:

CATALUNYA CRISTIANA

(Departament de Subscripcions).

Puiggarí, 5 - 08014 Barcelona

Tel.: 934 905 988 - Fax: 934 902 035

L'instant de la mirada fotogràfica

BARCELONA.— Al llarg de tot el mes de novembre s'ha pogut visitar l'exposició fotogràfica *Composicions de l'instant*, de l'arquitecte Ricard Lobo i Sastre (Barcelona, 1955) al Museu Diocesà de Barcelona. «L'instant és efímer, però sovint profund», explicava l'autor d'unes imatges que reflectien instants colpidors de llum, color i bellesa. S'hi mostraven racons de Barcelona, la Seu d'Urgell, Ciutadella, les illes Medes, el Vaticà, el Sàhara, Chicago o el Marroc. (C.C.)

FILATÈLIA

per Enric Graupera

Els Papes i els Anys Sants: Lleó XII

Annibale della Genga va néixer al castell d'aquest nom, prop d'Espoletto, el 22 d'agost del 1760. Ordenat sacerdot el 1783, va anar el 1794 com a nunci a Colònia, però a causa de la Revolució Francesa va haver de marxar. Després d'executar altres missions, es va retirar a l'abadia parroquial de Monticelli. Va adoptar el nom de Lleó XII en ser elegit Papa el 1824. L'Any Sant del 1825 es va caracteritzar pel nombre extraordinari de pelegrins que van arribar a la Ciutat Eterna, cosa que demostrava el ressorgiment de la vida catòlica a totes les nacions europees. Els elements revolucionaris no van alterar la magnífica solemnitat de l'acte religiós. A començaments del 1826 el Sant Pare va prorrogar per un any més el Jubileu perquè els fidels poguessin aprofitar-se de les gràcies concedides per la butlla *Cum nos nuper*. Lleó XII va morir el 10 de febrer del 1829.

Llibres

L'esperança en la unitat cristiana

El papa Joan Pau II va suscitar la qüestió de com es pot reformar el papat per tal que s'adapti més bé a la nova situació ecumènica de l'Església. En resposta a aquesta crida, l'arquebisbe John Quinn, que va ser president de la Conferència Nacional Nord-americana de Bisbes Catòlics, assenyalava que no n'hi ha prou amb els diàlegs doctrinals. L'esperança de la unitat cristiana no es pot basar únicament en l'experiència d'una convergència doctrinal. Cal que també hi hagi reformes dins de l'Església catòlica. Unes reformes en la manera d'exercir el ministeri pontifici i especialment a la Cúria romana i en els mètodes i pràctiques que aquesta fa servir.

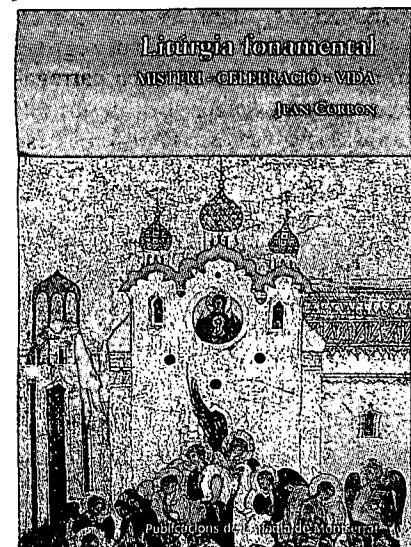
Seguint les directrius donades pel Sant Pare en l'encíclica *Ut unum sint*, l'arquebisbe nord-americà Quinn examina les estructures i les pràctiques de l'Església del primer mil·lenni com una clau important per dur a terme les esmentades reformes. Segons l'autor, *Ut unum sint* «trenca clarament els precedents i, en molts aspectes, és revolucionària. Exhorta tots els cristians a participar en un debat sobre el papat». (C.C.)

John R. Quinn, *La reforma del papado*. Editorial Herder, Barcelona 2000, 253 pàg.

El fonament de la litúrgia

Amb aquesta obra Jean Corbon, prevere grecocatòlic, ofereix una contribució intel·ligent i entenedora alhora per a la renovació de la teologia i de l'espiritualitat litúrgica. A partir de la seva rica experiència, forjada al Líban en un context ecumènic i en un lloc de trobada entre l'Orient i l'Occident, aconsegueix una síntesi d'allò que és comú i essencial en les diverses famílies litúrgiques.

Inspirant-se en la Bíblia, en els Pares de l'Església i en la praxi de les celebracions litúrgiques, l'autor proposa un veritable tractat de litúrgia fonamental, en el doble sentit d'exposar quin és el fonament de la litúrgia i d'apropar-nos a la seva Font veritable. Ignasi M. Fossas, traductor de llibre, afirma en la presentació que «hi trobem desenvolupats els punts principals sobre la teologia, la celebració i l'espiritualitat de la litúrgia, amb una penetració insospitada». (C.C.)

Jean Corbon, *Litúrgia fonamental. Misteri-Celebració-Vida*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Col·lecció Saurí, Barcelona 2000, 296 pàg.

Anunciadors del missatge de Déu

En el primer d'aquests dos llibres, s'explica la vida i l'obra de sant Albert, el Gran, un gran mestre del pensament cristià. «Albert és conegut com el Gran perquè grans van ser la seva personalitat, la seva activitat, la seva santedat i la seva obra, l'extensió enciclopèdica de la qual li va fer merèixer el títol de *Doctor universalis*», explica Joan Llopis. Una característica important del seu pensament és que, tot i que veia molt clara la diferència entre la reflexió teològica i la investigació filosòfica i científica, acceptava les dues per accedir al coneixement de la veritat.

El segon parla dels àngels. La seva missió és «anunciar a les persones allò que Déu vol i espera d'elles en el seu projecte de salvació», afirma José Aldazábal. A la primera pàgina de la Bíblia, al Gènesi, ja hi apareixen els àngels. I també a la darrera, al llibre de l'Apocalipsi. Les Sagrades Escripures diuen que els àngels són uns éssers espirituals que tenen una relació molt estreta amb Déu, que el serveixen, l'adoren i el lloen. (C.C.)

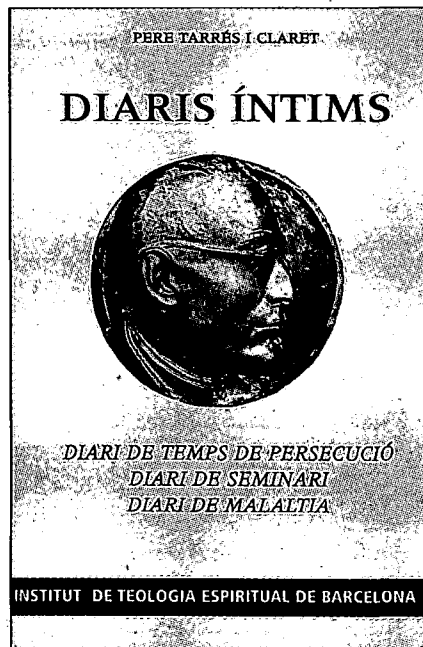
Joan Llopis, *Sant Albert, el Gran: saviesa i santedat* - José Aldazábal, *Els Sants Àngels*. Centre de Pastoral Litúrgica, Col·lecció Sants i Santes, Barcelona 2000, 20 pàg. i 24 pàg., respectivament.

L'espiritualitat del Dr. Tarrés

Aquest llibre, patrocinat per l'Institut de Teologia Espiritual de Barcelona, presenta els tres diaris íntims, fins ara inèdits, escrits pel servent de Déu Dr. Pere Tarrés. El primer, *Diari de temps de persecució*, el va escriure estant amagat en una llar amaga. Seguint un antic consell del seu director espiritual, el P. Joaquim Serra, de l'oratori de Sant Felip Neri, va plasmar en el paper els seus sentiments i motivacions espirituals i va exposar el seu pensament en les difícils circumstàncies que vivia.

El segon, *Diari de seminari*, va ser escrit després de la seva anada al front —on va escriure el ja conegut *El meu diari de guerra*—, durant els anys d'estudiant en el Seminari i els primers temps de prevere. Hi comenta la seva ascensió en el camí cap a Déu i cap a la donació plena. En tercer lloc hi ha l'anomenat *Diari de malaltia*, no escrit per ell, però que recull les paraules i reflexions del Dr. Tarrés en el llit de dolor, a la Clínica de la Mercè, i pietosament aplegades per dos testimonis. Al final del llibre hi ha un estudi de Mn. Pere Montagut, doctor en Teologia Espiritual, per ajudar a conèixer i aprofundir més l'espiritualitat del Dr. Tarrés. (C.C.)

Pere Tarrés i Claret, *Diaris íntims*. Editorial Esin, Barcelona 2000, 253 pàg.

LES RECEPTES DE

JOAN
Villaró

L'astre rei

El sol se sent enormement orgullós, com a astre rei que és, quan la planta originària del Perú —el nom científic de la qual ara mateix no recordo— té la particularitat d'anar girant de tal manera que les seves flors queden sempre mirant cap a ell.

És una planta anual, de tija herbàcia, d'un gruix de fins a quatre centímetres i que pot arribar a aconseguir alçades de fins a 2 metres. Aquestes flors grans, rodones i d'un bonic color groc intens, amb moltes llavors, van ser les culpables que anys enrere, mentre m'estava còmodament en el desaparegut cinema Clavé de Campdevànol, algun espectador poc educat crivellés, amb la part externa de les pipes, el meu nafrat platell mentre en alguna escena de la pel·lícula fregien unes quantes viandes amb oli, també, extret d'aquesta planta-flor, el gira-sol.

Avui, per cert, és utilitzat molt més que l'oli d'oliva a causa del seu preu més reduït, tot i que indubtablement és de menys qualitat.

ESCOLA DE CUINA JOAN VILLARÓ

c/ Emili Botey, 5, local 2 - 08400 Granollers

Tots els interessats a adquirir el seu llibre *Recetas para realizar en un santiamén y vivencias gastronómicas* truqueu al tel. 938 793 402.

El llibre de la setmana

Un Planeta desconegut: «Mientras vivimos»

La història dels Planeta sempre està plena de sorpreses. I ja se sap que se'n pot esperar tot. I cada any, passem d'obres de qualitat contrastada, a una sèrie de productes mediocres, que no tenen cap altra transcendència que l'expectació que provoquen per la quantitat del premi que concedeixen els Srs. Lara, els seus mecenes. Molt sovint es parla dins del món literari i social, d'alguns favoritismes previs, o de senzilles peces d'encàrrec... Però són aquí cada any, en edicions de milers d'exemplars, oferts a les llibreries i als grans espais comercials...

La sorpresa, a vegades, ve del desequilibri que hi ha entre els diners que es donen i la pobresa del que s'ha escrit, i en altres del contrast entre el que s'espera de l'autor, i el que és la narració premiada.

Maruja Torres és una coneguda periodista. Escriptora que s'ha fet a ella mateixa, com sempre repeteix, d'estil desimbolt i iconoclasta. A vegades fins a la sacietat, perquè acaba sent esclava de la seva imatge. Les seves cròniques són a vegades irreverents, crues, d'un sarcasme que no se sap ben bé si prové del ressentiment, o de la ignorància o manca absoluta de respecte al tema que tracta, sobretot si es dedica a

ironitzar sobre aspectes de la religió i dels seus protagonistes. Algunes de les seves cròniques mereixen respostes de tal magnitud, que és millor no fer-ne cas, per no entrar a sac amb polèmiques que no farien més que donar peu a uns despropòsits més grans...

Mientras vivimos està en una altra sintonia. Pensàvem el pitjor, i ha resultat que és una narració que té més de novel·la rosa de fa cinquanta anys, que de novel·la actual. I a més, a excepció de dos moments en què sembla que es veu obligada a ser escabrosa o irreverent, en conjunt no passa d'una divagació interior del qui toca la frustració com a dona i com a escriptora, i es lliura a la tradicional malenconia improductiva.

A més, és una novel·la que s'assembla a les *beriozkas* russes, aquestes nines que s'obren i a dins n'hi ha una altra de més petita. Perquè muntada tota la novel·la

sobre esquemes tan simples com els dels amors frustrats, l'aparició de personatges que repeteixen esquemes propis, previs (Teresa) o posteriors (Judith), o l'expectativa consegüent que proporciona l'aparició d'un personatge a l'estil del *Teorema* de Passolini (Àlex) però molt pobre i desdibuixat, o la tradicional mare malalta i despòtica, el pare angoixat víctima de la seva religiositat (i no ha abusat de la ironia!), o l'amiga executiva que fa tronar i ploure... Tot resulta molt simple, que defuig precisament el que més li va a aquesta dona del Raval barceloní, que ha experimentat la duresa d'una vida que s'insinua en la narració, però de la qual la protagonista fa fugir.

Per això hem dit que ha estat una sorpresa. No diré que agradable, però sí fins a cert punt causant d'estranyesa, perquè sembla que el Planeta va cap a l'estil de *Los melocotones helados* d'Espido Freire, que no passen de ser obres tèbies i sense relleu.

Una sorpresa, aquest Planeta, sobretot perquè té la firma d'una autora com Maruja Torres. Pot ser que sigui capaç de coses més serioses, sense necessitat de deixar-se endur per la visió dura i a vegades sarcàstica de la vida. En un panorama literari de

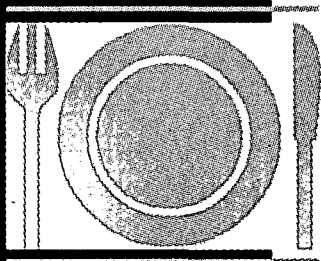

dones escriptores dels últims temps, que van des de Carmen Laforet, a Ana M. Matute, Carmen Martín Gaité, Montserrat Roig, Carme Riera, Soledad Puértolas, Isabel Clara Simó, entre moltes altres, ha de madurar molt per arribar a ser una bona novel·lista. Per la resta, se li agraeix la seva contenció moderada, en una obra que serà adquirida i segurament llegida per milers de lectors.

Cristóbal Sàrrias

INGREDIENTS:

1 préssec en almívar
1 pera en almívar
7 guindes de fresons
3 plàtans
2 rodanxes de pinya en almívar, sucre
iogurt natural i llet

PREPARACIÓ:

Aquesta setmana farem unes postres que anomenarem copa de fruites variades a l'estil Paqueta. Per fer-les, agafarem una copa alta i l'omplirem amb trossos regulars d'un préssec en almívar, una pera també en almívar, set guindes de fresons, dos plàtans a rodanxes i dues rodanxes de pinya en almívar. Un cop hàgiu abocat totes les fruites a la copa, afegirem dues cullerades de sucre.

Tot seguit i, com a últim pas, agafarem un iogurt natural i el barrejarem amb l'altre plàtan. Triturarem els dos ingredients i, si la mescla queda gaire espessa, hi afegirem una mica de llet. La barreja l'escamparem en la copa preparada. I ja tenim la copa de fruites variades. Si voleu una recomanació, queda molt bé deixar-la al centre de la taula. Als comensals els servirem en petits platets de postres.

Si teniu algun dubte d'aquesta recepta Joan Villarro us atindrà al tel. 938 793 402.

La sardana i la dansa

Concursos musicals

El criteri que les sardanes presentades a concursos musicals són poc o gens conegudes, i que gairebé sempre, les guanyadores, no excedeixen de la seva estrena el dia que es proclama el veredict del concurs, està molt estès, i la majoria en aquest cas no és sinònim d'encert.

La causa potser radica no en l'interès que aquestes sardanes puguin despertar, sinó en el fet que la gran majoria del públic sardanista dansaire, només busca en la sardana l'al·licient que sigui apta o presenti múltiples facilitats per ser ballada, prescindint del gaudi que una sardana valorada musicalment pugui aportar a la sensibilitat auditiva.

S'oblida així, o potser es valora per sota dels seus mèrits, l'enorme pòsit de bona música que aporten els concursos musicals al repertori de la música catalana. Ens escau ara parlar-ne en rebre l'informe del Foment de la Sardana de Banyoles, sobre el procés que ha seguit el certamen Ceret-Banyoles fins l'any actual, amb la convocatòria número 16.

El total d'obres presentades, des del 1986 fins al 2000, és de 152, en els vuit anys que el Certamen ha valorat només obres de tema lliure per a cobla. Recordem

que els vuit anys restants es destinen exclusivament a sardanes. La part anecdòtica i plenament optimista és que la participació s'ha mantingut constant, amb onze obres el primer any i nou el segon, però ja després sempre hi ha hagut una participació mai inferior a les 20 obres presentades. D'aquest global de 152 obres participants, trenta-cinc han estat premiades i estrenades.

A part és curiós conèixer la varietat de possibilitats musicals que es presenten acompanyant la cobla, obrint un camp extensíssim de variacions que es poden aportar a la formació catalana. En aquest cas, però, cal acceptar que el factor econòmic posa un llast molt important a la divulgació general de les obres, però també cal dir que, a vegades, la voluntat o desig d'aconseguir una realització, pot superar un pressupost.

Ja no és simplement allò de si és o no és. Podem valorar les xifres i congratular-nos d'aquest coixí de música catalana que recull el Certamen Ceret-Banyoles, continuació d'altres que també han treballat en aquest camp de la música per a cobla no sardana.

Josep Ventura

Pastoral catequètica: catequesi infantil IV

Catequesi «consulting»

Avui dedicarem la secció sencera a respondre les vostres consultes. Abans que res us agraeixo la gran varietat de correu electrònic que rebo a través d'Internet. També demano disculpes als qui no he contestat encara els seus missatges per Internet, la manca de temps i l'abundància de missatges m'ho impedeixen. Per això, avui dediquem la pàgina a respondre dubtes dels lectors. Anem per feinal!

—**Marcos és un jove que ha creat a l'inici de curs un grup nou i em demana quins mitjans pot emprar perquè els seus nens perseverin en la catequesi.**

—Abans que res has de saber amb quins mitjans comptes. Si tens una catequesi ben programada i no improvises, aconseguiràs captar l'atenció dels nens i no s'avorriran. També convé barrejar l'explicació de teu temari amb jocs i elements de competició: el primer que encerti la resposta a una pregunta sobre el tema, etc. És molt important que sàpigues el que vols ensenyar-los i saber comunicar amb entusiasme allò que saps sobre el tema de la catequesi. I aprofundeix en la teva formació religiosa: llegeix llibres, pregunta els teus dubtes i, sobretot, medita el que llegeixes, interioritza.

—**Un capellà de Terrassa vol comprometre's més amb els laics de la seva parròquia. Vol que facin la catequesi perquè ell no pot amb tota la tasca pastoral. Com motivar-los?**

—No és fàcil motivar adults perquè dediquin una mica del seu temps a tasques no retributives. Però l'evangelització és necessària i ha de comptar amb els laics que t'han tocat al teu voltant. Si el problema és que no se senten capaços, tal com m'assegures, llavors forma'ls, crea un grup de formació de catequistes. N'hi ha prou que sàpiguen una mica sobre l'Evangeli, la litúrgia i la vida cristiana i ja poden fer catequesi, guiats per un bon catecisme. Però fes que sigui una formació permanent. És a dir, cada mes els reuneixes per veure com els va, per motivar-los, per formar-los. Recorda que el compromís és personal, lliure i sempre motivat per alguna cosa. Si aconsegueixes motivar-los, la formació serà més eficaç.

—**L'Àlex és un monitor d'esplai i catequista que no vol repetir el mateix quan explica catequesi.**

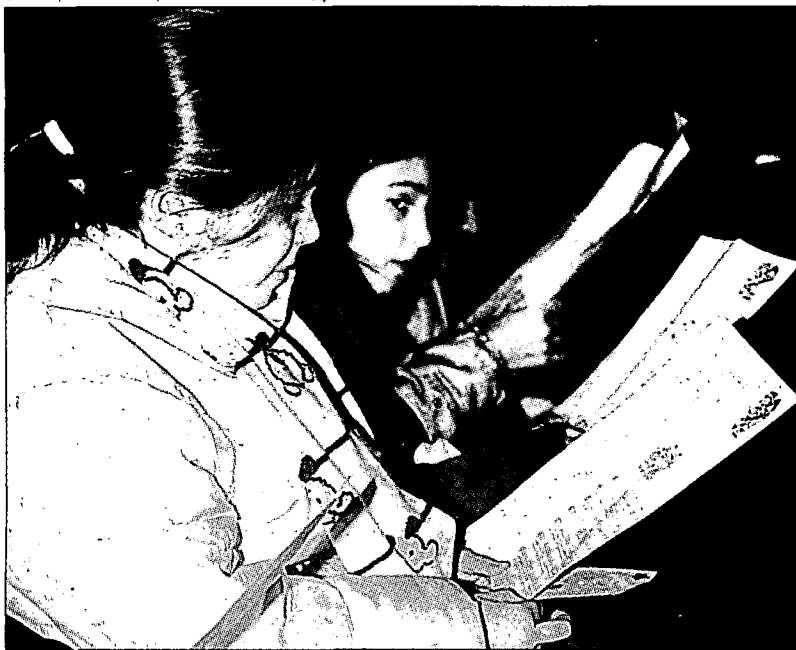
—Em demanes nous temes, que la catequesi no es converteixi en una cosa repetitiva per al mateix catequista. Certament, al llarg de la catequesi hauràs d'explicar els temes centrals de la fe cristiana. Sense ells, no faries catequesi. Però també és cert que pots explicar-los amb varietat de formes. Fes servir la teva creativitat. Fins i tot pots anar aprofundint amb els infants en un tema al llarg del curs, i el curs vinent ja aprofundiràs en un altre tema. Què et sembla? Segur que et sorprèn la riquesa de la teva fe cristiana.

—**Susana, catequista de Barcelona, em demana consells per aconseguir que els seus nens de catequesi vagin a missa.**

Moisés i l'episodi de la flama enmig de la bardissa.
Il·lustració de Rafael García.

«ELS JOVES ESPEREN TESTIMONIS
CLARS, COHERENTS I JOIOSOS DE LA FE ECLESIAL
QUE ELS AJUDIN A REESTRUCTURAR I CANALITZAR LES SEVES
ENERGIES OBERTES I GENEROSES EN OPCIONS DE VIDA
PERSONAL I COL·LECTIVA SÒLIDES»
(JOAN PAU II).

—Per a certes edats els actes litúrgics són per si mateixos avorrits, no ens enganyem. Però aconseguiràs que els nens s'interessin per la litúrgia si els l'expliques amb senzillesa: és Jesús qui es fa present enmig nostre a la missa, o llegint l'Evangeli escoltem el que diu

Jesús, etc. A més d'una explicació senzilla cal fer participants els nens; missa infantil on llegeixin les lectures, ajudin a la missa, participin en les ofrenes.

Joan Manuel Gutiérrez Delgado (stein@mixmail.com)

Testimonis:

INMACULADA FERNÁNDEZ BARROSO

13 ANYS. BARCELONA

La catequesi és per a mi un moment de diversió. Veig les meves amigues, estic amb elles i ens ensenyan a conèixer Jesús. També aprenc històries de la Bíblia i conec personatges com Abraham, Jacob, Moisès, Pere i Pau... M'agrada la catequesi perquè aprenc a pregar, a dialogar amb Jesús i demanar-li coses per als altres.

ANTONIO DÍAZ COBERO

24 ANYS. BARCELONA

Segueixo la secció quinzenalment i m'agrada el que hi expliquen. Crec sincerament que a les parròquies no es fa una catequesi profunda i els nens, quan arriben a adolescents, oblidem amb facilitat el que se'ls ensenya, per exemple després de fer la primera comunió. A vegades s'explica una pseudocatequesi, on se segueix un llibre però on no s'ensenya a conèixer Jesús, a dialogar amb ell. En definitiva, considero que en moltes catequesis falta que s'ensenyi també la vessant de vida de pregària als nens, ja que molts pares no ho fan.

MARIBEL SUGRAÑEZ CUESTA

45 ANYS. SANT CUGAT DEL VALLÈS

Tot i que sóc mare de família, des dels 23 anys no he deixat de fer catequesi, llevat quan algunes situacions personals m'ho han impedit. Considero que els laics hem de prendre consciència de la tasca catequètica que el Senyor ens espera a realitzar. Si nosaltres no ens esforcem per donar una mica del nostre temps lliure a la nostra evangelització, qui ho farà? De capellans, cada vegada n'hi ha menys i tenen molta feina. Nosaltres hem de donar-los suport en la seva tasca i oferir la nostra col·laboració al servei de l'Església. La fe és un do molt bonic i és satisfactori transmetre-la a la catequesi infantil.

PUBLICITAT A:

CATALUNYA CRISTIANA
(edició setmanal)

BUTLLETÍ DE L'ARQUEBISBAT DE BARCELONA
(edició mensual)

GUIA DE L'ESGLÉSIA DE L'ARXIDIÒCESI DE BARCELONA
(edició anual)

RÀDIO ESTEL

Informeu-vos al telèfon: 934 905 988
c/ Puiggarí, 5 - 08014 Barcelona
e-mail: publicitat@catcrist.com

Els nens s'interessen per la litúrgia si l'expliquem amb senzillesa i els en fem participants.

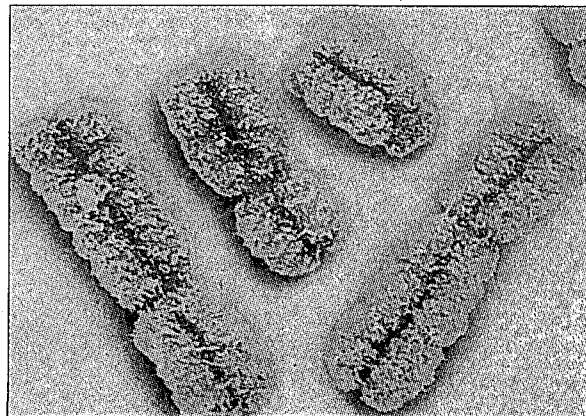
Deu ser cert que l'home actual només té 60.000 anys?

La teoria de l'«Eva africana» del 1987 establia —a partir de l'estudi de l'ADN dels mitocondris de la cèl·lula humana d'individus de cinc continents— que tota la humanitat havia de tenir el seu avantpassat (i avantpassada!) a l'Àfrica ara fa uns 200.000 anys. Molts científics manifestaren el seu acord amb aquesta conclusió, perquè ja hi havia altres indicis que feien molt versemblant aquest origen africà de la humanitat actual i precisament d'una antiguitat superior als 100.000 anys. Els genetistes que arribaren a aquesta datació van precisar més els càlculs el 1991 afirmant que l'antiguitat del tronc comú inicial estava compresa entre 166.000 i 249.000 anys.

Doncs bé, ara resulta que un nou equip d'investigadors ha arribat per un mètode diferent, a una altra edat més recent. La revista *Nature Genetics* al número de novembre d'enguany en publica la notícia. Es tracta d'una anàlisi feta del cromosoma Y en 1.062 persones de 21 regions diferents del planeta. Tothom esperava que donés un resultat similar al que l'estudi de l'ADN mitocondrial havia proporcionat el 1991. No ha estat així. Aquesta nova indagació ha durat deu anys i s'ha fet amb tot el rigor científic, amb la col·laboració de 14 centres científics de quatre continents. Un dels participants ha estat la Unitat de Biologia Evolutiva de la nostra Universitat Pompeu Fabra, dirigida pel professor Bertranpetit. Ara bé, el resultat que n'han tret és que la

humanitat actual té el seu origen comú a Àfrica (en això coincideixen amb els de l'equip de la teoria de l'«Eva africana») i que d'allí començà a dispersar-se ara fa uns 60.000 anys. No pas més.

Què dir-hi? El professor Bertranpetit diu que la «diferència de dates entre l'ADN mitocondrial i el cromosoma Y no ha de ser cap problema». Potser no, però de moment ho és. Una divergència així no s'explica fàcilment. El que nosaltres hi diríem és que certs càlculs basats en raons estadístiques, per científics que siguin, no són de vegades prou segurs per donar-los per definitius. No trobaríem gens estrany que tot això es vegi modificat en un estudi ulterior... De totes maneres hem de dir que és interessant que la ciència es reafirmi cada vegada més en un punt de tanta importància com el de l'origen comú de la humanitat actual.

Cromosomes humans a través del microscopi electrònic.

Actualitats científiques

Per Francesc Nicolau, professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

La matemàtica i els matemàtics

48 Niels H. Abel era noruec

Contemporanis de Cauchy hi va haver dos joves matemàtics que, malauradament, sense haver pogut donar tot el que prometien van morir l'un als 26 anys i l'altre als 20. Les seves vides, a més de ser curtes totes dues, tingueren també algunes altres semblances. Tots dos tingueren una capacitat matemàtica precoç, tots dos van tractar problemes relacionats amb l'àlgebra d'equacions i funcions el·líptiques, tots dos es veieren rodejats d'incomprensió i tots dos han passat a la història amb glòria (pòstuma!) ben merescuda. Ara bé, les circumstàncies de l'ambient en què es trobaren immersos van ser ben diferents. Els seus noms són ben coneguts pels estudiants de matemàtiques: Niels Henrik Abel i Évariste Galois. Dedicarem aquest capítol al primer.

Marcat per la pobresa i la poca salut

L'historiador Carl B. Boyer en diu: «La vida d'Abel és un exemple dramàtic de fins on poden trobar-se estretament relacionades la pobresa i la tragèdia.» Niels Henrik Abel (1802-1829) va néixer un 5 d'agost, amb una salut poc ferma, a l'illa noruega de Finnøy, fill d'un pastor protestant, pobre en recursos econòmics. Va ser el segon de set germans. Després de rebre les primeres lletres del seu pare, pogué, gràcies a una ajuda econòmica, anar a estudiar dels 13 als 15 anys llengües clàssiques i història a l'Escola Episcopal d'Oslo. Però en això va ser estudiant mediocre. Els professors no advertiren que les seves aptituds anaven cap a un altre cantó.

Sortosament el 1817 entrà a l'Escola un professor coneixedor de les matemàtiques, Bernt M. Holmboe, que s'adonà ben aviat de la capacitat del jove Niels per la ciència dels nombres i, a més de protegir-lo en la seva delicada salut, li proporcionà la lectu-

ra de Newton, Gauss, Lagrange, Poisson i altres. Això li va ser una revelació. Tot seguit aparegué el geni del noi: amb poc temps es familiaritzà amb els descobriments matemàtics de l'època i començà a fer investigacions pel seu compte. La primera cosa que intentà resoldre va ser trobar la solució general de l'equació de 5è grau. Fins i tot, per un moment cregué haver-la obtinguda. El seu professor-protector li aconsellà matricular-se a la universitat de Cristiania (avui dia Universitat d'Oslo).

Ho podrà fer? Som al 1820. El seu pare mor i es troba en situació gairebé desesperada. El germà gran ha tingut una malaltia que l'ha deixat incapacitat i el jove Niels, malaltís però capaç, ha d'assumir davant la llei la càrrega de la responsabilitat de tota la família. Va haver d'intervenir Holmboe i, per fi, se li concedí una beca per entrar a la universitat i tenir-hi allotjament gratuït, amb una petita suma per a les despeses imprescindibles, «per mantenir el singular talent d'Abel per la ciència» (com deia la sol·licitud redactada pel mateix Holmboe).

A la universitat el catedràtic Christian Hausteen va captar també el talent del jove estudiant, i com que ell era un dels coeditors de la revista científica que començà a publicar-se el 1823, *Magazin for Naturvidenskaben*, li facilità que hi publicués els seus primers treballs de recerca matemàtica. Amb ells Niels Abel pogué mostrar al món dels científics com, essent del tot un autodidacte, tenia veritablement les qualitats d'un geni. En un dels articles ja planteja per primera vegada explícitament una equació integral. Com que segueix amb l'estudi de les equacions de 5è grau, arriba per fi (1824) a la conclusió ben demostrada que és impossible un mètode que resolgui per mitjà de radicals el cas general de qualsevol equació de grau superior al 4t. Podríem dir que és el seu primer gran

descobriment. El que ell ignora és que un italià Paolo Ruffini (1765-1822) el 1799 ja havia arribat al mateix resultat. Per això ara apareix aquesta proposició en els llibres de text amb el nom de *Teorema de Ruffini-Abel*.

El 1825 les autoritats acadèmiques de la universitat li concediren una beca modesta però suficient per viatjar per Europa durant dos anys a fi de conèixer-ne els matemàtics. Primer anà a Berlín on fou acollit per August Leopold Crelle (1780-1855), fundador de *Journal* (revista dedicada a les matemàtiques pures i aplicades). Durant els quatre mesos que hi restà, Abel hi publicà sis substanciosos articles.

Però a París no va rebre el suport que li calia

Després d'anar a Freiberg, Dresde, Viena i Venècia, arribà a París el juliol del 1826 i s'hi quedà fins a final d'any. Es trobà amb l'orgull dels matemàtics francesos que no captaren (o no s'interessaren per captar) el talent matemàtic del noruec. El 30 d'octubre presentà a l'Acadèmia de París el seu (ara cèlebre) treball *Estudi d'una propietat general d'una classe molt àmplia de funcions transcendents*. Era una generalització genial de la teoria de les integrals anomenades «el·líptiques». L'Acadèmia va lliurar el treball a Cauchy perquè en fes el dictamen, però aquest, ocupat en altres coses que considerava més urgents, veient-lo massa llarg per examinar-lo de seguida, el va deixar en un racó i acabà oblidant-lo.

I tot esperant amb paciència i resignació el veredict que no arribava, Abel continuà treballant. Es posà a estudiar les condicions particulars que havia de complir una equació per ser resoluble per radicals i ja hi trobà el paper important que hi tenien els grups commutatius (els que ara en honor seu s'anomenen *abelians*). També va enfocar d'una manera nova, diferent de la de Legendre, la teoria de les integrals el·líptiques en general, construint-ne la funció inversa que resultà ser doblement peri-

òdica. Publicà aquestes descobertes en el *Journal de Crelle* el 1827 i el 1828.

Havent-se-li acabat la beca, sense resposta encara de l'Acadèmia de París, molt abatut, hagué de tornar-se'n a Noruega. En passar per Berlín, Crelle mirà d'animar-lo i li digué que s'interessaria per buscar-li un lloc. Abel no es decidí a passar per Göttingen on hauria conegut Gauss, que amb tota seguretat l'hauria rebut molt bé, perquè pensava, després de l'experiència francesa, que el príncep dels matemàtics no l'hauria atès. I arribà a Oslo amb amargor al cor. Per més desgràcia, el seu amic, el professor Hansteen, era a Sibèria per un temps llarg en una expedició científica. I es trobà, pobre i sense recursos, enfrontat amb problemes de subsistència! I també es trobà amb el rigorós clima noruec. Als seus pulmons ja hi havia entrat el bacil de Koch. En una casa sense calefacció i patint gana, a finals del 1828 la seva salut va empitjorar. El fred, la pobresa i la tuberculosi el portaren ràpidament a la tomba. Morí el 6 d'abril del 1829. Tenia 26 anys i 8 mesos.

Mentrestant a Alemanya i a França havien començat a desvetllar-se. Els seus articles eren estudiats i se'n reconeixia el mèrit. Gauss va ser un dels que va fer notar el gran valor d'aquells treballs. En créixer la seva fama en els ambients universitaris, a més de Crelle, n'hi hagué d'altres, com Legendre, Jacobi, Schumacher, que feren gestions perquè es concedís una càtedra al jove matemàtic noruec. El primer a aconseguir-ho va ser Crelle; però quan rebé la resposta de la seva gestió que era que la universitat de Berlín concedia una càtedra de matemàtiques al noruec, feia dos dies que Abel havia mort. Crelle encara no ho sabia. Quin disgust en assabentar-se'n! Poc després Legendre, a instàncies de Jacobi, reclamà de Cauchy aquell manuscrit oblidat d'Abel que no trigà a trobar-se entre el seu paperam. Se li reconegué el valor («un monument més perdurable que el bronze» en digué Legendre, parodiant el poeta llatí) i finalment es publicà per l'*Institut de France* el 1841.

RADIO

CADENA ESTEL

Des de les 02.15 a les 8.00 hores, selecció de música instrumental.
El tren de les set (reflexió matinal), 07.00 hores.
Espurna d'Alba, a les 07.15 hores.
 Informació general, d'Església i solidaritat, serveis i cultura, cada quart d'hora.
 Comentari de l'Evangeli a les 7.30, 15.30 i 2.10 hores.
 Pensament humà i cristià, cada hora.
 Comentari creient sobre l'actualitat, a les 9.30 i 17.30 hores.

Dilluns

08.00-09.00 *El Primer Cafè* (informatiu i tertúlia). Presentat i dirigit per Dani Vilaró.
 21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika* (espai infantil).
 21.15-22.00 *Música*
 22.00-23.00 *Nit d'Estels* (Església i solidaritat). Presentat i dirigit per Natàlia Torrent.
 23.00-00.00 *Planisferi* (viatges i turisme). Presentat i dirigit per Francesc Rosaura i Ariadna Boada.
 00.00-02.00 *La Gran Diferència* (selecció musical). A càrrec de Maria Sierra Rodríguez i Xavier Aguilar.
 02.00-02.05 *Espurna d'Alba* (poesia). Presentat per Carme Catà i Jaume Roca.
 02.05-02.10 *Dietari de Música i Músics* (efemèrides musicals). Presentat per Joan Úbeda.
 02.10 *Evangeli*

Dimarts

08.00-09.00 *El Primer Cafè*
 21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
 21.15-22.00 *Cum laude* (ensenyament i universitats). Presentat i dirigit per Oriol Freixenet i Enric Violan.
 22.00-23.00 *Nit d'Estels*
 23.00-00.00 *Selecció musical*
 00.00-02.00 *La Gran Diferència*
 02.00-02.05 *Espurna d'Alba*
 02.05-02.15 *Dietari de Música i Músics i Evangeli*

Dimecres

08.00-09.00 *El Primer Cafè*
 21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
 21.15-22.00 *Planeta blau* (medi ambient). Presentat i dirigit per Cristina Crespo.
 22.00-23.00 *Nit d'Estels*
 23.00-00.00 *Mar de Claror* (catequesis). Presentat per Rosa Deulofeu.
 00.00-02.00 *La Gran Diferència*
 02.00-02.05 *Espurna d'Alba*
 02.05-02.15 *Dietari de Música i Músics i Evangeli*

Dijous

08.00-09.00 *El Primer Cafè*
 21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
 21.15-22.00 *Bojos per la ciència* (ciència i tècnica). Presentat i dirigit per Antoni Paris.
 22.00-23.00 *Nit d'Estels*
 23.00-00.00 *Foto de família*. Presentat i dirigit per Montserrat Girbau.
 00.00-02.00 *La Gran Diferència*
 02.00-02.05 *Espurna d'Alba*
 02.05-02.15 *Dietari de Música i Músics i Evangeli*

Divendres

08.00-09.00 *El Primer Cafè*
 21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
 21.15-22.00 *Música*
 22.00-23.00 *Nit d'Estels*
 23.00-00.00 *Amb llum pròpia* (personatges). Presentat i dirigit per Joan Armengol.
 00.00-02.00 *La Gruta* (acompanyament a malalts de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes). Presentat i dirigit per Antoni Deulofeu.
 02.00-02.05 *Espurna d'Alba*
 02.05-02.15 *Dietari de Música i Músics i Evangeli*

Dissabte

21.00-22.00 *Tanca els ulls i fixa-t'hi bé* (música de cinema). Presentat i dirigit per Josep Chavarria i Xavier Cazeneuve.
 22.00-23.00 *El zoo de vidre* (actualitat teatral). Presentat i dirigit per Aure Farran.
 23.00-00.30 *Ningú No És Perfecte* (cinema). Presentat per Montse Viadé i Àlex Vicente.
 00.30-01.00 *Fila 7* (teatre musical). Presentat per Sergi Corbella.
 01.00-01.30 *Cova de Jazz* (jazz i blues). Presentat per Gemma Abellán.
 01.30-02.00 *De nou n'nou* (noves músiques). Presentat per Joan Dalmau.
 02.00-02.05 *Espurna d'Alba*
 02.05-02.15 *Dietari de Música i Músics i Evangeli*

Diumenge

09.00-10.00 *Tot Sardana*. Presentat per Josep Maria Rojo i Eva Franquès.
 18.45-20.00 *Eucaristia*
 21.00-21.30 *La Pròrroga* (esports i resum de la jornada). Presentat per David Amador.
 21.30-22.00 *La Taula de l'Evangeli* (comentari lectures i evangeli del dia). Presentat per Carles Rivas.
 22.00-23.00 *Els Temps de la Música* (música clàssica). Presentat per Joan Úbeda i Roger Padullés.
 23.00-00.00 *Temps de Paraula* (Bíblia i teologia). Presentat i dirigit per Anna Molins.
 00.00-00.05 *Moments a mitjanit* (reflexió cristiana). Presentat i dirigit per Xavier Morlans.
 00.05-00.30 *Missatge en una ampolla*. Presentat i dirigit per Miquel Albert Soler i David Ciscar.
 00.30-01.00 *A tot cor* (música coral). Presentat per Joan Casas.
 01.00-01.30 *Cova de country*. Presentat per Rafael Corbí.
 01.30-02.00 *Selecció musical*
 02.00-02.05 *Espurna d'Alba*
 02.05-02.15 *Dietari de Música i Músics i Evangeli*

Desconnexions de Ràdio Estel

De dilluns a divendres:

09.00-09.15 *Informatiu matí, el Temps, Agenda*
 12.00, 16.00, 18.00 *Punts informatius*
 13.15, 19.15 *Temps*
 14.00-14.15 *Informatiu migdia, Recomanació*
 20.00-20.15 *Informatiu vespre, el Temps*

Cada dia

06.45 *Un bon motiu per viure*
 10.45, 17.45 *Recomanació turística*
 12.45, 18.45 *Agenda*

Dilluns

00.00-00.30 *Tresors del Pensament* (en preparació)

Dimarts

00.00-00.30 *Estels sobre el Principat*

Dimecres

00.00-00.30 *On anem?*

Dijous

00.00-00.30 *La Taula de l'Evangeli*

Dissabte

09.00-09.30 *Una setmana més Recomanació*
 13.00-13.30 *Església d'Urgell*
 13.30-14.00 *In Corpore Sano*
 20.00-21.00 *Anirem tots cap al Cel*

TELEVISIÓ

Divendres 8

10.30 *Santa Missa*

Amb la participació del casal d'avis de Folgueroles (Osona), sota la direcció de Josefina Verdager.
 (Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Víctor Subirana.)

Diumenge 10

08.45 *Tiempo de creer* (programa protestant).

Realitzador: Javier Santamaria.

09.30 *Pueblo de Dios* (repetició del dilluns 4)

10.00 *Últimas preguntas*

Programa religiós catòlic per a gent que té dubtes.

10.25 *Testimonio*

Director: Santiago Martín Rodríguez.

10.30 *Santa Missa*

Amb la participació del cor parroquial de Moià (Bages), sota la direcció d'Ignasi Alberch.

(Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Víctor Subirana.)

11.20 *Esglésies de Catalunya*

Sèrie documental.

Dilluns 11

17.20 *Pueblo de Dios*

Dissabte 9

09.30 *Signes dels Temps*

«El diàleg interreligiós.»

Totes les religions tenen patrimoni cultural i espiritual per aportar a la humanitat. Aquesta pluralitat i riquesa només la podem conèixer a través del diàleg entre les diferents confessions. Programa monogràfic amb la participació de Maria Rosa Fiszbein, membre de la comunitat jueva Atid; Yaratullah Monturiol, presidenta del Centre musulmà Insha Allah; Joan Botam, caputxí i president del Centre Ecumènic de Catalunya; i Thubten Wangchen, monjo budista i president de la Casa del Tibet.

Altres temes:

—Comentari de l'Evangeli per Mn. Ballarín.

(Dirigit per Francesc Rosaura i presentat per Teresa Pou.)

Signes dels Temps repeteix l'emissió el diumenge, a les 13.05 h de la tarda, pel Canal TVC SAT; el diumenge a les 11.40 h del matí per TVC Internacional; i el diumenge, a les 00.30 h de la nit, pel Canal 33.

Divendres 8

20.30 *Creure avui*: aquesta setmana no hi ha programa.

Cada dijous

a partir de les 21.30, *Paraula i vida*: gloses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach. El programa repeteix l'emissió els divendres a les 14.40 h.

L'últim dijous de mes

a partir de les 22.00, *Aquí, tots*
 Magazin de notícies, reportatges i comentaris des del punt de vista de l'Església. Es repeteix l'últim divendres de mes a les 14.40 h.

Cada divendres

23.00 *Camí de vida*

Recull de notícies i entrevista sobre un tema d'actualitat a càrrec de la Delegació de Mitjans de Comunicació. Presentat per Carles Sánchez.

Canal Berguedà de Televisió

Bona notícia programa quinzenal que s'emet els dijous a les 20.15h, el dissabte (nit) i el diumenge (matí, tarda i nit).

RÀDIO VATICANO (OM 1.530, entre d'altres) - Cada dia a les 20.40h *Rosari*: en llatí des del Vaticà. A les 22.10h *Noticiari*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE BARCELONA

CATALUNYA MÚSICA (FM 101.5) - Diumenge, a les 11.00 h, Retransmissió en directe de la missa conventual des del monestir de Montserrat.

CATALUNYA RÀDIO (Barcelona: FM 102.8) - Diumenge a les 07.30 h *Paraules de vida* (directora: Montse Girbau).

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 783) - De dilluns a divendres, a les 5.58h, *Reflexión matinal*. Cada dia, a les 12.00h, *Angelus*. De dilluns a dijous i el diumenge, a les 15.05h, *El Espejo del Tercer Mundo*. Tots els divendres, a les 15.05h, *El Mirall de l'Església*. De dilluns a dijous, a les 15.30h, *Los decanos*. De dilluns a divendres, a les 14.30 i 19.05h, *Línea Cope*. Dissabtes, a les 7.20h, *Santorai*; 14.30h, *Radio de ensanche*. Diumenges, a les 7.20h, *Guia dominical*; 8.30h *Es domingo*; 9.00h *Santa Missa*; 9.45h *Informatiu diocesà*; 10.05h *Iglesia noticia*; 14.30h *Letra y música*; 22.05h *La linterna de la Iglesia*.

COPE/BARCELONA FM (102.0) - De dilluns a divendres, a les 5.58h, *Reflexión matinal*. Cada dia, a les 12.00h *Angelus*. De dilluns a divendres, a les 14.30 i 19.05h *Línea Cope*. Dissabtes, a les 7.20h, *Santorai*. Diumenges, a les 7.20h, *Guia dominical*; 8.30h *La Palabra*; 9.00h *Santa Missa*; 9.45h *Informatiu diocesà*; 14.30h *Letra y música*; 15.05h *Espejo del tercer mundo*.

RÀDIO 1 (RNE, OM 738; Barcelona: FM 88.3) - Cada dia a les 5.55 del matí: *Buenos días nos dé Dios*. Diumenge a les 06.00 matí, *Frontera*; a les 08.15h: *La Misa de España* (des de Madrid).

RÀDIO BARCELONA (OM 666) - Diumenge - De 22.05 a 23.00h, *Objectiu, l'home*: programa de valors humans. El cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista a D. Fernando Gil Carapeto, capellà de l'Hospital maternoinfantil de Màlaga; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles (edita i presenta: J.M. Alimbau).

ONDA CERO RAMBLA - Diumenge a les 8.00h: *Cartes Dominicals* (FM Barcelona 89.8; Girona 89.9; Tarragona 91.0; Igualada 92.2; Lleida 100.2)

RÀDIO 4 (RNE/Catalunya, FM 100.8) - Diumenge a les 08.05 del matí, *La paraula del cardenal arquebisbe*.

RÀDIO 5 (RNE/Catalunya, OM 1.503) - Diumenge a les 06.00 matí, *Frontera*.

RÀDIO Cerdanyola (FM 92.4) - Dijous a les 20.00h *Moments de vida*: programa cultural religiós; director: Josep Àngel Saiz.

Ràdio Desvern

RÀDIO DESVERN (FM 98.1) - Dimecres a les 19.30h, *Veus de la Parròquia*: programa d'informació i formació religiosa i humana. (El programa es repeteix el dissabte a les 11.30 del matí.)

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2) - Dimarts a les 17.00h *Obrim camins*: programa de valors humans i cristians (director: Joan-Pere Pulido). (El programa es repeteix el dimarts a les 21.00h).

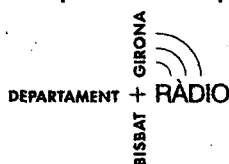
RÀDIO RUBÍ (FM 96.0) - Diumenge a les 09.00h *Presència cristiana*: programa realitzat entre la comunitat catòlica i evangèlica (responsable: Isidre Rubio).

VILASSAR RÀDIO (FM 98.1) - Divendres a les 11.45h del matí, «El missatge del mossèn» dins del programa *Els matins del Maresme*, amb Mn. Josep M. Galbany.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE GIRONA

(Programes que edita el Departament de ràdio del bisbat de Girona)

EL CAFÈ INTERNACIONAL: programa setmanal de 30 minuts. Recull els grans artistes i grups de la música melòdica i lleugera, així com personatges favorits de la música contemporània. Es combina amb frases, missatges humans i paraules de reflexió. S'emet per diferents emissores de la diòcesi. Presenta: Àngel Rodríguez.

ESGLÉSIA VIVA: programa setmanal de 30 minuts de durada amb reportatges i entrevistes d'actualitat cristiana, social i humana. Presenta Àngel Rodríguez. L'emeten: **COPE Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.45h. **COPE Figueres FM** (88.0 FM) diumenge 9.45h. **Nova Ràdio Lloret** (90.2 FM) dissabte 8.00h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Arenys de Munt** (107.0 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Banyoles** (107.3 FM) dissabte 9.30h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Calella** (107.9 FM) diumenge 8.30h. **Ràdio Castelló** (107.9 FM) divendres 19.30h. **Ràdio L'Escala** (107.6 FM) dissabte 13.00h. **Ràdio La Vall (Les Preses)** (107.6 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Pineda de Mar** (94.6 FM) diumenge 14.00h. **Ràdio Salt** (97.7 FM) dissabte 9.30h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 12.00h. **Ràdio Sant Gregori** (97.4 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Sant Joan les Fonts** (107.0 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Sant Joan de Mollet** (92.3 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Santa Coloma** (91.6 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Vilafant** (107.3 FM) diumenge 9.30h. **Top Gironès-Cassà de la Selva** (103.1 FM) dissabte 19.30h.

LA COVA DEL COUNTRY programa setmanal de 30 minuts de durada amb la col·laboració de l'Associació

Europea de Música Country, que fa un repàs al country cristià, gospel blanc i country en general. S'emet per diferents emissores de la diòcesi. Presenta: Rafel Corbí.

LA PARAULA DEL BISBE: microespai setmanal de 5 minuts presentat pel bisbe de Girona, Mn. Jaume Camprodon i Rovira. L'emeten: **Ona Girona** (95.1 FM) diumenge 9.05h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 8.20h.

També s'inclou en els programes parroquials locals de **Llagostera Ràdio** (105.7 FM) *La veu de la parròquia* diumenge 10.00h. **R.Dos.84-Hostalric** (105.8 FM) *Antena familiar* dissabte 14.00h. **Ràdio Tordera** (107.1 FM) *La veu de la parròquia* dissabte 9.05h.

PUNT DE TROBADA magazín setmanal d'una hora de durada que analitza els temes d'actualitat de l'Església de Girona amb entrevistes i tertúlies. Dirigeix i presenta: Carles Sánchez. L'emet: **COPE Figueres** (1269 AM), divendres 15.05h.

ALTRES PROGRAMES DE RÀDIO

Llagostera Ràdio (105.7 FM) *La veu de la parròquia*, diumenge 10.00 matí.

Ràdio Dos.84-Hostalric (105.8 FM) *Antena familiar*, dissabte 14.00h.

Ràdio Tordera (107.1 FM) *La veu de la parròquia*, dissabte 9.05 matí.

Ràdio Salt (97.7 FM) *Parròquies de Salt*, dissabte 9.00 matí.

Retransmissió en directe de la Missa dominical. L'emeten: **Catalunya Música (Girona)** (96.7 FM) diumenge 11.00h. **Catalunya Música (Maresme)** (101.5 FM i 96.4 FM) diumenge 11.00h. **COPE Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.00h. **COPE Figueres FM** (88.0 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Les Planes** (107.7 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 9.05h. **Ràdio Sant Joan de Mollet** (92.3 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 12.30h. **Ràdio 1 de RNE (Girona)** (801 AM i 93.3 FM) diumenge 8.15h. **Ràdio 1 de RNE (Maresme)** (738 AM i 88.3 FM) diumenge 8.15h. **Top Gironès (Cassà)** (103.1 FM) dissabte 20.00h.

RÀDIO ESTEL GIRONA (FM 103.4) - Programació de la Cadena Estel.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE LLEIDA

RÀDIO POPULAR DE LLEIDA (OM 1.224) - Diumenge a les 09.45h *Església és notícia*: entrevista de caràcter humanístic-religiós i paraules del bisbe de Lleida.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE SOLSONA

RÀDIO MUNICIPAL DE BELLPUIG (FM 107.3) - Diumenge a les 10.00h *Temps Obert*: inclou la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

RÀDIO LA VEU DE TÀRREGA (FM 107.5) - Dissabte a les 09.55h *La paraula del bisbe*. Cada primer divendres de mes (o segon, si el primer és festiu) de 20.00 a 21.00 *Càritas a la ràdio*.

RÀDIO CÀRDONA (FM 107.2) - Divendres a les 19.00h *Antena parroquial*.

RÀDIO SÚRIA (FM 107.8) - Primer i tercer dissabte de mes, a les 13.30h, *La veu de la parròquia*.

RÀDIO PUIG-REIG (FM 107.3) - Diumenge a les 09.30h *Conversa del bisbe de Solsona*.

RÀDIO ESTEL SOLSONA (FM 104.4) - Programació de la Cadena Estel.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TARRAGONA

Emissions d'una hora:

EL MIRALL: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*.

L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) divendres 15.00h.

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*.

L'emeten **Tarragona Ràdio** (102.6 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) diumenge 9.00h.

Emissions de 15 minuts:

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i l'espai *Les lectures d'aquest diumenge*.

L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) diumenge 9.45h. **Cadena Cope Tarragona** (93.5 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Falset** (107.6 FM) diumenge 12.45h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.30h.

Emissions de 5 minuts:

PARAULA I VIDA: glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.

L'emeten **Ràdio Banyeres** (107 FM) dissabte 14.00h. **RNE Tarragona** (88.8 FM) divendres 16.10h. **RNE Tarragona** (855 OM) divendres 16.10h. **Ràdio Reus-SER** (1.026 OM) diumenge 15.15h. **Ràdio SER Tarragona** (96.2 FM) diumenge 15.15h. (Connexió de **Ràdio Móra d'Ebre-SER**) (87.6 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Ebre-SER** (101.9 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Valls** (103.2 FM) diumenge 9.03h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Cambrils** (90.0 FM) dissabte 10.30h. **Ràdio El Morell** (98.3 FM) dilluns 21.00h. **Ràdio La Canonja** (102.3 FM) divendres entre les 20.00 i les 22.00h. **RTV La Selva** (105.8 FM) dissabte 9.45h. **Ràdio La Vilella Alta** (107.3 FM) dissabte 12.00h. i diumenge 13.00h. **Ràdio Montblanc** (107.0 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Santa Coloma de Queralt** (107.5 FM) dissabte entre les 13.00 i les 14.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) diumenge 14.00h. **Punt 6 Ràdio Reus** (104.0 FM) divendres entre les 21.00h. i les 22.00h. **L'Espluga FM Ràdio** diumenge 14.00h.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TORTOSA

PARAULES DE VIDA: pel bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas. L'emeten: **Ràdio Batea**, **La Cala Ràdio** (Ametlla de Mar), **Ràdio Flix**, **Cadena SER**, **Ràdio Joventut**, **Ràdio Els Ports**, **Ràdio Ràpita**, **Ràdio Ebre-SER**, **Ràdio Nueva**, **Ràdio Delta**, **Ràdio Gandesa**, **Ràdio Hospitalet**, **Cadena SER**, **Onda Cero Ràdio**, **Ràdio Ulldecona**.

RÀDIO BATEA (FM 107.1) - Dissabte a les 11.00h *La veu de la parròquia*: inclou temes d'actualitat, notícies, «Els amics de Jesús», un comentari de cara al Jubileu de l'any 2000, l'evangeli del diumenge, etc.

RÀDIO DELTA (FM 107.6) - Dimecres a les 15.00h *La veu de les parròquies*, que conté les seccions Notícies de les parròquies, Paraules de vida, Notícies de l'Església, reportatges i entrevistes, ONG voluntariat i comentari de l'Evangeli.

RÀDIO ULLDECONA (FM 95.0) - Diumenge de 9.05 a 9.30h *Amb la força de l'amor*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT D'URGELL

RÀDIO PRINCIPAT (FM 105.0). (programació en la pàgina anterior.)

RÀDIO ANDORRA (FM 91.1-94.2) - Diumenges i festius a les 09.00h: *Santà Missa*.

RÀDIO PIRINEUS (Puigcerdà 89.8) - Diumenges de 8.45 a 9.00: *Informatiu parroquial*.

Als nostres lectors

El setmanari publicarà la informació que ens feu arribar sobre les diferents emissions religioses de ràdio i televisió de la vostra població.

Adreceu-vos a Rosa Peraire - Tel. 934 905 988 - Fax 934 902 035

DESEMBRE ÉS EL MES CONSAGRAT A LA IMMACULADA CONCEPCIÓ

Internet

• **BALMESIANA.**— A l'aula virtual, www.balmesiana.org, podeu trobar la ponència *La acedia y el bien del hombre, en santo Tomás*, dictada a l'Angelicum amb ocasió del Jubileu de les Universitats, pel Dr. Mauricio Echeverría. També es pot accedir a la conferència inaugural del curs 2000-2001 a Balmesiana, *La educación cristiana. Actualidad de la pedagogía en santo Tomás*, pel Dr. Enrique Martínez.

Altres bisbats

• **TURBALLOS.**— La comunitat de Turballos convida a celebrar els dies 24 i 25 de desembre, la vetlla i la festa de Nadal, respectivament. Més informació: tel 966 516 710 i 966 660 726.

• **EXPOSICIÓ.**— Fins al 21 de gener es pot visitar la mostra «Mària» de l'artista Guido Dettoni della Grazia. Trenta-tres imatges de la Mare de Déu a mig camí de l'abstracció i la realitat —realitzades en trenta-tres fustes de diferents països— són exposades en cilindres de vidre sobre una base de terra de Mallorca, en un muntatge únic que l'artista realitza per a cada ocasió. Dettoni crea un espai envoltant, que estimula els sentits i convida l'espectador a contenir en les seves mans reproduccions de l'escultura, de manera que l'obra transcendeix l'acceptació plàstica i es posa al servei de l'espiritualitat. Lloc: església de Sant Antoniet, c/ Sant Miquel - Palma de Mallorca. Horari: de dilluns a diumenge de 10.00 a 13.30 i de 17.00 a 20.30.

Barcelona

• **SERVEI MISSIONER.**— Els dies 8 (de 10.00 a 14.00), 9 (de 20.00 a 21.00) i 10 (de 10.00 a 14.00) de desembre, la

parròquia de Nostra Senyora de Lourdes durà a terme el VIII Nadal Missioner, que consistirà en la venda de felicitacions nadalenques, objectes d'artesanía i llibres. Tots els guanys es destinaran a activitats de caràcter missioner i d'ajuda al Tercer Món. Lloc: c/ Sant Bru, 87- 91 - Badalona.

• **UNIÓ EUCARÍSTICA REPARADORA.**— Recés convivència el 10 de desembre, de 10.00 a 18.00. Cal confirmar el dinar. Més informació: Missioneres Eucarístiques de Natzalet, Mare de Déu de la Salut, 26, baixos - Barcelona.

• **CONCERT ESPIRITUAL D'ORGUE.**— Serà el 10 de desembre, a les 19.00, amb Bernat Bailbé com a organista. Motivació: els personatges del pessebre: Jesús, Maria i Josep. Els àngels. Els pastors. Els mags. Repertori: obres de Johan Gottfried Walther, Antoni Massana i J. S. Bach, entre altres. Lloc: església oratori de Sant Felip Neri de Barcelona.

• **COL·LEGI DE RECTORS DE LA CIUTAT DE BARCELONA.**— El 12 de desembre, a les 11.00, el P. Ignasi Salvat, s.j., professor de Moral de la Facultat de Teologia de Catalunya, parlarà sobre *Un nou plantejament de la teologia del sagrament del matrimoni*. Lloc: sala Sant Jordi del Seminari Conciliar de Barcelona.

• **CONCERT-PREGÀRIA D'ORGUE ADVENT-NADAL.**— El 12 de desembre,

a les 20.30, a la parròquia de la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299 - Barcelona). Mn. Domènec Cols, canonge organista de la catedral de Barcelona, interpretarà obres de Buxtehude, Pachelbel, Bach, Brahms, Balbastre, Longlos, Eben i Cols.

• **PRO CAMBRIL DE L'ESGLÉSIA DE SANTA TERESINA.**— Aquest any tindrà lloc la V subhasta d'art (pintura, dibuix, escultura, ceràmica i altres). Serà a la sala Mn. Jaume Oliveras (via Augusta, 68, entrada c/ Sant Marc - Barcelona). L'exposició serà fins al 13 de desembre, de 18.00 a 20.00, i la subhasta es farà el dia 14, a les 20.00. Informació: tel. 938 158 430, 932 185 815 i 932 184 601.

• **EUCARISTIA EN SUFRAGI DE JOSEPM. FOLCH I TORRES.**— Tindrà lloc a la parròquia de Sant Ramon de Penyaforat (rbla. de Catalunya, 115 - Barcelona), el 15 de desembre, a les 19.00. Va ser aquest mateix dia de l'any 1950 quan Josep M. Folch i Torres va morir i en aquesta mateixa església es van celebrar les exèquies.

• **V CONCERT DE NADAL.**— El 16 de desembre, després de la missa de 20.00, tindrà lloc a l'oratori de Santa Maria de Bonaigua (c/ Jiménez Iglesias, 3 - Barcelona, tel. 932 049 551) el concert de Nadal, aquest any amb motiu del cinquè aniversari de la Coral Bonaigua. Tanmateix hi actuarà la coral Eutercamera. La recaptació, procedent de l'aportació

voluntària, es destinarà a la promoció de l'associació Fundació Raval Solidari.

• **CENTRE GURÚ.**— Del 16 al 29 de desembre organitza una exposició on es mostren uns objectes artístics de gran bellesa i colors, elaborats per un grup d'adolescents autistes del centre. Horari: de 9.00 a 21.00 de dilluns a dissabtes (excepte festius). Lloc: Casal de Sarrià-Sant Gervasi, pl. Cirici Pellicer, s/n - Barcelona.

• **PALAU ROBERT.**— El 17 de desembre, es presentarà el llibre *El conte dels Pastorets*, amb text de Ramon Folch i Camarasa i il·lustracions de Lluís Selvas. Es tracta d'una adaptació en forma de conte de la popular obra teatral *Els Pastorets o l'Adveniment de l'Infant Jesús*, de Josep M. Folch i Torres. A les 12.30 hi intervindrà Ramon Folch i Camarasa.

• **CARMEL. TALLER DE PREGÀRIA.**— Per conèixer i fruit de l'experiència de Déu dels místics carmelites i per aprofundir en la interioritat. Animació: Marià Rosanas, Bonaventura Gilabert i Rafael González, carmelites descalços. Serà el 17 de desembre, de 10.00 a 13.00, sobre *Una història amb Déu endins*. Casa d'oració dels Carmelites, passeig de Matadepera, 42 - Matadepera, tel. 937 871 250.

• **JUNTA D'ACCIÓ CONTRA LA LEPRA.**— El 17 de desembre, a les 12.00, festival benèfic amb la col·labo-

CASA D'ORACIÓ STA. TERESA DE JESÚS CARMELITANS DESCALÇOS A MATADEPERA

TALLER DE PREGÀRIA

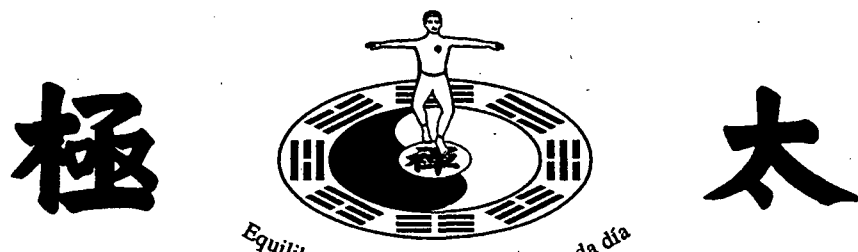
Per conèixer i fruit de l'experiència de Déu dels místics carmelites: Teresa de Jesús, Joan de la Creu, Teresa de Lisieux... Per un endinsament en la interioritat.

Diumenge, 17 de desembre

«Una història amb Déu endins»

Horari: de 10 a 13 h, amb la possibilitat de romandre-hi tot el dia i dinar.
Lloc: Casa d'oració dels Carmelites, Pg. de Matadepera, 42, Matadepera.
Tel. 937 871 250.

«Descobreix el que és saborós en l'insípid;
troba la grandesa en allò petit;
fes servir el que és feixuc amb lleugeresa.»

TAI - TXI ZEN CRISTIA

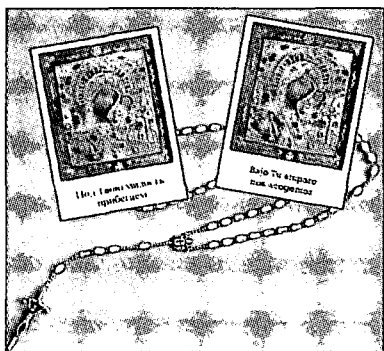
Rincón del Silencio c/ Floridablanca, 133, baixos - 08011 Barcelona
Informació, Tel. 934 562 444

CAMPANYA DEL ROSARI

Per cada donatiu de 1.000 ptes. que ens envieu, rebreu el llibret *Bajo Tu amparo nos acogemos* i nosaltres n'enviarem un altre a Rússia en nom vostre. També rebreu un rosari beneït pel Sant Pare.

Amb la col·laboració de tots, aviat haurem enviat milions de llibrets a l'Europa de l'Est

Ajuda a l'Església Necessitada. Associació Pública Universal de la Santa Seu
Filial: c/ Lluís Antúnez, 24, 2n 2a - 08006 Barcelona - Tel. 932 373 763
c/c: 1260-2110027312 - Banco Central Hispano - Via Augusta, 6 - Barcelona

APADRINEU UN NEN/A, AVI/A

DIRECTAMENT I A TRAVÉS DE MISSIONERS CATÒLICS DE MÉS DE 40 ORDES RELIGIOSOS, EN 1.100 PROJECTES DE 23 PAÏSOS DEL TERCER MÓN.

QUÈ VOL DIR UN APADRINAMENT?

Per a un nen: aliment cada dia, atenció sanitària dental, roba, l'oportunitat d'anar cada dia a l'escola, i sentir-se estimat per vostè.

Per a la família del nen: instrucció sobre nutrició, higiene, alfabetització, educació en la cura del nen, i formació professional.

Per als missioners/es: rebre amb alegria la vostra col·laboració en la labor humanitària que porten a terme a favor dels pobres, dels humils, dels malalts i necessitats. Per amor, lliurament i servei a l'Evangeli.

NECESSITEN UN PADRÍ! VOLS SER-HO TU?

100 ptes. cada dia poden fer-ho possible:

FUNDACIÓ CRISTIANA PER A NENS I GENT GRAN

CFCA/España C/ Real, 21, 2º - 47140 Laguna de Duero (Valladolid)

Tel. 983 54 47 50 - 983 54 52 06 - Fax 983 54 47 50 e-mail: fcpny@teleline.es

ració desinteressada de Mercedes Guile-
ra Creus (arpista), Lluís Fernández (vio-
loncelista), Grup Aragonès de
L'Hospitalet i la coral Lestonnac. Lloc:
col·legi Lestonnac, c/ Aragó, 299 -
Barcelona. A les 19.30, missa concele-
brada en honor a sant Llàtzer, patró dels
leprosos, a la capella romànica de Sant
Llàtzer (pl. del Pedró de Barcelona). Es
compartirà l'eucaristia amb la Comunitat
de Sant Egidi.

• **SEMINARI DEL POBLE DE DÉU.**—
Organitza un seminari de pensament cris-
tià sobre «Litúrgia i responsabilitat». La
propera sessió serà el 17 de desembre, de
17.45 a 20.30, sobre *El cos com a lloc de
la litúrgia*. Més informació: tel. 933 030
233.

• **CONCERT.**— El 17 de desembre, a
les 18.00, a càrrec de l'Agrupació Polifò-
nica de Vilafranca, amb obres de diversos
autors i populars nadals. Dirigeix: Xavier
Cervera. Lloc: església parroquial de Sit-
ges. Més informació: tel. 938 940 374.

• **RECÉS.**— El 17 de desembre les
parròquies de l'arxiprestat del Garraf es

trobaran per passar una tarda de recés al
santuari del Vinyet, coincidint amb la
proclamació de la Mare de Déu del Vi-
nyet com a patrona de l'arxiprestat. El
recés serà predicat pel bisbe Joan-Enric
Vives.

• **INSTITUT DE TEOLOGIA I HU-
MANISME.**— Els dies 19, 20 i 21 de
desembre, a les 19.30, tindran lloc, dins
del curs de teologia, unes sessions sobre
*MARANA THA, ¡Ven Señor Jesús: gri-
tando desde un corazón orante!*, a càrrec
del professor Jaume Boada, o.p. Més
informació: tel. 932 463 300.

• **MOVIMENT CRISTIÀ DE MES-
TRES I PROFESSORS.**— Curs *Lec-
tura educativa del cinema i la televi-
sió*, els dissabtes 13 de gener, 10 de
febrer i 10 de març, de 9.00 a 13.00 i
de 15.00 a 17.00. Serà a càrrec de
Carme Molist, mestra i pedagoga espe-
cialitzada en Pastoral Juvenil. Infor-
mació i inscripcions: c/ Rivadeneyra,
6, 4t - Barcelona, tel. 934 125 567 (dime-
cres de 18.30 a 19.30 i la resta de dies de
18.30 a 20.00). Inscripcions: del 18 al 21
de desembre.

Tortosa

• **CASAL DE CULTURA I SOLIDA-
RITAT GUILLEM ROVIROSA.**— El
15 de desembre, durant tot el dia, dejuni
contra les causes de la fam. Lloc: plaça de
l'Àngel. A les 19.00, maxa per la justícia
nord-sud a la zona cèntrica de Tortosa.
Més informació: c/ del Vall, 38, baixos -
Tortosa, tel. 977 443 113.

• **CAMP-REDÓ-TORTOSA.**— VII
pessebre monumental instal·lat a la par-
ròquia. Obert diumenges i festius de 18.00
a 20.30 del 17 de desembre al 14 de
gener. Visites concertades: tel. 977 597
348.

Vic

• **REIAL CONFRARIA DE LA PU-
RÍSSIMA.**— El 8 de desembre, a les
10.00, sortida de la tradicional Passada
de la bandera de la Puríssima des de la
basílica de Santa Maria de la Seu de
Manresa pels carrers de la ciutat, acom-
panyada pel grup Arlequín, Trabucaires
de Casal Cultural de Dansaires Manre-

sans, grup de bastoners Sant Jordi de
l'Agrupació Cultural del Bages, Colla
Gegantera de Borges Blanques. Es farà
una visita i obsequi als avis residents a
l'Hospital de Sant Andreu de Manresa. A
les 10.00, 11.30 i 12.45, celebració de
l'eucaristia de la festivitat. A les 18.00,
missa solemne presidida pel P. Estanislau
Balanzó, superior de la Santa Cova de
Manresa. Els cants aniran a càrrec de la
Capella de Música. Acabada la missa es
farà la tradicional processó establerta pels
consellers de la ciutat el 1662, per l'inte-
rior de la basílica.

• **ESCOLA DE TEOLOGIA.**— El 15
de desembre, de 20.15 a 21.45, sessió
sobre *Dimensió religiosa en les obres del
pintor Josep M. Sert*, a càrrec de Miquel
dels Sants Ylla. Lloc: sala Luther King del
Casal de l'Església, c/ Sant Just, 1, 1r - Vic.

• **TALLER DE DEBAT.**— El 15 de
desembre, a les 20.30, sobre la música
religiosa de J. S. Bach, a càrrec de Josep
M. Vilar, musicòleg. Organitza l'acte el
Centre de Pensament Cristià. Lloc: col-
legi de La Salle. Més informació: tel. 938
731 519.

PREGUEM AMB EL PAPA JOAN PAU II

Aquest mes de desembre el Papa ens demana pregàries perquè la celebració
del Jubileu susciti en tots els homes de bona voluntat l'exigència de defensar i
promoure sempre la vida humana.

La vida humana és sagrada i inviolable des de la seva concepció fins al seu
terme natural. Una autèntica cultura de la vida, alhora que garanteix el dret de
venir al món a qui encara no ha nascut, protegeix també els nadons, particularment
les nenes, del crim de l'infanticidi. Igualment assegura als minusvàlids el
desenvolupament de les seves capacitats i l'adequada atenció als malalts i als
ancians. Això comporta el rebuig de la violència, especialment la violència de la
pobresa i la fam, que afligeix tants éssers humans, i la violència de les guerres, de
la difusió criminal de les drogues i del comerç d'armes.

Intenció missional

El Papa també ens demana pregàries perquè els infants siguin sempre respec-
tats en la seva dignitat i s'acabi tota forma d'abús de la infància.

Molts infants pateixen opressió tan a països pobres, com a països rics. Els
infants minusvàlids són marginats de la societat. Altres infants estan sotmesos a
jornades de treball feixugues o degradants, que no els permeten seguir els cursos
escolars indispensables per a la seva maduració. Altres infants no tenen llar ni
família i viuen al carrer. És necessari seguir lluitant contra tantes situacions
d'injustícia. Dels infants diu l'evangelí que «tot allò que fèieu a un d'aquests
germans meus més petits, a mi m'ho fèieu». Crist s'identifica amb ells: «Qui acull
un infant com aquest en nom meu, m'acull a mi.»

Antoni M. Serrallonga, s.j.

ENCONTRE MATRIMONIAL

«Dialogar és la base d'una bona relació»

Encontre Matrimonial us ofereix la possibilitat d'aprofundir
en la comunicació de parella, en un CAP DE SETMANA

Durant aquests dos dies aprendreu una nova tècnica de diàleg, que us
permetrà descobrir els meravellosos valors humans que cadascú posseeix.

Truqueu al nostre telèfon d'informació: 937 188 798

Obert cada dia de les 21.30 a les 23.30 h

934 175 449 / 937 258 011

Obert de dilluns a divendres de les 9.00 a les 10.30

938 040 296 (excepte festius)

La solidaritat autèntica ve de dins i s'expressa eminentment en la pregària.
Truca'ns en les teves necessitats i pregarem. Per la línia telefònica passarà la veu,
l'amor i el poder de Déu.

Associació Amor de Déu

Petits anuncis

3a EDAT

RESIDÈNCIA 3a edat amb jardí i ter-
rasses. Hab. ind. i col·lectives, alimen-
tació adequada, ambient familiar, as-
sistència medicosanitària, permanent
o temporal. Tel. 934 503 930.

RESIDÈNCIA de 25 àvies en estada
permanent. Acol·lida diürna, vacan-
ces i caps de setmana. Excel·lent
zona, Sarrià-Sant Gervasi. Tel. 932
039 740, Isabel.

TENIM cura de malalts i fem servei de
podologia per Barcelona, Andorra i
Lleida. Tel. 932 158 148.

NOIA de 41 a. s'ofereix a hores a la tarda
per acompanyar al carrer i companyia a
Sres. grans. Zona Eixample. Tel. 934
571 420, Àngels.

ACOMPANYAR persones grans a la nit.
Susana, tel. 933 854 770.

COMPRA i VENDA

COMPRO segells, monedes, rellotges
de tot tipus, postals, objectes antics,
mobles i llibres. Tel. 933 578 394.

COMPRO rellotges de qualsevol tipus,
ràdios, làmpades, mobles, segells, pos-
tals, monedes, llibres, joies i instruments
musicals. Tel. 609 230 303.

DIVERSOS

SRA. 48 ANYS desitja formar llar cristi-
ana. Escriure a l'apartat de correus 4223,
suc. 4 de Saragossa.

Si voleu anunciar-vos, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a
base d'una lletra per quadret, deixant un espai en blanc entre
cada paraula i envieu-ho juntament amb un gir postal o xec
bancari de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA
CRISTIANA c/ Puiggarí, 5 - 08014 Barcelona.

NOM

ADREÇA

POBLACIÓ..... C. P.

TELÈFON SETMANES

☐ 170 ptes.

☐ 340 ptes.

☐ 510 ptes.

☐ 680 ptes.

☐ 850 ptes.

☐ 1.020 ptes.

☐ 1.190 ptes.

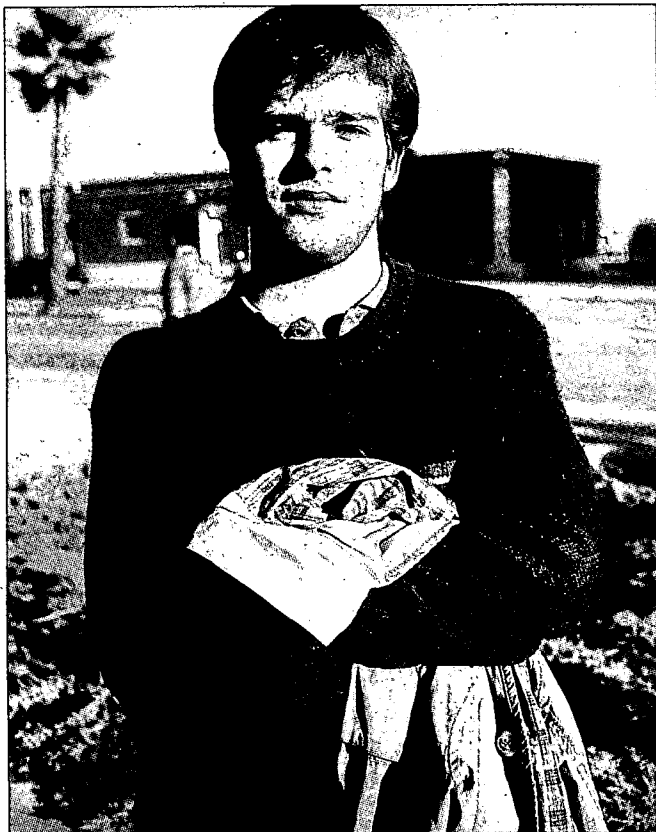
Destacat (+250 ptes.): ☐ Requadrat, ☐ Trama, ☐ Negreta
(16% d'IVA INCLÒS)

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de
l'anunci pel nombre d'insercions.

RESERVAT EL DRET DE PUBLICACIÓ

Des del carrer

Ha nascut per fer de periodista, no ho pot amagar. Joan Salicrú està ple d'idees, de vitalitat, de projectes presents i futurs al voltant d'una professió que practica fa uns quants anys malgrat que gairebé no ha ni començat la carrera. Només té 19 anys i fa 2n de Periodisme a l'Autònoma. Des de l'any passat dirigeix, com a cap de redacció, "El Full de Mataró", i ho fa amb l'energia i l'empenta de qui s'estima el que fa. És la seva contribució a l'Església mataronina, una iniciativa mediàtica senzilla però força atractiva que arriba setmanalment a més de 700 persones i que actua com a important element cohesionador de la realitat cristiana de la ciutat.

Joan Salicrú, cap de redacció de "El Full de Mataró"

«El nostre setmanari vol ser un instrument de cohesió de l'Església mataronina»

—Com va sorgir la idea de fer *El Full de Mataró*?

—Un equip de joves que havíem treballat durant tres anys en el full parroquial de Sant Josep vam pensar en la possibilitat de fer una revisteta cada dos o tres mesos a Mataró. Però aprofitant el que ja estàvem fent i els diferents fulls que es feien a les diferents parròquies de Mataró vam decidir que valia més fer una revista setmanal de vuit pàgines per a tota la ciutat. Va ser una mica improvisat, sobre la marxa, i al maig del 1999 naixia *El Full de Mataró*, amb cinc edicions diferents segons les zones.

—Quanta gent hi treballa i com ho organitzau?

—Som 15 persones, 6 o 7 redactors i després 7 o 8 col·laboradors entre els quals tenim alguns nois que fan l'enquesta, els llibres, el cinema, les fotos... i fins i tot n'hi ha que està posant en marxa l'edició electrònica. Entreguem divendres al matí la revista i diven-

dres al vespre ja està a punt. La distribuïm a comunitats religioses, parròquies i alguna escola.

—Quins criteris teniu en compte a l'hora d'escollir continguts?

—Emprem bàsicament criteris d'actualitat, tot informant no només del que ha passat sinó especialment del que passarà, i criteris geogràfics, centrant-nos en tot Mataró i mirant de trencar la divisó centre-perifèria. D'aquesta manera volem ser també un instrument de cohesió de l'Església mataronina.

—Com aconseguíu que 15 persones s'impliquin en aquest projecte?

—Aquesta és una de les gràcies de la història. Tots som joves, jo sóc gairebé dels més grans, i suposo que és una manera de contribuir una mica en l'Església de Mataró en allò que sabem fer. Som un grup de gent que volíem fer una revista, que ens agrada i gaudim fent-la i veiem que té un sentit per a la vida cristiana de Mataró.

També ens serveix per formar-nos i per aprendre, fins i tot religiosament.

—Quines responsabilitats implica ser cap de redacció d'*El Full de Mataró*?

—Estar ben informat del que passa a Mataró, estar en contacte amb les parròquies i amb la gent que hi ha, tenir en compte la situació global de l'Església catalana, per intentar-ho traduir aquí, i informar-me del que passa també fora de l'àmbit estrictament religiós.

—Com és que hi ha tanta presència mediàtica de caire cristià a Mataró?

—Tenim un programa a la televisió local, la revista i la pàgina web, així que tenim gairebé tots els fronts controlats. És una cosa excepcional, que ha estat sobretot conseqüència d'aconseguir involucrar els joves en la tasca d'evangelització des de la vessant més comunicativa.

Samuel Gutiérrez

Advent

Penso que l'Advent és un temps litúrgic que només ho és per als cristians que el senten sincerament. Molts, ni el nom en coneixen. Només, això sí, que ha començat el mes de desembre que s'acaba amb grans festes que en diuen Nadal, Cap d'Any, Reis, de xerinxola per a grans i petits, saraus de nits que es fan curtes de tant que es voldrien allargar.

Tothom, començant per les autoritats, col·labora perquè les festes siguin ben plenes, ben llúides, i que, materialment, vull dir econòmicament, donin bons resultats. Hi ha qui ha calculat que a Catalunya es gastarà una mitjana de 95.000 pessetes per persona... que representa més enllà del mig milió... Em costa d'entendre. És clar que no sóc cap expert en economia ni en matemàtiques, i per això em costa de creure i em sembla fantasiós... Perquè, han comptat els experts que són molts i molts els que ni aquests dies podran bufar cullera, com es diu vulgarment?

Confesso que em sento oprimat per aquesta disbaixa que s'anuncia. De debò, voldria que Nadal i Cap d'Any i Reis fossin una altra cosa més de cara endins, sabent què són i què representen. Voldria... que tots poguéssim percebre el somriure de l'Infant que s'anuncia, que vol néixer humilment, malgrat la seva immensitat.

Oriol Camps

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

D'un homenatge de Comissions Obreres

«És vocació del laic donar testimoni de Crist en qualsevol context social, cultural o polític. I cercar respostes, amb intel·ligència i amb coratge, a la demanda de pau i de treball, a les exigències de llibertat, de pau i de justícia, de convivència i de solidaritat.» Aquestes paraules —i moltes més en la mateixa línia— va dir-les Joan Pau II en el Jubileu dels Laics, l'últim diumenge de novembre. M'han arribat, casualment, al mateix temps que la notícia d'un homenatge singular: el que acaba de rebre a Terrassa l'antic jocista i militant de Comissions Obreres Ramon Puiggròs. En lloc de comentar el text del Papa amb conceptes doctrinals, voldria fer-ho posant simplement en relleu aquest esdeveniment, com a imatge expressiva de l'eficàcia testimonial del laicat compromès en el món obrer. La persona concreta, en aquest cas, assumeix el paper de figura representativa de tota una generació.

Els autors de l'homenatge, massiu però dut a terme sense convencionalismes, eren els tèxtils de Comissions Obreres de Catalunya, amb representants del mateix sindicat d'arreu d'Espanya. També hi era present l'alcalde de la ciutat. Puiggròs acaba de deixar, per jubilació, la presidència de la Federació del Tèxtil, la Química i Afins (Fitequa) i els companys li van voler expressar la seva gratitud per tants anys de servei. Esmonto, per la seva significació, algunes de les idees que s'hi van expressar: «Tots sabem que la fe cristiana ha inspirat la seva acció social (...); l'ha viscuda amb tanta fermesa que a molts ens ha interpellat (...); ha estat com un pare espiritual (...); va començar, de jove,

treballant catorze hores diàries i va acabar obtenint la setmana de quaranta-quatre hores (...); la seva lluita per la democràcia el va fer passar per la presó (...).»

Puiggròs va dir coses com aquestes: «La democràcia ens pot ser segrestada si no hi ha persones honrades que la defensin (...); no es tracta només de promoure reivindicacions concretes, sinó d'eradicar les situacions d'injustícia i d'assolir la llibertat (...); aquest país es mereix una esquerra que transformi la societat i torni la dignitat a les persones (...).» I va acabar amb un toc d'humanitat al·ludint a la seva muller que l'acompanyava: «Després de quaranta anys de convivència, és la persona que tornaria a escollir si ho hagués de fer avui.»

Ja sabem que d'homenatges se'n fan molts i potser més importants. També en l'àmbit eclesial. Però m'ha semblat interessant subratllar aquest, com a reconeixement a tants i tants militants cristians discretament presents en la nostra vida social i política. En el Jubileu dels Laics, ja esmentat, el Papa ha tornat a advertir-nos del perill d'«un replegament excessiu del laicat en les tasques intraeclesials».

Ara mateix

Impromptu

ofertes